

ክፉ ነገር፤ ለሌላንና ላጣነው ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን ምክንያት አናደርገውም ነበር። “እግዚአብሔር ክፉ ስለሆነ ክፉ ነገር አደረገብኝ፤ ሥጋዬን በበሽታ መታ” የሚል እምነት ወደ ውስጣችን ዘልቆ እንዲገባ መፍቀድ የለብንም። ዕንባቆም እግዚአብሔር ፍጹም፤ ንጹህና ቅዱስ መሆኑን ሲናገር፤ “ወይናችሁ እጅግ ንጹሐን ስለሆኑ ክፉ ነገርን አይመለከቱም፤ ክፉ ነገር ሲሠራ አይተህ መታገሥ አይሆንልህም....” ይላል (ዕን. 1፡13)።

ካርቦን-ኮፒ ከመሆን፤ ራስን መሆን ይቀላል

- ⊙ “እግዚአብሔር አይለወጥም፤ እርሱንም የሚቃወም የለም፤ እርሱ የወደደውን ሁሉ ያደርጋል። ለእኔ ያቀደውን ሁሉ ይፈጽመዋል ...” (ኢዮብ 23፡13-14)።
- ⊙ “በዓለም ላይ ቀላሉ ነገር ራሳችንን መሆን ነው፤ ከባዱና አስቸጋሪው ነገር፤ ሌሎች እንድንሆን የሚፈልጉትን መሆን ነው። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እንዲያስቀምጡን አንፍቀድላቸው” —ሊዮ ቡስካግሊያ
- ⊙ “የራሱ የሆነ ግላዊ አመለካከት የሌለው፤ ወይም በሌሎች ሰዎች አመለካከት የሚደገፍ፤ ነጻነት የሌለው ባሪያ ነው። ሌላውን ሰው ለመሆን መመኘት (ማለም)፤ በራሳችን ሳንጠቀም መቅረት ነው” —ፍሬዴሪክ ክሎፕስቶክ

እርካታ ያጡ፤ ደስታ የሌላቸው፤ ተስፋ የቆረጡ ራሳቸውን በመሆን ፈንታ ሌላውን ለመሆን የሚሞክሩ፤ ማድረግ የሌለባቸውን ለማድረግ የሚታገሉ ብዙ ናቸው። የኮንጎሊስ ምሳሌ “እንጨት አስር ዓመት ውሃ ውስጥ ቢቆይ አዞ አይሆንም” ይላል።⁶ እግዚአብሔር እንጂ፤ እኛ ራሳችንን መለወጥ አንችልም። ካርል ሮጀርስ የተባለው ጸሀፊ “እውነትን

⁶ John Mason, *Imitation is Limitation*, Bethany House, Minneapolis, MN, 2004.

የያዘ ተጻራሪ አባባል፤ ወይም እርሱ በርሱ የተጋጨ የሚመስል ሀሳብ (paradox)፤ ልክ እንዳለሁት ራሴን ሰቀበል፤ ያኔ መለወጥ እችላለሁ” አለ። በሕይወታቸው ደስታ ወይም እርካታ የሌላቸው ሰዎች እራሳቸውን እንዳሉ መቀበል ያቃታቸው፤ ሁልጊዜ ያልሆኑትን ለመሆን የሚፈልጉ ሰዎች እንደሆኑ የሥነ ልቦና ምሁራን ያስረዳሉ። ስለዚህ ሌላውን ሳይሆን ራሳችንን ሆነን እንኑር። ዶሪስ ሞርትማን፤ “እንዳለነው ሆነን ከራሳችን ጋር ሰላም ካፈመሠረትን፤ ባለን ነገር ረክተን መኖር ፈጽሞ አንችልም” አለች።

ታሪኩ የሚያስቅ ልብ ወለድ ይሁን እንጂ፤ ለመግለጽ ለሞከርኩት ሃሳብ ጥሩ ምሳሌ ይሆናል። መካከለኛ ዕድሜ ላይ የነበረች አንዲት ሴት፤ በልብ ድካም ተመታ ድንገተኛ አደጋ የደረሰባቸው ሰዎች ወደሚታከሙበት ሆስፒታል በአስቸኳይ ተወስደች። የቀዶ ጥገና በሚደረግበት ጠረጴዛ ላይ በሞትና በሕይወት መካከል ሆኖ እግዚአብሔርን አየችውና “የእኔ ሕይወት እዚሁ ላይ አበቃ ማለት ነው?” ብላ ጠየቀችው። እግዚአብሔርም “የለም አላበቃም” ገና 43 ዓመት፤ ሁለት ወር፤ ከስምንት ቀን ትኖራለሽ” አላት። ቀዶ ጥገናው ተሳክቶ ጽናት። ከሞት ማምለጧን ተገንዝባ ወደ ፊት ረጅም ዕድሜ እንደሚቀራት ተገንዝባ ሆስፒታሉን ለቃ ከመውጣቷ በፊት በሰውነቷ ላይ አንዳንድ ለውጦችን ለማድረግ ወሰነች። ከንፈሯን፤ በርጭን፤ ጠቅላላ የፊቷን ገጽታ በቀዶ ጥገና እንዲሰተካከልላት አደረገች። “የቀረኝን ዕድሜ ጥሩ አድርጌ መጠቀም አለብኝ” በማለት ፍጹም ሌላ ሴት መሰላ ከሆስፒታል ወጣች።

ከሆስፒታል ወጥታ ወደ ቤቷ ለመሄድ መንገዱን ስታቋርጥ እየበረረ በሚመጣ አምቡላንስ ተገዳታ ወዲያው ሞተች። ሞታ እግዚአብሔር ፊት ስትቀርብ፤ እሳት ነርሳን እስት ልላ እግዚአብሔርን “እርባ ሁለት ዓመት ትኖራለሽ ብለሽኝ አልነበረም እንዴ?” ብላ እግዚአብሔርን ጠየቀችው። እግዚአብሔር

ሔርም ሲመልሰላት፤ “እንቺ ነሽ እንዴ? ብዙ ስለተለወጥሽብኝ አላወቅሁሽም” አላት።

የተሻልን መሆን የምንችለው፤ ሌላውን ሰው በመሆን ሳይሆን፤ ራስችንን ሆነን በመገኘት ነው። የእኛነታችንን የሕይወት እቅጣጫ ለማስለወጥ ከፍተኛ ጥረት ከሚያደርጉት ሰዎች መካከል ወላጆቻችን ቅድሚያ አላቸው። ወላጆች የሆንን ሁሉ ልጆቻችንን በጣም ስለምንወዳቸው፤ ለልጆቻችን ጥሩ የሆነ ምኞት አለን። ጤናማ ልጆች ሆነው ማደጋቸው ብቻ ሳይሆን ወደፊት እንዲሆኑልን የምንፈልገው፤ እንዲያገኙልን የምንመኘው የትምህርት፤ የጋብቻ ሕይወት፤ እንዲሁም የኑሮ ደረጃ አለ። ማንኛውም ልጆቹን የሚወድ ወላጅ ለልጆቹ ትልቅ ነገር እንጂ፤ ትንሽ የሆነ ምኞት ያላው ወላጅ ይኖራሉ ብሎ ማመን በጣም ያስቸግራል።

ለልጆቻችን እውነተኛ ፍቅር አለን የምንል ወላጆች ልጆቻችን ከእኛ የበለጠ ትምህርት እኛ ከምንኖረው የኑሮ ደረጃ በጣም የተሻለ እንጂ፤ ከእኛ ያነሰ ኑሮ ልጆቻችን እንዲኖራቸው እንመኝላቸውም። አንዳንድ ወላጆች የልጆቻቸውን አቅምና ችሎታ ሳይመዝኑ ትላልቁን ነገር ብቻ ለልጆቻቸው የሚመኙ አሉ። ልጆቻቸው ሀኪም፤ መሀንዲስ፤ የዩኒቨርሲቲ፤ ፕሮፌሰር፤ ሳይንቲስት ወዘተ. እንዲሆኑላቸው ይፈልጋሉ። መመኘት ብቻ ሳይሆን ለልጆቻቸው የወደፊት ዕድገት ሲሉ ከራሳቸው ኑሮ ቀንሰው፤ እነርሱ በተጣበበ ኑሮ እየኖሩ፤ ልጆቻቸው ወደ ፊት ከፍተኛ ትምህርት መማር እንዲችሉ ገንዘብ የሚያጠራቅሙ አሉ። እንደዚህ ዓይነቶቹ የሚደነቁ ወላጆች ናቸው።

1. ሰዎች እንድንሆን የሚፈልጉትን ለመሆን እንሞክር፤

ይሁን እንጂ፤ የሁሉም ወላጆች ፍላጎትና ዓላማ ትክክል ነው ማለት አይደለም። አንዳንድ ወላጆች ልጆቻቸውን ቢወድዱም፤ የራሳቸውን ፍላጎት በልጆቻቸው በኩል ለማሟላት ወይም ለመፈጸም የሚሞክሩ ናቸው። የራሳቸውን የግል ምኞት በልጆቻቸው አዕምሮ ውስጥ ገፍተው ለመጨመር ይሞክራሉ። ይህን የሚያደርጉት የልጆቻቸውን ዝንብሌ

ተመልከተው፤ አቅማቸውን መዝነው፤ ወይም “ልጆቻችንን ይጠቅማ” ብለው በማሰብ አይደለም። ለራሳቸው ስም መጠሪያ ሲሉ ብቻ ለልጆቻቸው ትልቅ ነገርን የሚመኙ አሉ። “የእኩል ልጅ ዶክተር ሆኖአል” አንተ ከእርሱ ታንሳለህ እንዴ? እርሱ ዶክተር መሆን ከቻለ አንተም መሆን አለብህ” በማለት ልጆቻቸውን ያለውዴታቸው፤ ያለምርጫቸውና ያለተፈጥሮ ችሎታቸው ከአቅማቸው በላይ የሚገፉ ወላጆች አሉ።

ልጆቻቸውን የሚገፉ ወላጆች ለልጆቻቸው ትልቅ ነገር የተመኙ ይምሰሉ እንጂ የልጆቻቸውን ትልቅነት የሚፈልጉት ልጆቻቸውን ለመጥቀም፤ ወይም ለልጆቻቸው በጎ እንዲሆን በማሰብ ሳይሆን ለራሳቸው መጠሪያ ወይም ስም እንዲሆንላቸው ብቻ ነው። እኛ ወላጆች የሆንን ሁሉ መጠንቀቅ ያለብን ለሰማችን መጠሪያ ስንል ብቻ ልጆቻችንን ሲደርሱበት የማይችሉትን፤ ከአቅማቸውና ከችሎታቸው በላይ የሆነውን እንዲይዙ፤ መሆን የማይችሉትን እንዲሆኑ እንዳንገፋቸው፤ መሆን የማይፈልጉትን እንዲሆኑ በግድ በመጫን ነፍሳቸውን እንዳናስጨንቅ መጠንቀቅ አለብን።

ወደድንም ጠላንም ልጆቻችን ወደ ፊት የሚኖሩት ኑሮ፤ የራሳቸውን ኑሮ እንጂ የእኛን ኑሮ አይደለም። ስለዚህ የፈለጉትን ሲሠሩ ደስ የሚላቸውን መርጠው እንዲሠሩ ኃላፊነቱንና ምርጫውን ለእነርሱ መተው አለብን። “እኩልን ካልመሰላችሁ፤ ወይም የእኩል ልጅ የመረጠውን ዓይነት ምርጫ ካልመረጣችሁ፤ ከእኩል ልጅ እኩል ካልሆናችሁ ወይም ካልበለጣችሁ አትረቡም” በማለት ስሜታቸውን እንዳንጎዳ አስፈላጊውን ጥንቃቄ ልናደርግ ይገባል። ይህን ስንል ወላጆች ልጆቻቸው ጥሩ ምርጫ እንዲመርጡ ጠቃሚ ሀሳብ፤ ወይም ጠቃሚ ምክር በአስፈላጊው ጊዜ መምከር፤ ወይም ማደፋፈር የለባቸውም ማለታችን አይደለም።

ከዚህ በላይ የገለጽኩት ሀሳብ ለተነሳንበት ትምህርት መንደርደርያና ምሳሌ እንዲሆን አቀረብኩት እንጂ ወላጆች ለልጆቻቸው ሳላቸው ምኞትና ምርጫ ለማስተማር አይደለም። የዚህ መጽሐፍ ዋና ፍሬ ነገር፤ እግዚአብሔር ለእኛና ለልጆቹ በጎ የሆነ ዓላማ ስላለው “እንድንሆን

የሚፈልገውን” ዓይነት እንድንሆን የሚመክር ነው። በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት የልጅነትን መብት ለተቀበልነው ሁሉ እግዚአብሔር ሰማያዊ አባታችን ነው። ወላጆቻችን ከሚወዱን የበለጠ እግዚአብሔር ይወደናል፤ ያስብልናል፤ ይጠነቀቅልናል። የእግዚአብሔርን ፍቅር በሕይወቱ የተለማመደው ዳዊት የእግዚአብሔርን ፍቅር ሲገልጽ፤

• “ፍቅርህ ለዘላለም እንደሚኖርና እውነተኛነትህም በሰማይ የጸና መሆኑን አውቃለሁ” ይላል (መዝ. 89:2)።

ወላጆቻችን እኛ ልጆቻቸው እንድንሆንላቸው የሚፈልጉት ነገር እንዳለ ሁሉ፤ እግዚአብሔርም እንድንሆንለት የሚፈልገው ነገር አለ። ይሁን እንጂ፤ የሰጠንን የመምረጥና የመፍቀድ መብት ግን ምንጊዜም ቢሆን የሚጋፋ አምላክ አይደለም። ምርጫችንን ያከብራል፤ ፈቃዳችንን ይፈጽማል እንጂ ፈቃዳችንን አይጥስም። እንድንሆን የሚፈልገውን እንድንሆን ያደፋፍረናል እንጂ እንደ ምድራዊ ወላጆቻችን በግድ “ሁኑ” ብሎ አይገፋንም። እውነቱን ያሳየናል እንጂ በግድ እውነቱ ይሄ ነውና ተቀበለ” ብሎ አያስገድድንም። “ሁኑ” ካለን፤ መሆን የምንችልበትን ኃይልና ችሎታን ይሰጠናል እንጂ ለብቻችን እንድንታገል አይተወንም። ማንንም በግድ ስለማይል ነው ዛሬ ብዙዎች በዓለም ላይ እግዚአብሔርን እየሰደቡ፤ ከእግዚአብሔር ፍቃድ ውጪ እየኖሩ በሕይወት መሰንበት የሚችሉት። አንገታቸውን አንቆ፤ “በቅድስና ተመላለሱ፤ እኔ የመረጥኩላችሁን ብቻ ተቀበሉ” ቢል ኖሮ፤ ዛሬ በኃጢአት መንገድ የሚመላለሱ፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚኖሩ ሰዎች አይገኙም ነበር። እግዚአብሔር ከመለኮታዊ ባሕሪው ውጪ አይሠራም። ከመለኮታዊ ባሕሪው አንደኛው የእኛን ፈቃድ የሚያከብር መሆኑ ነው።

እግዚአብሔር ሕዝቁልን በምርኮ ወደሚገኙት እስራኤላውያን ሲልከው፤ ሕዝቡ ሊሰሙትም ላይሰሙትም እንደሚችሉ ገልጸለት ነው።

• “በምርኮ ወደሚገኙት የእገርህ ሕዝብ ሂደህ ቢሰሙህም ባይሰሙህም እኔ ልዑል እግዚአብሔር የምላቸውን ሁሉ ንገራቸው” አለው (ሕዝ. 3:11)።

እግዚአብሔር “እኔ የምፈልገውን ዓይነት ሰው ሁኑ” ብሎ አይግፋን እንጂ፤ በተለያዩ መንገድ ለእኛ ያለውን በጎ ምኞት መግለጽ አይቀርም። ይህን መጽሐፍ ለማዘጋጀት ስነሳ፤ ሌሎች እንድንሆን የሚፈልጉትን ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ነገር መሆን እንድንችል ለማድፋፈርና ለመምከር ነው።

2. እግዚአብሔር መሆን የምንችለውን ያውቃል፤

እግዚአብሔር እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ያውቀናል። ብርታታችንን ብቻ ሳይሆን ድካማችንንም ያውቃል። ዛሬ የሆነውን ብቻ ሳይሆን፤ ወደ ፊት ምን ዓይነት ሰው መሆን እንደምንችልም ያውቃል። ዳዊት እግዚአብሔር ምን ያህል እንዳወቀው ሲገልጽ፤

- “እግዚአብሔር ሆይ! መረመርኸኝ፤ አውቅኸኝ፤ አንተ የማደር ገውን ሁሉ ታውቃለህ፤ ሀሳቤን ሁሉ ከሩቅ ሆኑ ታሳታውላለህ። የምሠራ ወይም የማርፍ መሆኔን ታያለህ። ተግባራን ሁሉ ታውቃለህ። ገና ከመናገሪ በፊት ምን ለማለት እንደማሰብ ታውቃለህ” ይላል (መዝ. 139:1-4)።

ምንም ያህል ደካማዎች ብንሆንም፤ እርሱ “መሆን ትችላላችሁ” ካለ፤ መሆን እንችላለን። ስለዚህ እኛ መሆን የምንፈልገውን ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች እንድንሆን ራሳችንንና ፈቃደኝነታችንን እንስጠው። የፈለግነውን ለመሆን ምርጫው የእኛ ቢሆንም፤ በሕይወታችን የማያጠራጥር በጎና ታሳቅ ነገር እንዲሆንልን ከፈለግን፤ የእኛን ምርጫ በእርሱ ምርጫ፤ የእኛን ፍላጎት በእርሱ ፍላጎት፤ የእኛን ፈቃድ በእርሱ ፈቃድ እንለውጠው።

እኔና እናንተ አንዳንድ ጊዜ ብቻ ልክ ነን፤ እግዚአብሔር ግን ሁል ጊዜ ልክ ነው።

እኛ ብዙ ጊዜ እንሳሳታለን፤ እግዚአብሔር ግን ምንጊዜም አይሳሳትም።

ስለዚህ እኔና እናንተ ለክብሩ መቆም እንድንችል፤ ራሳችንን ለእግዚአብሔር አሳልፈን እንስጠው።

ለክብሩ መቆም እንድንችል፤ እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን እንድንችል፤ “ጌታ ሆይ! ይኸውልህ ሕይወቴ ፤ እኔ ራሴን መለወጥ ስለማልችል፤ መሆን የምፈልገው ምርጫህ ሁልጊዜ ትክክል ስለማይሆን፤ አንተ የፈቀድኸውን በሕይወቴ አድርግ” ብለን ራሳችንን በእምነት እንስጠው። ዳዊት ለመሆን የሚመኘውን ምኞቱን ሲገልጽ እንዲህ ይላል፤

- “እንድ ነገር ብቻ እንዲሰጠኝ እግዚአብሔርን ለመንሁት፤ የምፈልገውም አንድ ነገር ብቻ ነው፤ ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እንድኖር፤ በዚያም ሆኖ የእግዚአብሔርን ቸርነት እንዳደንቅ፤ አመራሩንም እንድጠይቅ ነው” ይላል (መዝ. 27:4)።

እግዚአብሔር እንዲህ ዓይነቱን ሥጋዊ ያልሆነውን ምኞት ያከብራል።

የእኛነታችንን የሕይወት አቅጣጫ ለማስለወጥ በእኛ ምርጫ ውስጥ እጃቸውን ለማስገባት ከሚፈልጉት ሰዎች መካከል አንደኛው፤ ከላይ እንደገለጽነው ወላጆቻችን ናቸው። ወላጆቻችን እኛ እንድንሆን ላቸው የሚፈልጉት የራሳቸው የሆነ ምኞትና ምርጫ አላቸው። ምኞት ብቻ ሳይሆን፤ የሚፈልጉትን ዓይነት ሰዎች እንድንሆንላቸው ከፍተኛ ጥረት እንደሚያደርጉ፤ ከፍተኛ ዋጋ እንደሚከፍሉ ቀደም ሲል ገልጸናል። በሌላ በኩል ደግሞ እኛም መሆን የምንፈልገው የራሳችን የሆነ ምርጫ ስላለን፤ “መሆን የምንፈልገውን ለመሆን” ከፍተኛ ጥረት እናደርጋለን። የምንመኘውን ለመሆን የሚያስችለን ኃይል እንዳለን ለማወቅ ዘለቅ ብለን ራሳችንን ስንመለከት፤ ብዙዎቻችን የምናየውን እኛነታችንን እንወደውም። የምንፈልገውን መሆን የሚያስችል አቅም እንደሌለን ስናውቅ፤ “እግዚአብሔር ሆይ! እኔነቴን አልወድኩትም፤ ራሴን ለመለወጥና መሆን የምፈልገውን ለመሆን የሚያስችል ኃይል ስለሌለኝ፤ አንተ

በሕይወቴ የፈቀድኸውን አድርግ። ብለን ነጻነት እንሰጠው። እግዚአብሔር ደስ ያለውን በሕይወታችን እንዲያደርግ እንፍቀድለት።

3. ጌታ በሕይወታችን የፈቀደው እንዲያደርግ እንፍቀድለት።

1ኛ፤ በሕይወታችን በሚከናወኑት ነገሮች ሁሉ እኛ ራሳችንን ከምናውቀው በላይ እግዚአብሔር ያውቃል። ስለዚህ በሕይወታችን ድርሻ እንዲኖረው የፈቀደውን እንዲያደርግ እንፍቀድለን። እግዚአብሔርን “እምቢ!” ስንል፤ ለተለያዩ ፍልስፍናዎችና መመሪያዎች የልባችንን በር መክፈታችን መሆኑን ግን መዘንጋት የለብንም። እግዚአብሔር የሕይወታችን ንጉሥ፤ ወይም መሪ እንዲሆን የማንፈቅድበት የራሳችን የሆነ ምክንያት አለን። ከምክንያታችን አንዱ፤ ስለ እግዚአብሔር አንዳንድ ትክክል ያልሆነ ሰዕል በአዕምሮአችን ስለምንሰል ነው። ይኸውም እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ዓለምን ከፈጠረ በኋላ የፈጠራቸው ፍጥረታት ራሳቸውን በገዛ እጃቸው እንዲመሩና እንዲያስተዳድሩ አንዳንድ ሕግ ከሰጣቸው በኋላ፤ እርሱ አንድ ጥግ ይዞ የተቀመጠ፤ ጡረታ የወጣ፤ በሰው ሕይወት ውስጥ ምንም የማያገባው አድርገን ስለምንመለከተው ነው።

እኔና እናንተ ይህን ዓይነት አስተያየትና ግምት ስለ እግዚአብሔር ሲኖረን፤ ኃይሉን እግዚአብሔርን ደካማ ማድረጋችን፤ እንዲሁም የሌለውን መልክና ባሕሪ መስጠታችን እንደሆነ አይታወቅንም። እንባቆም የእግዚአብሔርን ዘላለማዊነት፤ ቅዱስነትን ብቻ ሳይሆን ኃይል መሆኑንም ጨምሮ ይናገራል።

• “...እግዚአብሔር ሆይ! በኃጢአታችን ምክንያት እንዲቀጡን ባቢሎናውያንን በእኛ ላይ ያስነሣህና ኃይልንም የሰጠሃቸው አንተ ነህ” አለው (ዕንባ. 1:12)።

ዕንባቆም ያየው የክለዳውያንን ኃይልና ችሎታን ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርንም ኃይልነቱን በደንብ አረጋግጧል። የእነርሱ ኃይል ከራሳቸው የመጣ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር የመጣ እንደሆነ ይናገራል። እግዚአ

ብሔር ፍጹም ኃይል ስለሆነ፤ የሚያቅተው ምንም ነገር የለም። ኃይሉ ከችግራችን በላይ እንጂ በታች አይደለም። ለእግዚአብሔር የሚተልቅ በት ችግር የለም።

ሌላው ፍርሃታችን፤ እግዚአብሔርን “የፈቀድኸውን በሕይወቴ አድርግ” ብለን መብት ብንሰጠው፤ እግዚአብሔርን ወደ ሕይወታችን ጣልቃ እንዲገባ መፍቀዳችን ስለሚሆን፤ የራሳችንን ነጻ ፈቃድ እናጣ ይሆናል በማለት ነው። ይህንን ታላቅ አምላክ በሕይወታችን ሥፍራ ከከለክልነው፤ የፈቀደውን ነገር በሕይወታችን እንዲያደርግ ነጻነት ካልሰጠነው፤ ከእርሱ ጋር እውነተኛ የሆነ የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር አንችልም። የተቀራረበ ግንኙነት ከሌለን ደግሞ፤ የተለያዩ እንቅፋቶችና መሰናከሮች በመንገዳችን ላይ ሲያጋጥሙን፤ “እባክህ ጌታ ሆይ እርዳኝ!” ብለን ለመጠየቅ መብት የለንም። በዚህ ዓይነት በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል ያለው መራራቅ እየሰፋ እንዲሄድ ከፈቀድን፤ በግል ታሪካችን ውስጥ እግዚአብሔር አስፈላጊውን ሥፍራ እንዲይዝ መከልከላችን ይሆናል። እንዲሁም በሕይወታችን ውስጥ ዋናውን ሥፍራ ካልሰጠነው፤ በዚህ ውስብስብ በወጣና አስቸጋሪ በሆነ ዓለም ውስጥ ያለረዳት ብቸኞች ሆንን የምንኖር መሆናችንን ማወቅ አለብን።

2ኛ፤ እግዚአብሔር በእኔና በእናንተ ሕይወት ውስጥ የፈቀደውን እንዲያደርግ ነጻነት ካልሰጠነው፤ የሕይወታችን ሙሉ ገዢ እንዳይሆን ከልክለን፤ ራሳችንን በራሳችን ላይ መሾማችን መሆኑን ማወቅ ይገባናል። ራሳችንን የሕይወታችን ገዢ ስናደርግ፤ እግዚአብሔርን “ተወኝ! የራሴን ሕይወት እኔው ራሴ ያለአንተ ድጋፍ መምራት ስለምችል፤ አንተ አታሰፈልገኝም” ማለታችን መሆኑን አንዘንጋ። በራሳችን ፈቃድና ምርጫ መሄዳችን፤ ለጊዜው ደስ ይበለን እንጂ፤ የመረጥነው ምርጫ ትክክል እንዳልሆነ ለመረዳት ጊዜ አይፈጅብንም። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሌለበት ጉዞ የብቸኝነት ጉዞ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ብዙ ሽንፈትም ያለበት ጉዞ እንደሆነ ስለምናውቅ ነው። አንዳንዶቻችን በእግዚአብሔር ሳንደገፍ የግል ሕይወታችንን ስንመራ፤ ብርቱዎች የሆንን ስለሚመስለን ደስ ይለን ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር እኛን እራግፎ “ራስህን በራስህ ለመም

ራት ከፈለግህ፤ ነጻነት ሰጥቼሃለሁ፤ ከዚህ በኋላ የፈቀድኸውን ማድረግ ትችላለህ፤ በእኔ በኩል አብቅቻለሁ” ቢለን፤ የመረጥነው ምርጫ ትክክል እንዳልሆነ ስለምንረዳ ልባችን በፍርሃትና በስጋት እንደሚሞላ ግልጽ ነው።

፩. ጌታ እንድንሆን የሚፈልገውን ለምን መሆን አንፈልገም?

እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን “እምቢ” ለማለት የሞከሩ አንዳንድ ሰዎች ታሪካቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እና ነባለን። ከእግዚአብሔር ፈቃድና ምኞት ለመሸሽ ከሞከሩት ሰዎች መካከል አንደኛው ሙሴ ነው። ሙሴን እግዚአብሔር ለከፍተኛ ዓላማ ሲጠራው፤ የተለያዩ ምክንያት ፈጥሮ እግዚአብሔርን “የምትፈልገኝን ዓይነት ሰው መሆን አልፈልግም” ሊለው እንደሞከረ እናስታውሳለን። እግዚአብሔር ሙሴን “ሕዝቤን ከግብፅ ባርነት እንድታወግ መርጫሃለሁ” ሲለው፤ “ማን እኔ? እኔ መናገር አልችልም፤ አንተ እንደላከኝ ሕዝቡ ቢያምንሰኝ? እንዲሁም ፈርሐን አለቅም ብሎ እምቢ ቢልሰኝ?” በማለት ከእግዚአብሔር ጋር መግትና ክርክር እንደነበረው እናስታውሳለን።

4-ሀ በራሱ እምነት ማጣት ምክንያት

ሙሴ የነበረውን ድካም፤ ራሱ ሙሴ ከሚያውቀው የበለጠ እግዚአብሔር ያውቀዋል። እግዚአብሔር ሙሴን “ና፤ መልዕክተኛዬ ሁን” ብሎ ሲጠራው፤ “መሆን የሚፈልገውን መሆን የሚያስችል ልዩ ኃይል” እንደሚሰጠው ሙሴ አልገባውም ነበር። ቢገባውም፤ ባይገባውም ለጥያቄው ሁሉ እግዚአብሔር አጥጋቢ መልስ እንደሰጠው እናውቃለን። ያቀረበው ምክንያት ሁሉ አጥጋቢ እንዳልሆነ ቢረዳም፤ ጥያቄ ለሆነበት ነገር ሁሉ መልስ ቢያገኝም፤ መጨረሻ ላይ ምክንያቱ ሁሉ ሲያልቅበት፤ “እግዚአብሔር ሆይ! እግዚአብሔርን እኔን ተወኝና በእኔ ምትክ ሌላ ሰው ላክ” አለው። ሙሴ ምክንያቱን የደረደረው ከእግዚአብሔር እጅ አምልጦ ወደ በግ ጥበቃው መመለስ የሚችል መሰሎት ነበር። ያ እንደማይሆን ሲገነዘብ ሙሴ መጨረሻ ላይ ለእግዚአብሔር ፈቃድ እጁን ሰጠ። ሙሴ ከእግዚአ

ብሔር ጋር ክርክር የገጠመው እግዚአብሔርን “እምቢ” ለማለት ፈልጎ ሳይሆን፤ “ለዚህ ታላቅ ኃላፊነት እኔ አልገባም” ማለቱ ነበር። እግዚአብሔርም ከእርሱ ምን ዓይነት ድጋፍ እንደሚቀበል በመግለጽ አደፋፈረው እንጂ፤ ሙሴን በግድ እጁን ጠምዝዞ ከማይፈልገው ኃላፊነት ውስጥ እንዳልከተተው እናውቃለን። ዛሬ ዓለማችን እግዚአብሔርን “እምቢ” በሚሉ ሰዎች የተሞላች ነች። እንደ ዮናስ በግልጽ በሥጋ ከእግዚአብሔር ለመሸሽ ባይሞክሩም፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ግን ከእግዚአብሔር የሸሹ ብዙዎች ናቸው።

4-ለ ከምቶታችን ያለውጣናል ብለን በመፍራት

እኔና እናንተ ለምን ይህን እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች ለመሆን ፈቃደኞች የማንሆነው? ብዙዎቻችን የማንፈልገውን ነገር እንድናደርግ፤ የማንመርጠውን ዓይነት አኗኗር እንድንኖር እግዚአብሔር ይጠይቀን ይሆናል ብለን በመፍራት ነው። ሁላችንም የራሳችን የሆነ ዕቅድና ፕሮግራም አለን። ልናገኛቸው የምንፈልጋቸው የራሳችን የሆነ ዕቅድና ፕሮግራም አለን። በእቅዳችን፤ እንዲሁም ባወጣው ፕሮግራም ውስጥ እግዚአብሔር እጁን ከትቶ ምስቅ ልቅሉን እንዲያወጣብን፤ አቅጣጫችንን እንዲለውጥብን አንፈልግም።

ያለንበት ሁኔታ ተመችቶናል። በምድር ለማግኘት የመረጥነውን መተማመኛችን፤ እንዲሁም ምኞታችን እንዲበላሸብን አንፈልግም። በክርስትና ሕይወት ውስጥ እውነተኛ ደስታ፤ ሰላምን እንዲሁም አሸናፊነት አለ። ይሁን እንጂ፤ መታዘዝና መስዋዕት መክፈልን የሚጠይቅ ሕይወት ያለበት እንደሆነም እናውቃለን። ስለዚህ እግዚአብሔርን “ፈቃድህ በሕይወቴ ይፈጸም፤ እንድሆን የምትፈልገውን ሁሉ አድርግ” ካልነው፤ የራሳችንን ፈቃድ መተዋችን ስለሆነ የምንፈልገውን ማግኘት፤ የመረጥነውን መያዝ አንችልም ይሆናል ብለን እንፈራለን።

በሕይወታቸው አሸናፊ ሆነው የኖሩ፤ እግዚአብሔር በኃይል ለክብሩ የተጠቀመባቸው ሰዎች፤ እግዚአብሔር እንዲሆኑ የሚፈልግባቸውን ዓይነት ሰዎች ለመሆን ፈቃደኞችና ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ የሰጡ

ናቸው። እግዚአብሔር ለክብሩ ከተጠቀመባቸው በጣም ካከበራቸው ሰዎች መካከል የታወቀው የሥነ መለኮት ምሁር የነበረው አሜሪካዊ ጆናታን ኤድዋርድ ነው። ይህ ሰው አምላኩ እንዲሆን የሚፈልገውን ለመሆን ራሱን ምንም ሳያስቀር የሰጠ ሰው ነበር። ምን ያህል ራሱን ለጌታው እንደሰጠ የምንረዳው በጻፋቸው አንዳንድ ጽሁፎች ነው።

የታወቀው ጆናታን ኤድዋርድ ራሱን ለጌታ ሙሉ በሙሉ ማስረከቡን ሲገልጽ እንዲህ አለ፡

“የእኔ ሕይወት ለእኔ ይገባኛል ለማለት መብት የለኝም፤ በውስጤ ያለው መረዳት፣ ፈቃድና የፍቅር ስሜት የእኔ አይደለም። በሥጋዬ ላይም ምንም ዓይነት መብትና ሥልጣን የለኝም። በእጆቼ፣ በእግሮቼ፣ በምላሌ፣ በዓይኖቼና በእግሮቼ ላይ ሥልጣን የለኝም። ያለኝ ሁሉ ለእርሱ የተሰጠ ነው፤ የእኔ ነው ብዬ የማስቀረው ምንም ነገር የለም። ዛሬ ጥዋት ጌታ ፊት ስቀርብኩ ራሴን ሙሉ በሙሉ ሰጥቼታለሁ ብዬ ነግራዋለሁ። ወደ ፊት ይኖረኛል ብዬ የምለውን ኃይልና ሥልጣኔንም ቢሆን ለራሴ ምንም ሳላስቀር ሰጥቼዋለሁ።

ጸጋው ስለሚጠብቀኝና ስለሚያስችለኝ “አልወድቅም” ብዬ ተስፋ ገብቼለታለሁ። ሕጉን በታማኝነት እታዘዛለሁ። ባለኝ ኃይልና ጉልበት ዓለምን፣ ሰይጣንና ሥጋዬን እስከ ሕይወቴ መጨረሻ ድረስ እዋጋለሁ፤ ምንም ያህል አደገኛና አስቸጋሪ ቢሆንም፣ እምነቴንም አጥብቄ እይዛለሁ። መንፈስ ቅዱስንም እንደ አስተማሪዬ አጽናጄና እንዲሁም ሕይወቴን የሚቀድስ፣ የሚያጸና አድርጌ እቀበላለሁ። ራሴን ሙሉ በሙሉ በመስጠት፣ ለሌሎች ደህንነት ስል ወደ አምላኬ እጸልያለሁ። ለእግዚአብሔር ክብር የማይውለውን፣ የእኔ ነው ብዬ አልወስድም።

“መከራ ደረሰብኝ ብዬ ባገረመርም፣ ዕርዳታ ለሚገባው ሰው እያወቅሁ ሳልሰጥ ብቀር፣ የሚበድሉኝን መልሼ ብብቀል፣ ራሴን ደስ ለማሰንት አንዳንድ ነገር ባደርግኩ ዋጋ ያስከፍለኝ

ይሆናል ብዬ በመፍራት ማድረግ የሚገባኝን አንዳንድ ነገር ሳላደርግ ብቀር፣ በራሴ ጥበብና ጉልበት ብተማመን፣ ክርስቶስ በእኔ ውስጥ ሆኖ በሚያደርገው ነገር ለራሴ ምስጋናን ብፈልግኩ ወይም በኩራት መንፈስ ብጥላ፣ የምኖረው ለእራሴ እንጂ ለእግዚአብሔር አይደለም። ፍላጎቴ ፍጹም የእርሱ መሆኑ ነው” አለ።

ሕይወቴን ለክርስቶስ ሙሉ በሙሉ ሰጥቶ በመኖር የታወቀው የስዊትዘርላንድ ተወላጅ የነበረው ኒኮላስም፡

“ጌታ ሆይ! ወደ አንተ እንዳልጠጋ የሚያደርገኝን ነገር ሁሉ ከእኔ ውስጥና ወደ አንተ የሚያስጠጋኝን ስጠኝ። እኔነቴን ውስጥና አንተነትህን ስጠኝ” አለ።

4-ሐ ከሕብረተሰብ ውጪ ያደርገናል ብለን በመፍራት፤

እግዚአብሔር እንደንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች ለመሆን ፈቃደኞች የማንሆንበት ሌላው ምክንያት ባለንበት ሕብረተሰብ ውስጥ ተቀባይነት እንዳይኖረን ያደርገን ይሆናል ብለን በመፍራት ነው። በአካባቢያችን ያሉትን አንዳንድ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ መንፈሳዊ ነገር የተሳሳተ ግምትና አስተያየት ያላቸው አሉ። መንፈሳዊ ነገርን የሚከታተሉ ሰዎች ደካማዎች፣ ያልተማሩ፣ በሕብረተሰቡ ዘንድ ተቀባይነት የሌላቸው ሰዎች ብቻ ናቸው፤ ሃይማኖትንም የሚጠቀሙበት እንደ ምርኩዝ ነው ብለው የሚያምኑና የሚገምቱ ብዙዎች ናቸው። በዓለም ውስጥ “እግዚአብሔር የለም፤ ሲኦልና መንግሥተ ሰማይ የሚባል ነገር የለም” ብለው ቢናገሩ እንደ አዋቂዎች፣ እንደ ተማሩ ሰዎች የሚያስቆጥራቸው የሚመስላቸው ሰዎች አሉ።

እነዚህን በሚመስሉ ሰዎች መካከል ስለምንኖር፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን አጥብቀን በመያዛችን ምክንያት፣ በዓለም ሰዎች ዘንድ ዝቅተኛ ግምት ያሰጠን ይሆናል ብለን እንፈራለን። በእነርሱ ዓይን ዝቅ

ተኞችና ትንንሾች መሰለን መታየት ያልተማሩና ደካማዎች ተብለን መጠራትን ፈጽሞ አንፈልግም። በማህበራቸው በሕብረታቸው ውስጥ ተቀባይነት እንዲኖረን እንፈልጋለን። እንግዲህ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች ለመሆን ፈቃደኞች የማንሆነውን ባለንበት ሕብረተሰብ ውስጥ ተቀባይነት ለማግኘት ስንል ነው።

4-መ ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አስተሳሰብ ስላለን ነው

ሌላው እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ለመሆን ፈቃደኞች የማንሆንበት ምክንያት “እግዚአብሔር ለእኔ ግድ የለውም፤ እግዚአብሔር እኔን አይፈልገኝም፤ ለእኔ ሕይወት ዓላማ የለውም፤ በእግዚአብሔር ፕሮግራም ውስጥ ይህን ያህል እኔ ቦታ ይኖረኛል ብዬ አላምንም” በማለት ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ እምነት ስለሚኖረን ነው። ስለ እግዚአብሔር ይህን ዓይነት እምነት ይኑረን እንጂ የእግዚአብሔር ባህሪ እኛ እንደምናስበውና እንደምንገልጸው ዓይነት አይደለም። እግዚአብሔር ሁላችንንም እኩል ስለሚወድን ለእያንዳንዳችን የራሱ የሆነ ዕቅድ አለው። ዕቅዱም በጎና መልካም ነው።

“ሳለ እናንተ ያለኝን ዕቅድ የግድቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከፋትን ሳይሆን ሰላምን በማስገኘት እናንተ በተሰፋ የምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው” ይላል (ኤር. 29:11)።

ብዙዎቻችን እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ያለው ትልቅ ፍቅር፤ ስለ እኛ ያለው ጥልቅ ምኞት ምን እንደሆነ መረዳት አይሆንልንም።

አንዳንዶቻችን አንድ ትንሽ በጎ ያልሆነ ነገር በሕይወታችን ሲያጋጥመን ወይም የምንፈልገውን ነገር በምንፈልገው ጊዜና ሰዓት ሳናገኝ የቀረን እንደሆነ “እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰጠውን ተስፋ አይጠብቅም። ቢጠብቅ ኖሮ ይህን ዓይነት መጥፎ ሁኔታ በሕይወቴ አይደርሰብኝም ነበር። ታዲያ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መኖር ለእኔ ምን ይጠቅመኛል?” በማለት እግዚአብሔርን ከሕይወታችን አስወጥተን ለብቻችን ለመኖር እንሞክራለን። የሚያሳዝነው

እግዚአብሔርን ማኩረፋችን ነው። ጠንካራ መንፈሳዊ ሕይወት ቢኖረንም እርሱን ደስ ለማሰኘት ስንል ብዙ መስዋዕት ብንከፍልም፤ በፀሎት ብንተጋም፤ መጽሐፍ ቅዱሳችንን እንደሚገባው ብናነብም፤ ብዙ ጊዜ የጠየቅነውንና የጠበቅነውን ዓይነት በርከት አናገኝም።

ሌሎች ግን ግዴላሽ ሆነው በተቃራኒ ሕይወት ውስጥ እየኖሩ፤ ስለ ፀሎት፤ ስለ መንፈሳዊ ነገር ግድ ሳይኖራቸው በመጠጣት፤ በመስከር ዘመናቸውን ቢያሳልፉም፤ እኛ ፈልገን ያላገኘነውን እነርሱ በቀላሉ ሲያገኙ እናያለን። ይሄም በውስጣችን ጥያቄ መፍጠሩ ብቻ ሳይሆን “እግዚአብሔር እኔን አይወደኝም፤ ለእኔ ፍጹም ግድ የለውም” እንድል ያደርገናል። በዚህ ምክንያት አንዳንዶቻችን እግዚአብሔር “አዝናለሁ! ይቅርታ አድርጉልኝ፤ ከእኔ እርዳታ ስትፈልጉ ሳልሰጣችሁ ቀርቻለሁ” ብሎ ይቅርታ እንዲጠይቀን ለማድረግ እንሞክራለን።

ከእግዚአብሔር ጋር በጣም የተቀራረበ ግንኙነት ያላቸው በሙሉ ልባቸው እግዚአብሔር እንዲሆኑ የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች እንዳይሆኑ እንቅፋት አይሆንባቸውም።

ከእነዚህ መካከል አንደኛዋ ፋኒ ክሮስቢ የተባለችው ክርስቲያን ሴት ነች። ፋኒ ክሮስቢ ከተወለደች ከሰድስት ሳምንት ዕድሜዋ ጀምሮ ዓይነ ሥውር ነበረች። ይሁን እንጂ፤ ዓይነ ሥውርነቷ እግዚአብሔር በእርሷ ሕይወት ውስጥ ሊሠራው ያቀደውን እንድትሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሴት እንዳትሆን አልከለከላትም። በዓለም ዙሪያ ያሉት ክርስቲያኖች የሚዘምሯቸው ከ8 ሺ መንፈሳዊ መዝምሮች በላይ የደረሰች ነች። ባወጣቸው መዝሙሮች በሚሊዮን የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች በአምልኮት ወደ እግዚአብሔር ዙፋን የቀረቡባቸው መዝሙሮች ናቸው። የሚያስደንቀው፤ ፋኒ ክሮስቢ ዓይነ ሥውር ሆና በመወለዱ አንድም ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ ቅሬታና መራራነት በልሷ ውስጥ ተፈጥሮ የማያውቅ መሆኑ ነው።

አንድ ጊዜ ፋኒ ክሮስቢን በጣም የሚያደንቅ አንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ስለ እርሷ ልቡ በሀዘን ተሞልቶ “ጌታ ብዙ ግሩም የሆኑ ስጦታዎችን እንደሰጠሽ አውቃለሁ፤ ለዓይንሽ ብርሃን ሳይሰጥሽ መቅረቱ ግን በጣም ያሳዝናል” አላት። ፋኒ ክሮስቢንም ሰባኪው ለሰጠው አስተያየት መልስ ስትሰጥ “እንደ ገና መወለድ ብቸልና በሕይወትሽ እንዲሆንልሽ ምን ትፈልገላለሽ? ወይም ምን እንዲሆንልሽ ትመኛለሽ? ተብዬ ብጠየቅ፤ ይግረምህና እንደ ገና ዐይነ ሥውር ሆኜ እንድወለድ እጠይቅ እንደነበር ታውቃለህ?” አለችው። ሰባኪውም ክሮስቢ በሰጠችው መልስ በመገረምና በመደነቅ “ለምን?” ሲል ጠየቃት። እርሷም ስትመልስለት “በምድር ያለውን ኑሮዬን ጨርሼ ወደ መንግሥተ ሰማይ ስሄድ፤ መጀመሪያ የማየው ፊት የአዳኜን የኢየሱስ ክርስቶስን ፊት በመሆኑ ደስታዬ ፍጹም ልዩ እንደሚሆን ስለማውቅ ነው” አለችው።

እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን ፈቃደኞች የማንሆነው፤ “እግዚአብሔር እኔን አይፈልገኝም፤ ለእኔ ግድ የለውም” በማለት ብቻ ሳይሆን “ለእኔ እግዚአብሔር አያስፈልገኝም” ስለምንል ነው። አንዳንዶቻችን በራሳችን በመደገፍ “እስካሁን የቆምኩት በራሴ ጥረት እንጂ፤ እግዚአብሔር ዕረድቶኝ አይደለም” እንላለን። በዚህ ዓይነት ያለ እግዚአብሔር ዕርዳታ በሕይወታችን ያገኘናቸውን ድሎች፤ ያፈራናቸውን ፍሬዎች መቁጠር እንጀምራለን። ያፈራናቸውን ፍሬዎች አተልቀንና አጋነን በማየት “ያለ እርሱ ዕርዳታ ይህን ያህል ካፈራሁ፤ ወይም ይህን ከመሰለ ደረሻ መድረስ ከቻልኩ፤ እግዚአብሔር እንድሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ወይም “ሁንልኝ” የሚለኝን መሆን ለምን ያስፈልገኛል” በማለት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መኖር እንጀምራለን።

ይህን ዓይነቱ ስሜት እንዲሰማን የሚሆነው፤ ያለን የተፈጥሮ ዕውቀትና ችሎታ፤ የሥጋና የአዕምሮ ጤንነት፤ ያተረፍነው ሀብትና ንብረት፤ ሌላው ቀርቶ እያንዳንዱ ደቂቃና ሰከንድ ለእግዚአብሔር ክብር

እንድናውለው ከእርሱ የተሰጠን መሆኑን ፈጽሞ ስለምንዘነጋ ብቻ ነው። “አለኝ” ወይም “አገንሁት” የምንለው ሁሉ የራሳችን ሳይሆን፤ ሁሉም ከእግዚአብሔር የተቀበልነው ነው። በራሳችን ስንታመን፤ ያለ እርሱ በሁለት እግራችን መቆም እንደምንችል ልናሳየው እንሞክራለን። ለጊዜው ያለጌታ የተሳካልን ይምሰለን እንጂ፤ ውስጣችን ባዶ ነው። ያላቸው ዕውቀትና ችሎታ ሁሉ የራሳቸው ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተቀበሉት እንደሆነ ከሚያምኑት ታላላቅ ሰዎች መካከል አንደኛው፤ በዓለም የታወቁ የቀዶ ጥገናና እንዲሁም የማህጸን ሀኪም የነበሩት ደክተር ሃዋርድ ኬሊ ናቸው። እኚህ ሰው ከህክምና ትምህርት ቤት በተመረቁበት ቀን ማስታወሻ ደብተራቸው ላይ እንዲህ ሲሉ ጻፉ።

“ጌታ ሆይ! ሕይወቴን፤ ጊዜዬን፤ ችሎታዬን፤ ለመሆን የምፈልገውን ምኞቴን ሁሉ፤ በጠቅላላ ያለኝን ነገር ሁሉ ሙሉ በሙሉ ለአንተ በዛሬው ቀን አስረክቤአለሁ። ብሩክ የሆንክ ጌታዬ ሆይ! ለአገልግሎትህ ቀድሰኝ! ወደ ጌታዬ የማያስጠጋኝን የዓለምን ድል (ስኬት) አትሰጠኝ” አሉ።

እግዚአብሔርን በሰጣቸው ስጦታና ችሎታ ሲያከብሩት፤ እግዚአብሔርም መልሶ አከበራቸው።

4-ሠ የማንፈልገውን እንድናደርግ ያዘናል ብለን በመፍራት፤

ሌላው እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች ለመሆን ፈቃደኞች የማንሆንበት ምክንያት፤ የማንፈልገውና የማንመርጠውን እንድንሆን እንጠየቅ ይሆናል ብለን በመፍራት ነው። ሁላችንም ምቹታችንን የሚቀንስብንን፤ እንዲሁም መስዋዕት ያስከፍለናል ብለን የምናስበውን ምርጫ አንመርጥም። ክርስቶስን በደንብ መከተል፤ እንደ ፈቃዱ መኖር “መስቀሉን መሸከም፤ ቀንበሩን መያዝ” ስለሚጠይቅ ብዙዎቻችንን ያ ያስፈራናል።

ክርስቶስ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰዎች ከሆንን፤ በውጪም ሆነ በራሳችን ሕይወት ውስጥ የማያቋርጥ ጦርነትና ትግል እንደሚያስከትል፤ መንገዱም በጣም ጠባብ እንደሆነ እናውቃለን። በእኛ

ፈታድና በእግዚአብሔር ፈቃድ መካከል ግጭት ተፈጥሮ ልናቆመው የማንችለው ከባድ ጦርነት ያስነሳብናል ብለን እንፈራለን። “ታዲያ እንዲህ ዓይነቱ ችግር ውስጥ ለምን እንገባለሁ?” በማለት እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው አለመሆንን መርጠን ከእርሱ ሽሽተን፤ ወይም ለብያልን ክርሲትያኖች ሆነን መኖርን እንመርጣለን።

እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን ፈቃደኛ ሆነው ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ ከሰጡት ሰዎች መካከል እንደኛው ነብዩ ኢሳያስ ነው። ኢሳያስ ንጉሡ ያዝያን በሞተበት ዓመት የእግዚአብሔር ክብር በሙላት ሲገለጽ፤ መልአክት እየተቀባበሉ “ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ቅዱስ ነው፤ ክብሩም በዓለም ሁሉ የሞላ ነው” እያሉ ሲዘምሩ፤ ከድምጻቸው ጩሽት የተነሣ የቤተ መቅደሱ መድረክ እስከ ሥር መሠረቱ ሲናወጥ፤ ቤተ መቅደሱም በጠስ ሲሞላ ያይክበር። ማንኛውም ሥጋ የለበሰ ሰው፤ የእግዚአብሔር ክብር ሙሉ በሙሉ ሲገለጥ ሲያይ፤ የግል ሕይወቱ ምን ያህል በኃጢአት የቆሸሸ እንደሆነና፤ እንዲሁም ለእግዚአብሔር ክብር ፍጹም መዋል የማይችል ሰው መሆኑን ይገነዘባል። ኢሳያስም ከዚያ የተለየ አልነበረም። የእግዚአብሔር ክብር በሙላት ሲገለጥ ካየ በኋላ ምን ዓይነት ስሜት እንደተሰማው ሲገልጽ፤

• “እነሆ! ከንፈሮቼ በረከሰብት ሕዝብ መካከል የምኖር፤ ከንፈሮቼ የረከሰብኝ ሰው ነኝ፤ የሠራዊት ጌታ የሆነ ንጉሡን እግዚአብሔርን በዐይኖቼ አይቻለሁን ማጥፋቴ ስለሆነ ወዮልኝ አልሁ” አለ (ኢሳ. 6:5)።

በዘመናችን “እግዚአብሔርን ከነክብሩ አየነው፤ ሲናገር በጆሯችን ሰማነው!” የሚሉ ክርስቲያኖች አሉ። መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ስንመለከት ግን፤ ነቁጥ የሚያክል ለውጥ ስለማይታይባቸው፤ “እግዚአብሔርን አይተውታል፤ ሲናገርም ሰምተውታል” ማለት ቀርቶ እግዚአብሔርን በትክክል ያውቃሉ ማለት እንኳን ያስቸግረናል። ምክንያቱም እግዚአብሔርን ያየ ሰው፤ እግዚአብሔርን የሰማ ሰው፤ በሕይወቱ እውነተኛ የሆነ ለውጥ እንደሚታይበት ስለምናውቅ ነው።

እግዚአብሔር የነካው ሰው፤ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር የዋለ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር የዋለ ሰው ደግሞ፤ “ይሄ የእኔ ሕይወት ነው፤ ለማንም አልሰጥም” ብሎ ከእግዚአብሔር የሚያስቀረው ምንም ነገር አይኖርም።

አንድ ጊዜ በአንድ ከተማ ውስጥ ታላቅ መንፈሳዊ ስብሰባ ለማድረግ በከተማው ውስጥ ያሉት ፓስተሮች ተሰብስበው፤ ሊያደርጉት ስላሰቡት መንፈሳዊ ስብሰባ ሲወያዩ፤ በዚህ ታላቅ ስብሰባ ላይ የታወቀው ዲ ኤል ሙዲ እንዲሰበክ አንዳንዶቹ ሀሳባቸውን ገለጹ። በዚህ መካከል ዲ ኤል ሙዲ እንዲጋበዝ የማይፈልግ አንድ በዕድሜው ወጣት የሆነ አገልጋይ ብድግ ብሎ ዲ ኤል ሙዲ ለምን እንዲሰበክ ይጋበዛል? እርሱ መንፈስ ቅዱስን በሞኖፖል ይዟል እንዴ?” አለ። ለዚህ ወጣት ደፍሮ መልስ የሚሰጠው ሰው ስላልነበረ ለጥቂት ደቂቃ ፍጹም ጸጥታ ሆነ። በዚህ መካከል በዕድሜያቸው ጠና ያሉ አንድ አገልጋይ ብድግ ብለው፤

• “እርግጥ ነው፤ ዲ ኤል ሙዲ መንፈስ ቅዱስን በሞኖፖል አልያዘውም፤ መንፈስ ቅዱስ ግን ዲ ኤል ሙዲን በሞኖፖል ይዞታል” ብለው መልስ ሰጡት።

እኔና እናንተም እግዚአብሔር የፈቀደውን በሕይወታችን እንዲሠራና እንዲሁም እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው እንድንሆን፤ መንፈስ ቅዱስ በሙላት ሕይወታችንን እንዲቆጣጠረው ያስፈልጋል።

ኢሳያስ አስደናቂ የሆነውን የእግዚአብሔርን ክብር ካየ በኋላ፤ “ከንፈሮቼ የረከሰብኝ ሰው ነኝ” ብሎ ኃጢአተኝነቱን እንዳወጀ እናውቃለን። እግዚአብሔርም ኢሳያስ እንዲሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን እንዲችል፤ መጀመሪያ መለወጥ የሚያስፈልገውን ሕይወቱን መለወጥና ማበጃጀት ነበረበት። በሕይወቱ የተፈጸመውን ለውጥ እንዲሁም እግዚአብሔር ሕይወቱን ለአገልግሎት እንዲመች ለማድረግ የወሰደውን እርምጃ ኢሳያስ ራሱ ሲገልጽ እንዲህ አለ፤

- “ከነዚያም መለአክት አንዱ እየበረረ ወደ እኔ መጣ፤ ከመሰዊያው የወሰደው የእሳት ፍም ከንፈሮችህን ሰለነካ በደልህ ተወግደላሃል፤ ኃጢአትህም ይቅር ተብሎላሃል አለኝ” (ኢ.ሳ. 6: 6-7)።

እግዚአብሔር ኢሳያስን ለዓላማው ብቁ እንዲሆን አበጃጅቶ ከሠራው በኋላ “ማንን እልካለሁ? መልዕክተኛ የሚሆንልኝሰ ማን ነው?” ብሎ ጠየቀው። ኢሳያስም ይህን ጥያቄ ሲሰማ በእግዚአብሔር እሳት ሕይወቱ ስለተነካ፤ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን እንደሚችል ሰላመነ፤ ሳያመነታና ሳይፈራ “እነሆ እኔ እሄዳለሁ፤ እኔን ባክኝ” አለው። እግዚአብሔር ሥልጣን ሁሉ የእርሱ ስለ ሆነ፤ “ማንን ልባክ?” ብሎ መጠየቅ አያስፈልገውም ነበር። የፈቀደውን ሰው በፈቀደው ጊዜና ሰዓት ወደ ፈቀደው ሥፍራ መላክ ይችል ነበር። ኢሳያስን ራሱን “ኢሳያስ ተነሥ! የእኔ መልዕክተኛ ሆነህ፤ ሕዝቤን እንዲህ በላቸው” ማለት ይችል ነበር። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር ማንንም ያለፈቃዱ በግድ የሚል አምላክ ስላልሆነ፤ “ማንን እልካለሁ? መልዕክተኛ የሚሆንልኝሰ ማን ነው?” ብሎ ጠየቀ። ኢሳያስ ፈቃደኝነቱን ከገለጸ በኋላ እግዚአብሔር ማድረግ ያለበትን ግልጽ አድርጎ ነገረው።

- “...ወደዚህ ሕዝብ ሂድና መስማትንሰ ትሰማላችሁ፤ ነገር ግን ልብ አታደርጉም በላቸው” አለው (ኢ.ሳ. 6:9)።

በዚህ ዓይነት ኢሳያስ እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን ፈቃደኝነቱን ገለጸ። ኢሳያስ ፈቃደኝነቱን ባይገልጽ ኖሮ “እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን” ዕድሉ ያልፈው ነበር። የእግዚአብሔር ዕቅድና ፕሮግራም በኢሳያስ እምቢተኝነት ይበላሻል ማለት አይደለም።

እግዚአብሔር እኔና እናንተን የፈጠረን ለእርሱ የክብር መግለጫ እንድንሆን ስለሆነ፤ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ልንሆን ይገባል። ኃጢአት እርሱን እንዳንመስል ያለንን መንፈሳዊ ውበታችንን ያበላሹብን እንጂ፤ እግዚአብሔር ተራ ወይም መናኛና የውርደት ዕቃዎች

አድርጎ አልፈጠረንም። እግዚአብሔር ለሰው ልጅ የሰጠው ደረጃ ምን ያህል ከፍተኛ እንደሆነ ዳዊት በመዝሙሩ ሲገልጽ እንዲህ ይላል።

- “አንተ እርሱን ታሳበው ዘንድ ሰው ምንድነው? እርሱንሰ ትዝገው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድን ነው? ከመላእክት በጥቂቱ ብታሳንሰውም፤ የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፤ በፈጠሮሃቸው ፍጥረቶች ሁሉ ላይ ገዥ አድርገህ ሾምኸው፤ ከፍጥረትም ሁሉ በላይ አደረግኸው” (መዝ. 8:4-6)።

እንዲሁም ሐዋርያው ጴጥሮስ ሰው ምን ያህል ከፍተኛ ዋጋ እንዳለውና እንዲሁም እርሱን ከሞት ወደ ሕይወት ለማምጣት ምን ያህል ከፍተኛ ዋጋ እንደተከፈለለት ሲገልጽ እንዲህ ይላል፤

- “እንደምታውቁት እናንተ የተዋጃችሁት ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከክንቱ ኑርአችሁ በሚጠፋ ነገር፤ በብር ወይም በወርቅ አይደለም። እናንተ የተዋጃችሁት ነውር እንደሌለው ንጹሕ በግ በሆነው በክርስቶስ ክቡር ደም ነው” (1 ጴጥ. 1:18-19)።

እኔና እናንተ በአዕምሮአችን ልንገምተው ከምንችለው በላይ ዕጽብና ድንቅ አድርጎ እግዚአብሔር የፈጠረን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ የሰጠንን መልስን ለክብሩ ልናውለው የምንችልበትን የተለያየ የተፈጥሮ ችሎታንም ለያንዳንዳችን ሰጥቶናል። “አለን” የምንለው የተፈጥሮ ችሎታችን ሁሉ በራሳችን ኃይል ያገኘነው ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር በነጻ የተቀበልነው እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

- “ነገር ግን በሰው አድሮ ጥበብን የሚሰጥ የልዑል እግዚአብሔር መንፈስ ነው ይላል” (ኢ.ዮ.ብ 32:8)።

እኔና እናንተን የበለጠ እንድንደነቅ የሚያደርገን ሌላ ነገር ቢኖር፤ ማንኛችንም ብንሆን ራሳችንን እንጂ ሌላውን ሰው መስለን ያልተፈጠርን መሆናችን ነው። ከሰድስት ቢሊዮን የዓለም ሕዝብ መካከል በሁሉም ነገር የሚመሳሰሉ ሁለት ሰዎች እንደማይገኙ ደጋግመን

ገልጽናል። ስለዚህ እግዚአብሔር አንድ ዓይነት አድርጎ ስላልፈጠረን፤ እኔና እናንተ ሌላውን ለመሆንም ሆነ ለመምሰል መታገል አያስፈልገንም። በሌላ በኩል ደግሞ ደስ የሚለን፤ እግዚአብሔር እኔንና እናንተን የሚያውቀን በጅምላ ሳይሆን በነፍስ ወከፍ ወይም በግል መሆኑ ነው። ማወቅ ብቻ ሳይሆን ሁላችንንም እኩል ይወደናል፤ ሁላችንም እናስፈልገዋለን። የሰው ምርጫ የለውም። እግዚአብሔር በአምሳሉ ስለ ፈጠረን፤ እንደ ተራ ዕቃ አይመለከተንም። የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር ለማስፋት፤ በሌላው ሰው ሕይወት ውስጥ ተፈላጊውን ለውጥ ልማምጣት ሁላችንም ለእግዚአብሔር እናስፈልገዋለን።

የእግዚአብሔር ዓላማ እንዲፈጸም እያንዳንዳችን የምንጫወተው ሚና፤ የምንደፍነው ቀዳዳ አለን። በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሥፍራ እንዳለን የበለጠ የምንረዳው፤ ፈጣሪያችን ዝም ብሎ ወይም ያለዓላማ እንዳልፈጠረን ስናውቅ ነው። የእኛን ድርሻ፤ የእኛን ሚና፤ ከእኛ በስተቀር ሊያሟላ የሚችል ሌላ ሰው እንደሌለ ማወቅ ያስፈልገናል። ምንም ይህል ጠቃሚና አስፈላጊዎች ብንሆንም፤ የተፈጠርንበትን ዓላማ እንድንፈጽም ስንጠራ “እምቢ” ብንል፤ የእግዚአብሔር ዓላማ ያለእኛ አይፈጸምም፤ ወይም ይደናቀፋል ማለት አይደለም። በረከቱ ያልፈንና በእኛ ምትክ እግዚአብሔር ሌሎችን ያስነሳል። ስለዚህ እኛ የምንፈልገውን፤ ወይም ሌሎች እንድንሆን የሚፈልጉትን ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን እንሁን።

አንዳንድ ሰዎች ዘመናቸውን ሙሉ ራሳቸውን ሆነው ስላልኖሩ፤ ለራሳቸው ዕንግዶች ናቸው። ይህም ማለት ራሳቸውን በደንብ አያውቁም ማለት ነው። በራሳቸው ውስጥ ያለውን ችሎታ በያውቁ ኖሮ፤ ከእነርሱ ያነሰውን ሰው ለመምሰል ወይም ለመኮረጅ ሙከራ አያደርጉም ነበር። ሌላውን ሰው በመምሰል ትልቅ ወይም ዝነኛ የሆነ በዓለም ውስጥ አንድም ሰው የለም። ስለዚህ ራሳችንን ሆነን ለመኖር ድፍረት ይኑረን። ሰው ሁሉ የተፈጠረው ለዓላማ ነው። ደስታንም የሚያገኘው የተፈጠረበትን የራሱን ዓላማ መፈጸም የቻለ እንደሆነ ብቻ ነው። የሕይወት ዓላማው ምን እንደሆነ ማወቅ አለበት። ሰዎች ሽንፈት በሕይወታቸው የሚያጋጥማቸው

ችሎታ በማንሰ ሳይሆን፤ የራሳቸው የሆነ ዓላማ የሌላቸው ሲሆኑ ነው። እንዲሁም ድሃ የሆነ ሰው ገንዘብ የሌለው ሳይሆን፤ በሕይወቱ ዓላማ የሌለው ሰው ነው። በዘመናችን ራሳቸውን መሆን ያቃታቸው፤ የሌላውን ሰው ቀሚስ ለብሰው ለማገልገል የሚሞክሩ አገልጋዮች የበዙበት ዘመን ነው። ሌላውን ለመሆን ሳንሞክር፤ ራሳችንን ሆነን፤ አርቲፊሻል የሆነውን ነገር ከሕይወታችን አስወግደን፤ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ነገር ብቻ ለማድረግ ፈቃደኞች መሆን አለብን።

5. በራስ መታመን (Self-trust) ምንድነው?

ጤናማ ባልሆነ መለኪያ ወይም መመዘኛ ራሳችንን የምንለካ ከሆነ፤ እግዚአብሔር የሰጠንን ችሎታ የምንጠራጠረው ከሆነ፤ ኢየሱስ ያላሸከመንን ቀንበር በራሳችን ላይ እንዲጫን የምንፈቅድ ከሆነ፤ ሌላውን ሰው ለመሆን ከፍተኛ ፍላጎት ያድርብናል። በራስ መታመን ማለት፤ ራስን ለማመን ፈቃደኛ መሆን ማለት ነው። ማወቅ ያለብን እውነት በራስ መታመን መጠነኛ የሆነ አሳሳችነት ሊኖርበት እንደሚችል ነው። ለማንኛውም ነገር ትልቅ እንቅፋት ሊሆኑብን ከሚችሉት ነገሮች መካከል አንደኛው በራስ እምነት ማጣት (insecurity) ነው። በሕይወታቸው እንዳያድጉ፤ እውነተኛ መሻሻል እንዳያሳዩ ትልቅ እንቅፋት የሚሆንባቸው፤ አስቸጋሪ ሰዎች ገጥመዋቸው፤ እንዳንድ በጎ ያልሆኑ ሁኔታዎች ተፈጥሮባቸው ሳይሆን፤ በራሳቸው እምነት የሌላቸው በመሆናቸው ነው። ጨክኖው በመታገል ፈንታ ቁጭ ብለው የሌላውን ሰው ስኬት እየቆጠሩ ያደንቃሉ። በቂ የሆነ በራስ መታመን ሲኖረን፤ ራሳችንን ወደ ፊት መግፋት እንችላለን። በራስ መታመን ስንል “በራስ ላይ ከፍተኛ አመለካከት” (ego) ከሆንነው በላይ ራሳችንን ማሳደግ ማለት አይደለም።

ብዙ ጊዜ ሁሉ ነገር መልካም ሲሆን፤ “ባትክክለኛው መንገድ ላይ ነኝ ወይ?፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ነኝ ወይ?” ብለን ራሳችንን አንጠይቅም። ሁኔታዎች ልክ ሳይመጡልን ሲቀሩ ግን “ለምን ተፈጠርኩ?” ብለን እናማርራለን፤ ቅሬታችንን እናስማለን።

በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ሁላችንም የራሳችን የሆነ ድርሻ ወይም ሥራ አለን። ወደዚህ ዓለም የመጣነው በእግዚአብሔር ፈቃድና ዕቅድ እንጂ እንደ ድንገት አይደለም። ንጉሥ ሳኦል የእስራኤል ሕዝብ መሪ እንዲሆን ተምርጦ የተጠራበትን ዓላማ በትክክል መፈጸም ሲያቅተው ሳሙኤል

- “...እነሆ እግዚአብሔር እንደ ልቡ የሚሆንለትን ሰው አግኝቶአል፤ አንተ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ባለመጠበቅህ እርሱን የሕዝቡ መሪ አድርጎ መርጦታል” (1 ሳሙ. 13:14) አለው።

ሳኦል የተመረጠበትን ዓላማ በትክክል መፈጸም ሲያቅተው የዳዊትን ድል መቁጠር ጀመረ። በዚህም ምክንያት ልቡ በቅናትና በምቀኝነት ተሞላ። ይኼም ከእግዚአብሔር ጋር የበለጠ አራቀው እንጂ አላቀረበውም። የበለጠ ሰው ብርታቱንም ሆነ ድካሙንም በደንብ አድርጎ ያውቃል። ሌላው እርሱ ከሚያውቀው በላይ ቢያውቅ በዚያ ሰው አይቀናም፤ ወይም ሌላውን ሰው ለመሆን አይሞክርም። የበለጠ ሰው በአንድ አቅጣጫ ደካማ ቢሆን ያ ደካማ ጎኑ በሌላ አቅጣጫ ያለውን ብርታቱን ወይም ጥንካሬውን እንዲያበላሽበት አይፈቅድለትም።

6. እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ዓላማና ዕቅድ አለው።

- “ባለ እናንተ ያለኝን ዕቅድ የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከፋትን ሳይሆን በላምን በማስገኘት እናንተ በተሰፉ የምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው” ይላል (ኤ.ር. 29:11)።

የሰውን ሁለንተናን የፈጠረ ገና በእናቱ ማሕፀን ውስጥ ሳለ አገጣጥሞ የሠራ ኃያሉ አምላክ ለፈጠረው ሰው ሁሉ ዓላማና ዕቅድ እንዳለው ቃሉ በግልጽ ይናገራል።

- “ሁለንተናዬን የፈጠርህ አንተ ነህ፤ በእናቱ ማሕፀን አገጣጥመህ የሠራሽን አንተ ነህ። ከብር የሚገባህ ስለሆነም አመሰግንሃለሁ፤

ሥራህ ሁሉ ግሩምና ድንቅ ነው፤ ጠንቅቄም ዐውቃለሁ። አጥንቶቼ በመሠራት ላይ እንዳሉ በእናቱም ማሕፀን በጥንቃቄ በመገጣጠም እንዳሉት እዚያም በሰውር በማድግበት ጊዜ በዚያ መሆኔን አንተ ታውቅ ነበር” (መዝ. 139:13-15)።

ዓላማውና ዕቅዱም ከፋ ሳይሆን መልካም ስለሆነ አማኝ ሁሉ የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወቱ የሚፈጸምበትን ጊዜ በተሰፉ ሊጠብቀው ይገባል። እኔና እናንተ ይህን እውነት ስናውቅ “እግዚአብሔር ፍጹም ተራ በሆኑ ሰዎች ታላላቅ የሆኑ ሥራዎችን ይሠራል” ብለን ማመንና መቀበል ይህን ያህል ከባድ አይሆንብንም። እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ዓላማ ካለው፤ ዓላማውን በሕይወታችን ለመፈጸም “እርሱ እንድሆን የሚፈልገውን ለመሆን “ፈቃደኛ ነኝ ወይ?” ብለን ራሳችንን መጠየቅ አለብን። እግዚአብሔር ያለ አንዳች ዓላማና ዕቅድ እንዲሁ በድንገት እንዳልፈጠረን በወላጆቻችን የሥጋ ፈቃድ ብቻ እንዳልተወለድን መቶ በመቶ እናውቃለን ብዬ አምናለሁ።

7. ከመሥመር የወጣን ሲመስለን

በራሳችን ዓይን ልናየው የማንችለው ነገር ቢኖር የራሳችንን ዓይን ነው። በመስታወት በካሜራ ወይም በሌላው ሰው ዕርዳታ ካልሆነ በስተቀር የራሳችንን ዓይን ማየት አንችልም። ሌላው ማየት የማንችለው ነፍሳችንን ነው። በአንድ በኩሉ እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ማንም ሊያውቀን አይችልም። ሃሳባችንን ስሜታችንንና ግምታችንን እኛ የምናውቀውን ያህል የሚያውቅ የለም። በሌላ በኩል ደግሞ ሌሎች ስለ እኛ የሚያውቁትን ያህል ስለራሳችን የማናውቃቸው ነገሮች አሉ። ሁኔታዎችን አቃለን እናያለን፤ እንረባለን፤ አንዳንድ ጊዜም የምንሠራውን እናውቅም። ስለ እኛ የማናውቃቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ለራሳችን እንዲመችን ስንል በአንድ ወገን በራሳችን ላይ ትጽዕኖ የምናደርግበት ጊዜ አለ። የማስታወስ ችሎታችንም ብዙ ስህተት አለበት። በሌላው ላይ ስህተት ስናይ መጥፎ ጠባይ ስላለው ነው እንላለን። እኛ

ሰንሰለት ግን አስቸጋሪ ሁኔታዎች ስለ ገጠመን ነው። በማለት ምክንያት እንሰማለን። ለምሳሌ ሌላው ልጆቹ ላይ በኃይል ተቆጥቶ ሲናገር “የቁጣ ችግር አለበት” እንላለን። እኛ ደግሞ ልጆቻችን ላይ በኃይል ተቆጥተን ስንጮህ “መጥፎ ጠባይ ሰላሳዩኝ ነው” እንላለን።

ስለራሳችን እውነቱን ለማየት መሞከር የዓይናችንን ኳስ ውስጡን ለማየት እንደመሞከር ነው። ዘመነ-ወ-ገ “የራሱን ስህተት ማን ለይቶ ማወቅ ይችላል? የተደበቀውን ኃጢአቱን ይቅር በል” አለ። ደስ የሚለን ነገር ቢኖር ብቻችንን አለመሆናችን ነው። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ይሠራል። የእኛ ድርሻ መንፈስ ቅዱስን ማዳመጥና ለመንፈስ ቅዱስ መልስ መስጠት ብቻ ነው።

8. ኢየሱስን ካወቅነው ድምጹንም ለይተን እናውቃለን።

ኢየሱስ እንደነሆን የሚፈልገውን ነገር ሲነግረን ለመስማት መጀመሪያ ድምጹን ለይተን ማወቅ አለብን። ማንኛውም ሰው ሦስት ዓይነት የተለያዩ ድምጾችን መስማት እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እነርሱም፦

❖ የእግዚአብሔር ድምጽ፤

❖ የሰይጣን ድምጽ፤

❖ ከኃጢአተኛው ሰው ፍላጎት የሚመነጨ ድምጽ ናቸው።

የምንሰማቸውን ድምጾች ምንጫቸው ከየት እንደሆነ ለይተን ማወቅ በሕይወታችን ለምንወስናቸው ውሳኔዎች ሁሉ ይረዳናል። እነዚህን ድምጾች ችላ ብለን የምናልፋቸው ሳይሆኑ እንደ አስፈላጊነቱ መልስ ልንሰጥባቸው ይገባል። የእግዚአብሔርን የሚመስሉ ድምጾች ሰላላ፤ በጥንቃቄ መርምረን እውነተኛውን ለይተን ማወቅ ያስፈልገናል። ዛሬ “ከእግዚአብሔር ሰማን” ብለው ትክክል ያልሆነ ውሳኔ ወስነው በብዙ መከራና ትግል ውስጥ ያለፉ ሰዎች እንዳሉ እናውቃለን። መልካሙ እረኛ

የሆነው ኢየሱስ “በጎቼ ድምጹን ይሰማሉ...ድምጹንም አውቀው ይከተሉኛል” ይላል።

ወደድንም ጠላንም ከሰይጣንም እንሰማለን። “የማንጋግርህ እኔ ሰይጣን ነኝ” ብሎ አውጆ አይመጣም። ለእኛ የተቆረቆረልን የሰበልን መስሎ ይመጣል። በሌላ በኩል ደግሞ ከሰው ፍላጎት የሚመነጭ ድምጽ አለ። ድምጾቹ ምንም ያህል ጥሩ ቢመስሉም፤ እግዚአብሔር እንደንሰማውና እንደንታዘዘው የሚፈልጋቸው ድምጾች ሳይሆኑ ይችላሉ። እግዚአብሔር እንደንሆን የሚፈልገውን የሚነግረን ድምጽ፤ እንዲሁም ሰዎች ለመሆን እንደንችል የሚያሰሙን ድምጽ አለ። እነዚህን ሁለት ዓይነት ድምጾችን ለይተን ማወቅ ይገባናል። አቋራጩን መንገድ እንደንወስድ፤ ቀላሉንና ምንም ዓይነት ችግር የሌለበትን ምችት ያለበትን ብቻ እንደንመርጥ የሚጋብዝ ድምጽ ከሆነ፤ ያ ድምጽ ከአምላክ የመጣ ሳይሆን ከሥጋ እንደሆነ በጣም ግልጽ ነው። ይሄ ድምጽ የእግዚአብሔርን ተስፋዎች እንዳናዳምጥ አይከለክለንም። ይሁን እንጂ ተስፋዎቹ ዋጋ የሚያስከፍሉ ከሆነ ግን ብንሰማም “እሺ” ብለን እንድንቀበል አይፈልግም። እግዚአብሔር የልባችንን መሻት እንደሚሰጠን ቃል ገብቶልናል።

• “ከእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ የልብህንም መሻት ይሰጥሃል። መንገድህን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ፤ በእርሱም ታመን፤ እርሱም “ያደርግልሃል” ይላል (መዝ. 37:4-5)።

የልባችን ፍላጎት የተቀደሰ ከሆነ ደግሞ፤ ፍላጎታችን ከእርሱ ፍላጎት ጋር ይስማማል፤ ወይም አብሮ ይሄዳል።

ፈቃዳችንና ፍላጎታችንን እንዲሁም ሀሳባችንን ሁሉ ለእርሱ አስረክበን እግዚአብሔርን በጸሎት እንድንፈልገው ይወዳል። እግዚአብሔር ምሪቱን እንዲሰጠን ከፈለግን፤ ለሚሰጠን ምሪት በእርሱ ብቻ እንደምንታመን መግለጽ አለብን። የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድናውቅ የሚከለክለንን፤ በራስ ወዳድነት መንፈስ የተሞላው እኛነታችንን ወደ ጎን መተው ይገባናል። እግዚአብሔር ከሰይጣን ተንኮል

እንዲጠብቀንም መጸለይ፤ እንዲሁም በሰጠን ኃይልና ሥልጣን መሠረት ሰይጣንን ማሠርና መቃወም መቻል አለብን።

- “እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃውሙ፤ ከእናንተም ይሸግል፤ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ፤ ወደ እናንተም ይቀርባል” ይላል (ያዕ. 4:7)።

ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ስለሆነ፤ እኛ ብቻ ሳንሆን እርሱም እንዲናገር ዕድል ልንሰጠው ይገባል። እግዚአብሔር እንዲናገር ዕድል ለመስጠት፤ ጸጥ ብለን የምናዳምጥበት ጊዜ መኖር አለበት። የብዙዎቻችን ችግር ወደ ጸሎት ስንቀርብ “እግዚአብሔር ሊናገረኝ ይችላል” ብለን የማንጠብቅ መሆናችን ነው። ካመንን ሲናገረን ለመስማት መጠበቅ ይኖርብናል። በጸሎት ጊዜ የሚሰማንን ስሜት ብቻ ተከትለን በሕይወታችን ምንጊዜም ቢሆን ውሳኔ እናድርግ። ምክንያቱም ብዙ ጊዜ በጸሎት ውስጥ ስንሆን ስሜታችን ስለሚያይል ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች በጸሎት ውስጥ ሆነው ስሜታቸው ሲገል፤ እግዚአብሔር ሁኑ ያላላቸውን ሲሆኑ፤ አድርጉ ያላላቸውን ሲያደርጉ አይተናል። በዚህ ምክንያት ራሳቸውን ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርንም ቤት በማጎዳ ፈንታ ያፈረሱ ሰዎችን እናውቃለን።

ወደ እግዚአብሔር የምንቀርብበት ሁኔታ ለሚሰጠን ምሪት ወሳኝ ነው። በእምነትና በትህትና ወደ እርሱ ስንቀርብ እንደሚናገረን ተስፋ ገብተልናል። “የሚሻለውን ለይቼ አውቃለሁ” በሚል የትምክህት መንፈስ ስንቀርብ አመጽኛ የሆነውን የሰይጣንን ድምጽ ለመስማት ጆሮአችንን መስጠታችን ነው። ሰይጣን በመልአክ መልአክ እንደሚቀርብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ኃጢአት እንድንሠራ ፊት ለፊት መገፋፋት ብቻ ሳይሆን፤ በልዩ ዘዴና ጥበብ ሊያታልለን ይችላል። እግዚአብሔር ምሪትን ሲሰጠን ምን ጊዜም አያስቸኩለንም። እንድናደርግ የሚጠይቀንን ነገር ለማድረግ ከመወሰናችን በፊት ሁኔታዎችን የምንመዝንበትና የምናጠናበት ሰፊ ጊዜ እንዲኖረን ዕድል ይሰጠናል። ሰይጣን ግን የምንመርጠውን ምርጫ በቂ ጊዜ ወስደን ሳናስብ ከውሳኔ እንድንደርስ

ይገፋፋናል። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር ይመራል፤ ሰይጣን ግን ይገፋል። በቂ ጊዜ ወስደን ስንጸልይበት፤ የሌሎችን ክርስቲያኖች ምክርና አስተያየት ሳንጠይቅ ቶሎ ከውሳኔ እንድንደርስ የሚገፋ ውስጣዊ ስሜት የሚሰማን ከሆነ ድምጹ ከየት እንደመጣ ለይተን ማወቅ አያስቸግረንም።

- “ሳው በችኮላ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ነው ብሎ ቢሳል፤ ከተሳለም በኋላ ቢፀፀት ወጥመድ ነው” ይላል (ምሳሌ 20:25)።

ሰይጣን በጣም ከሚጠቀምባቸው መንገዶች መካከል ዋነኛው፤ በእማኞች አዕምሮ ውስጥ ሁከትን መፍጠር ነው። እግዚአብሔር ምን ዓይነት ሰዎች እንድንሆን እንደሚፈልግ እርግጠኞች ካልሆንን፤ በትዕግሥት እንጠብቅ። የተሰማን ስሜት ትክክለኛ ከሆነ፤ ትክክለኛ መሆኑን እግዚአብሔር በማረጋገጫ ያጽናናል። “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብለን ውሳኔ ካደረግን በኋላ በውሳኔያችን ቅር ቢለንና ውስጣችን ቢታወክ፤ እግዚአብሔር ውሳኔያችንን እንዲያረጋግጥልን መጸለይና መጠበቅ አለብን።

የእግዚአብሔር ድምጽ ነጻ የማውጣት ኃይል አለው። አስቸጋሪ የሆነውን ነገር እንድናደርግ ቢጠይቀን እንኳን ውስጣችን በሰላም የተሞላ ይሆናል። እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚናገረው “ትዕዛዜን ያከብራሉ” ብሎ የሚያምናቸውንና የሚያስባቸውን ብቻ ነው። እግዚአብሔርን በኃይል ወይም በግድ እንዳንለው መጠንቀቅ አለብን። ምሪቱን በፈለገው ዓይነትና ሁኔታ ለመስጠት ሙሉ ነጻነት እንዳለው አንርሳ። ፈቃዱን ደብቆ ከእኛ ጋር የድብብቆሽ ጨዋታ አይጫወትም። እግዚአብሔር ሲናገር በሚገባን ሁኔታና ቋንቋ ነው። እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት መሆን እንድንችል ድምጹን ለመለየት ራሳችንን ማለማመድ አለብን።

በመጨረሻ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን እንድንችል እንዳንድ እውነቶችን ማውቀ አለብን።

- 1ኛ፤ ቀደም ሲል እኛ በመረጥነውና በሰብኝው ሀሳብ ላይ ተመሥርተን “የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሄ ለእኔ ነው”

አንበል። ትላልቁ የሆነውን መመሪያ እንጂ በጥቃቅኑ ነገሮች ሁሉ እየገባ፤ “ተነሳሽ ተቀመጥህ ብላ፤ አትብላ፤ ተኛ፤ አትተኛ።” እንደማይለን እንወቅ።

2ኛ፤ ስለ ወደ ፊቱ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ብንፈልግ፤ ዛሬ የምናውቀውን የማያጠራጥረውን እውነት እንታዘዝ።

3ኛ፤ በሕይወታችን አሁን ካለንበት ሁኔታ ቀጥሎ ምን እንዳለ የማናውቅበት ጊዜ አለ። በእምነት የምንራመድ መሆናችንን እንዲሁም በእርሱ እንታመን እንደሆነ ለማወቅ አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር የሚፈትነን ጊዜ እንዳለ እንወቅ።

4ኛ፤ “በዚህ ጊዜ ውስጥ መሥራት ወይም መፈጸም አለብህ” ብለን እግዚአብሔርን የጊዜ ገደብ አንስጠው።

5ኛ፤ በከባድ ሁኔታ ውስጥ ስናልፍ፤ ከዚህ በፊት ያለፍንበት መንገድ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም አንበል። በጉዟችን ላይ ጨለማ ሲያጋጥመን በብርሃን ውስጥ ሳለን ያየነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድና አሠራር አንጠራጠር።

6ኛ፤ በእግዚአብሔር የልባችንን ለመንገር፤ ፈቃዱን ለማድረግ ምኞትና ፍላጎታችንን ለመግለጽ በጥበብ እንመራ እንጂ በብዙ የሃይማኖት ቋንቋ ብቻ መናገርን አናብዛ። “ለእናንተ የማስባትን አላብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እስጣችሁ ዘንድ የሰላም አላብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም” ይላል (ኤር. 29:11)።

9. የአካባቢያችን ሁኔታ እንዲለውጠን እንፍቀድለት፤

የሌላው ሰው ካርቦን-ኮፒ መሆን የማንፈልግ ከሆነ፤ የአካባቢው ሁኔታ ያልለወጠውን ኢየሱስን እንምሰል። ተወልጄ ያደግሁት መርካቶ

ውስጥ ነው። ብዙ ዱርዮዎች ነጣቂዎች የበዙበት አካባቢ ነው። “እዚህ ሥፍራ እነዚህን ከመሰሉ ወላጆች ልወለድ” ብዬ መርጫ አልተወለድኩም። ሁሉን የሚያውቅ ጌታ፤ አሁን የሆንኩትን መሆን እንድችል እርሱ በፈቀደው ዘመን፤ በሚፈልገው መንደር፤ እርሱ ከመረጣቸው ወላጆች ወደዚህ ዓለም እንድመጣ አደረገ። “እምቢ” ለማለት ችሎታ አልነበረኝም። “በዚህ ሥፍራ፤ ከእነዚህ ሰዎች አልወለድም” የማለት ጉልበት ባይኖረኝም፤ አካባቢው ክፉ ቢሆን፤ ወላጆቼ የወላጅነታቸውን ግዴታ በደንብ ባይፈጽሙ፤ እግዚአብሔር እንድሆን ከሚፈልገው ውጪ አልሆንም” የምልበትን ጉልበትና አቅም ግን ሰጥቶኛል። ተወልጄ ያደግሁበትን መርካቶን ባልለውጥም፤ መርካቶ እኔን እንዲለውጠኝ እጄን አልሰጠሁም።

“የተበላሽ ሕይወት ያለኝ፤ እንዲህ ዓይነት ጠባይ እንዲኖረኝ የሆንኩት፤ መርካቶ ተወልጄ በማደጌ ነው” በማለት ምክንያት አልሰጠሁም። ኢየሱስም ተወልዶ ያደገው በመጥፎ አካባቢ ነው። ገሊላ ለጥሩ አይሁዳዊ ልጅ ተሰማሚ ሰፍራ አልነበረም። ለጣየት አምልኮ መስዋዕት ይቀርብበት ነበር። “ከፍዝራት መልካም ነገር ይወጣልን?” የተባለው ለዚህ ነው። ኢየሱስን ሊቀርጹት፤ ማንነቱን ሊያስለውጡት የሚችሉ ብዙ እምነቶች፤ የተለያዩ የፖለቲካ እንቅስቃሴዎች፤ ብዙ የሃይማኖት ሥርዓቶች ነበሩ።

- ዜላትስ (ተቀናቃኞች)፤ በለበሱት ካባ ውስጥ ጠላታቸውን ለመውጋት ሰይፍ የሚደብቁት ሁከትና ሽብር የሚፈጥሩ፤ አገራቸውን አይሁድ ካልሆኑ ሕዝቦች ለማጽዳት የሚታገሉ ናቸው። እንደ ዜላትስ በቁጣ የነደዱትን በመከተል ፈንታ “ሰይፍን የሚመዝ በሰይፍ ይወድቃል” አለ።
- ሰዱቃውያን፤ ብዙዎቹ ካህናት ቢሆኑም፤ ባለንብረቶችና ባለሥልጣኖች ነበሩ። አካባቢውን ለመምሰል የሚሞክሩ ናቸው። በሮም ሥር በመኖራቸው ሮማውያንን ለመምሰል የሚሞክሩ ናቸው።

- ፈሪሳውያን ራሳቸውን የተለዩ አድርገው የሚመለከቱ ናቸው።
“ይህን ያን አታድርግ” የሚለውን ሕግ የሚያጠብቁ ናቸው።
ወግና ሕግ አጥባቂዎች ናቸው።

እነዚህ እንቅስቃሴዎች ኢየሱስን አልለውጡትም። ወግና ሕግ አጥባቂ የሆኑትን ፈሪሳውያንን ፊት ለፊት አጥብቆ ተቃወማቸው። ቁጣ የሞላባቸውን ዜላቶች (ተቀናቃኞችን) “ሰይፍን የሚመዝ በሰይፍ ይጠፋል” አላቸው። ዛሬም የዘመኑ ፈሪሳውያን ሰዱቃውያን ጦር የሚመዘ ዜላቶች (ተቀናቃኞች) አሉ። እነርሱ ይለውጡናል? ወይስ እኛ በቅዱስ ኑሯችን እንለውጣቸዋለን?

ኢየሱስ ከላይ ያየናቸውን እንቅስቃሴዎች አልተከተለም። ሰዱቃውያንን ፈሪሳውያንን ተቀናቃኞችን መስሎ አልተገኘም። የራሱን እንቅስቃሴ ይዞ መጣ። ትምህርቱም “ሃረቤትህን እንደ ራሱ ውደድ...” (ማር. 12:30-31) የሚል ነበር። ኢየሱስ በሄደበት ሥፍራ ሁሉ ከየትኛውም አካባቢና ባሕል የመጡ ቢሆኑም ሰዎችን ይለውጥ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ባሕሉን የዘነጋ ሰው ነበር። የተወለደው የሮም ዜጋ ከነበሩት ዕብራዊ ወላጆች የግሪክ ቋንቋ በሚነገርበት ተርሴስ ውስጥ ያደገ ሰው ነበር። ክርስቶስን በደማስቆስ መንገድ ላይ ካገኘ በኋላ ማንኛውንም ነገር ዋጋ እንደሌለው አድርጎ ቆጠረ። ጳውሎስ ስለ ራሱ ሲናገር

- “...በትውልዴም ከብንያም ዘር የሆንሁ እስራኤላዊ ነኝ፤ ከዚህ በቀር ጥርት ያልሁ ዕብራዊ ነኝ። የአይሁዳውያንን ሕግ ስለመጠቀም ቢሆን ፈሪሳዊ ነበርሁ” ይላል (ፊል. 3:5)።

የጳውሎስ ለውጥ ኢየሱስን በመምሰል ነበር። ማንኛውም “ትልቅ ነው” የሚባለው ነገር ከክርስቶስ ጋር ያለውን ግንኙነት እንዳያበላሽበት ራሱን ሙሉ በሙሉ ለጌታው የሰጠው ሰው ነበር። “...ክርስቶስን ለማግኘት ስለ ሁሉን ነገር እንደ ቤት ጥራጊ እቆጥረዋለሁ” ይላል (ፊል. 3:8)።

ራስን ማወቅ፣ ካርቦን-ኮፒ ከመሆን ያድናል

- “ሲላውን ሰው በመኮረጅ ታላቅ የሆነ ሰው የለም። ከረጃ ውስጥነት ነው። የምንም ነገር ግልጻዊ አንሁን። ራሳችንን ለመሆን ድፍረት ይኑረን።”
- “...ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዝን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደጥ” (ኤፌ. 4:15)።

መጽሐፍ ቅዱስ “መንገዳችንን እንመርምር፤ እንፈትን፤ ወደ እግ ዚኦብሔርም እንመለስ” ይላል (በቆቃው 3:40)። ሶቅራጥስ፣ “የልተመረ መረ ሕይወት ዋጋ ቢስ ሕይወት ነው” (The unexamined life is not worth living) ይላል።

1. ራስን ለማወቅ ራስን መመርመር አስፈላጊ ነው።

ራስን መመርመር በሥጋዊው ዓለም ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊ ሕይወትም አስፈላጊ ነው። አንዳንዶቻችሁ በመጠኑም ቢሆን የተመቻቸ ኑሮ እየኖራችሁ ነው። ትምህርት ቤት ገብታችሁ አቅማችሁ የፈቀደላችሁን ያህል ትምህርት ተምራችኋል። ቤተሰብ መሥርታችሁ ልጆች

ወልዳችሁ አሳድጋችኋል። ለረጅም ጊዜ አገልግሎት ውስጥ ገብታችሁ ረጅም ጊዜ አገልግላችኋል። ይሁን እንጂ “ከጭፍ ደርሻለሁ” ወይም አድጋ አብቅቻለሁ። ከዚህ በኋላ ምንም የምፈልገው ነገር የለም” ብላችሁ ረከታችሁ እንዳልተቀመጣችሁ እርግጠኛ ነኝ። አልፎ አልፎ “የእኔ ነገር ይኸው ነው ማለት ነው? ማደግ የምችለው እስከዚህ ድረስ ብቻ ነው? እድገቱ እዚህ ላይ አበቃ ማለት ነው? መድረስ ከምችልበት ጭፍ ድረስ ደርሻለሁ? ከዚህ በኋላ አሁን ከደረሰኩበት የበለጠ ማደግ አልችልም ማለት ነው?” ብላችሁ ራሳችሁን የምትጠይቁበት ጊዜ እንዳለ የማያጠራጥር እውነት ነው።

ከአንድ የዕድገት ደረጃ ላይ ለረጅም ጊዜ ከቆየን ወደሚቀጥለው የዕድገት ደረጃ ከፍ ብለን ራሳችንን ካላየን “እድገቴን ያገደው አንድ ልክ ያልሆነ ነገር መኖር አለበት” ብለን ራሳችንን መመርመርና መጠየቅ አለብን። ራሳችንን ከሌላው ጋር ከማወዳደር ይልቅ ከጀመርንበት ጊዜ አንስቶ አሁን እስካላንበት ጊዜ ድረስ ያፈራነውን ፍሬ ያመጣውን ለውጥ ማመዛዘን የበለጠ ይጠቅመናል። “አሁንም ሀ! ሀ! አሁንም ዳዲ ላይ ነኝ? ወይስ አድጋለሁ?” ብለን ራሳችንን መጠየቅና መመርመር አለብን። አለማደጋችን ከታወቀን የሚቀጥለው ጥያቄያችን “እንዳላድግ ዕንቅፋት የሆነብኝ ምንድነው?” የሚለው ይሆናል። ጳውሎስ በዚህ ዓይነት ራሱን ከመረመረ በኋላ ስለ ዕድገቱ ሲናገር፤

• “ሕጻን በነዝርሁ ጊዜ እንደ ሕጻን እናገር ነበር፤ እንደ ሕጻን አሰብ ነበር፤ እንደ ሕጻን እመራመር ነበር፤ ሙሉ ሰው በሆንሁ ጊዜ ግን የሕጻንነቴን ጸባይ ተውሁ” (1 ቆሮ. 13:11) ይላል።

ጳውሎስ ስለ መንፈሳዊ ሕይወቱ እንጂ ስለ ሥጋዊ ዕድገቱ እንዳልተናገረ ግልጽ ነው። ከተነሳበት ጊዜ ይልቅ አሁን የደረሰበት የተሻለ እንደሆነ ያምናል። መነሻ ራዕይ ቢኖረንም ራዕያችን ካላደገን አንድ ሥፍራ ለረጅም ጊዜ ከቆየን “ምናልባት ያለሁበት ሥፍራ ተመችቶኝ ተቀምጧል ይሆን?” ብለን ራሳችንን የግድ መመርመርና መጠየቅ አለብን። እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ገና ሳንሆን መንገድ ላይ እንዳ

ንቀር በጣም መጠንቀቅ አለብን። ሌላው መጠንቀቅ ያለብን ነገር ቢኖር፤ ወደ ፊት በመራመድ ፈንታ አንድ ቦታ ቁጭ ብለን የዛሬው ድላችንን ስንቆጥር ነገ ልንደርስበት ከምንችለው ስፍራ ሳንደርስ እንዳንቀር ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ዓላማና ዕቅድ እኛ ለራሳችን ካለን ዓላማን ዕቅድ ይለያል። እኛ ራሳችንን በደንብ ስለማናውቀው ችሎታችንና እቅማችንን እንወስነዋለን።

እግዚአብሔር ግን እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ስለሚያውቀን የሚያየን ከፍ አድርጎ ነው። ስለዚህ እኛ ከምንፈልገው ደረጃ ላይ ሳይሆን እግዚአብሔር እራሱ ከሚፈልገው ደረጃ ላይ መድረስ እንድንችል ራሳችንን ማዘጋጀት አለብን። በዚህ ዓለም ለሰው የተመደበለት ዘመን አጭር ነው። ገና ተዝናንቶ ሳይኖር ቶሎ ዘመኑ ያልቃል። ሕይወትን ያገኘው ከእግዚአብሔር ስለሆነ “የእኔ ናችሁ” ብሎ ወደ ዘላለማዊ ቤታችን ሊወስደን ይችላል። ሕይወታችን በእግዚአብሔር እንጂ በእኛ ቁጥጥር ውስጥ አለመሆኑን ባለማወቃችን ምክንያት ለሕይወታችን ትርጉም ለመስጠት እቅጣጫችንን ለመለወጥ የራሳችንን እርምጃ ለመውሰድ መከራ ስናደርግ እንታያለን።

2. እግዚአብሔር ለሰው የሚያስብ አዕምሮ ሰጥቶታል፤

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው በግሉ እንዲያስብ እንዲጠይቅና እንዲመራመር እንጂ ሁልጊዜ ሌላውን እየኮረጀ ወይም እየቀዳ እንዲኖር አይደለም። ይህ ዕውነት ከሆነ አንዳንድ ሰዎች የራሳቸው የሆነ ሃሳብ የሌላቸው ሌሎችን እየኮረጹ ወይም ኮፒ እያደረጉ የሚኖሩት ለምን ይሆን? እግዚአብሔር የሰጣቸውን መልካም አዕምሮ እንደሚገባው የማይጠቀሙበት ለምን ይሆን? ታሪክን ስንመረምር፤ የነበሩበት ሕበረተሰብ አኗኗርና ፍልስፍና አልጣፍጥ ብሏቸው “ያንን አንኮተልም፤ እምቢ! አሻፈረኝ!” በማለት የራሳቸውን ዓለም ለመፍጠር የታገሉ፤ የሚደነቁ ሰዎች መጥተው እንደሄዱ እናውቃለን። ለምሳሌ ሰሜን አሜሪካ የተመሠረተችው የራሳቸው የሆነ አቋምና የሕይወት ፍልስፍና በነበራቸው

ቁርጠኛ በሆኑ ሰዎች አማካኝነት ነው። ከነዚህ መካከል በጽኑ የግል አቋማቸው ዓለም ያደነቃቸው እና ዋሽንግተን ፓኒ ፎራንስ ሊገናኙ ፔንን የመሳሰሉ ታላላቅ ሰዎች ይገኙበታል። እነዚህም በነበሩበት ሕብረተሰብ ውስጥ ከሚፈሰው ሕዝብ ጋር አብሮ ለመፍሰስ ወይም መስለው ለማደር “እምቢ” ያሉ የአቋም ሰዎች ነበሩ። “የሰውን መብት” ከሁሉም ነገር በላይ ስለሚያከብሩ ማንኛውም ሰው የራሱን ዕድል በራሱ እጅ እንዲቀይስ የሚያደፋፍሩ ሰዎች ነበሩ።

በዘመናት የተለያዩ ተደናቂ የሆኑ ጸሀፊዎች ተነስተው ስለ ሰው “ግላዊነት” ይኸውም ግላዊ መብትና ነጻነት ምን ያህል አስፈላጊና ጠቃሚ እንደሆነ ጽፈዋል።

- ቶሮ የተባለው ጸሀፊ ሰው ሁሉ አንድ ዓይነት እንዲመስል በመመኘት ፈንታ “በዓለም ላይ የተለያዩ ሰዎች እንዲኖሩ እመኛለሁ፤ እያንዳንዱ ሰው የራሱ በሆነው መንገድ ተጠንቅቆ እንዲሄድ እፈልጋለሁ” አለ።
- ኤመርሰን የተባለው ጸሀፊ ደግሞ “ማንኛውም ድርጅት የግለሰብ ጥላ ነው። የራሱን ዓለም እራሱ ገንባውታል፤ ወይም ቅንነት ከድንቁርና የተነሳ የሚደርስ ነው። ሌላውን መኮረጅ ወይም ሌላውን መምሰል እራሱን በገዛ እጅ እንደ መግደል (ማጥፋት) ይቆጠራል” አለ።

እርግጥ ነው ‘ግላዊነት’ የራሱ የሆነ ጉዳት አለው። ሰዎች በራሳቸው አስተያየት ብቻ የተሞሉ ለራሳቸው ከሚገባው በላይ ከፍተኛ ግምት እንዲኖራቸው “እኔ ያልኩት ብቻ ይሁን እንዲሉ” ያደርጋል። ሲበዛም ሰውን “ትናንሽ እግዚአብሔሮች” ወይም “አማልክት” የሆኑ እንዲመስላቸው ያደርጋል።

እያንዳንዱ ሰው የሚያጋጥመውን ትግል በግሉ ታግሎ ማለፍ ካልቻለ ሁልጊዜ አቋራጭ መንገድ ከፈለገ ለዕድገቱ የሚያስፈልገውን ትምህርት ማግኘት እንደማይችል የታወቀ ነው። ለምሳሌ ሂሳብ ለመማር የሚፈልግ ተማሪ የሂሳብ አስተማሪው ብዙ ጥያቄዎችን የያዘ የሂሳብ

መጽሐፍ ሰጥቶት መጽሐፍ ውስጥ ያሉትን ጥያቄዎች በመሥራት እንዲለማመድ፣ መጽሐፍ መጨረሻ ላይ የጥያቄዎቹ መልስ ቢኖሩም በምንም ዓይነት መልሱን እንዳይመለከት ማስጠንቀቂያ ይሰጠዋል። ይሁን እንጂ፣ አስተማሪው የሰጠውን ማስጠንቀቂያ ችላ ብሎ መልሱን ሳይለፋ በቀላሉ ከመጽሐፍ ውስጥ እያየ ደብተሩ ላይ ቢገለብጥ አጥጋቢ የሆነ የሂሳብ ዕውቀት ማግኘት እንደማይችል የታወቀ ነው። የሂሳብ ዕውቀት እንዲኖረው ከፈለገ መልሶቹን ኮፒ አድርጎ በማስቀመጥ ፈንታ በግሉ ጥያቄዎችን ለመመለስ መታገል አለበት። መጽሐፉ ላይ የተጻፉት መልሶች ትክክል ላይሆኑ እንደሚችሉም መርሳት የለበትም።

8. ሰው በስጦታው ለመጠቀም “ራሱን ማወቅ” አለበት፤

ጥንት በግሪክ ከተማ በቤተ መቅደሳቸው ግድግዳ ላይ “ራስህን ዕውቅ” የሚል ትልቅ ጽሁፍ ያኖሩ ነበር። ይሄም የምሥራቁና የምዕራቡ ዓለም የሚገናኙበት ነበር። ይህም ማለት ራሳቸውን የሚያውቁበት መንገዱ የሁለቱም የተለያዩ ይሁን እንጂ በሃሳቡ በሁለቱም ዓለም ውስጥ የሚኖሩት ሕዝቦች የሚሰማሙበት ሃሳብ ነበር። “ራስን ማወቅ” የሚለውን ፍሬ ነገር ብዙ ዩኒቨርሲቲዎችና ኮሌጆች ችላ ያሉት ነገር ነው። በማንኛውም ደረጃ ሰው ራሱን ማወቅ አለበት። ራስን ለማወቅ ሰው የውጪ መረጃ አያስፈልገውም። ራሱን ለማወቅ በውስጡ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ልዩ ልዩ ስጦታ መመርመር አለበት።

ከብዙ ዓመት በፊት አሜሪካ ውስጥ ጅካን ከተማ ውስጥ አፓርትመንት ውስጥ ብቻዋን የምትኖር እንዲት የ94 ዓመት አሮጊት ሞተች። ይህቺ ሴት ጥንታዊና ዋጋ ያለው ዕቃ (antique) በመሰብሰብ በጣም የታወቀች ሴት ነበረች። ስትሞት ያላትን ሃብትና ንብረት እንዲቆጣጠር የተመደበው ሰው፣ ይህቺ ሴት ለሃምሳ ዓመት ያከማቸውን ጥንታዊ የሆኑ ቆሳቆሶች ይኸውም፣ የሸክላ ዕቃዎች፣ ጥንታዊ ስዕሎች፣ ያልተከፈቱ ትላልቅ የእንጨት ሳጥኖች ጣራው ድረስ የተቆለሉ ጥንታዊ

ዕቃዎችን አይቶ ተደንቀዞ በሌላ ሥፍራ ሃያ ከፍሎች ባሉት ትልቅ ቤቷ ውስጥ ጥንታዊ የሆኑ የቤት ዕቃዎች (antique furniture) ነበሯት። ብዙ ዋጋ የሚያወጣ አልማዝ ከአንዱ ዴስክ ውስጥ 5 ሺ የአሜሪካ ዶላር 2200 ወደ ብር ያልተመነዘረ “መኒ አርደርና ቼክ” (money order & checks)—ከነዚህ ሌላ ወደ ዶላር ሊለወጥ የማይችል ጊዜ ያለፈባቸው ብዙ ሺ ዶላሮች ነበራት። በጠቅላላው ይህኛ ሴት ቁጥር ሥፍር የሌለው ሀብቷ በዶላር ቢለውጥ ብዙ ሚሊዮን ይገመታል። ይሁን እንጂ ብዙ ውን ዘመኗን ያሳለፈችው በተጣበበ ኑሮ ውስጥ ነው።⁷

በመንፈሳዊው ዓለምም ይህኛን አርጊት የሚመስሉ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። እግዚአብሔር ለክብሩ እንዲያውሉት ብዙ ስጦታ የሰጣቸው ቢሆንም እንደሚገባው ያልተጠቀሙበት ናቸው። ኢየሱስ “...እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ” ይላል (ዮሐ. 10:10)። ሕይወትን በሙላት የማይኖሩ እግዚአብሔር በሰጣቸው ልዩ ልዩ ስጦታዎች ሳይጠቀሙ ዘመናቸውን የሚያሳልፉ ብዙዎች ናቸው። በትልቁ የማያልሙ ብሩህ በሆነ በእግዚአብሔር ምሪት ውስጥ የማይኖሩ ዘላቂነት ላለው ሰማያዊ ነገር ሕይወታቸውን ያልሰጡ እግዚአብሔርን በሩቁ የሚከተሉ ክርስቲያኖች ብዙዎች ናቸው።

4. ሰው ራሱን ካወቀ ራሱን መቀበል አያቅተውም፤

መጠኑና ዓይነቱ እንዲሁም ሁኔታው የተለያየ ይሁን እንጂ የብዙዎቻችን በተለያዩ ምክንያት ከራሳችን ለማምለጥ ሙከራ እናደርጋለን። ከራሳችን ማምለጥ የማንችል ከሆነ እንግዲያውስ ራሳችንን ከመሸሸ መዳን የምንችለው እንዴት ነው?

- 1ኛ የግድ ራሳችንን ተቀብለን ለመኖር ራሳችንን ማለማመድ አለብን።

የምናየውን እኛነታችንን ለመለወጥ ምንም ዓይነት ሙከራ ሳናደርግ፤ ልክ እንዳለነው ራሳችንን መቀበል አለብን። በራሳችን ውስጥ የምንኖረውን አንወደውም ይሆናል። ቢሆንም ሌላውን ሰው መሆን ስለማንችል ያለንን የግድ ተቀብለን መኖር አለብን። በመስታወት ፊቷን የምታይ ሴት፣ መስታወቱ ውስጥ የምታየው መልክ ውበቱ ባያስደስታት ሌላ ምርጫ ስለሌላት ልክ እንዳለችው ራሷን መቀበል አለባት። ብዙ ጊዜ በራሳችን ላይ እንጨክናለን። በዕድላችን ቅር እንሰኛለን፤ ችሎታችንን አሳንሰን እናያለን፤ በራሳችን ላይ እንቆጣለን፤ ለራሳችን ቁጭ ብለን እናዝናለን። ለምን ይሆን? ራሳችንን ከመሸሸ፣ ራሳችንን ከመጥላት ይልቅ ራሳችንን አክብረን መቀበል ከባድ የሚሆንብን ለምን ይሆን? የብዙዎች ችግር ራሳቸውን ማየት፣ ራሳቸውን መቀበል የሚያቅታቸው መሆኑ ነው። ራሳችንን እምነን መቀብል ካልቻልን ወደ ፊት ልንሆን የምንችለውን መሆን አንችልም። እኛ ራሳችንን መቀበል ካልቻልን ሌላው እንዴት ሊቀበለን ይችላል?

- 2ኛ፣ ራሳችን ከመሸሸ የምንድነው በራሳችን ማመን ስንችል ነው።

ሰው ሁሉ ቢያምንብን እኛ በራሳችን ካለመንን የትም አንደርስም። ራሳችንን መቀበል ከቻልን የግድ በራሳችን ማመን መቻል አለብን። ሌሎች ሰዎች ባያምኑብን እኛ በራሳችን ካለመንን ልንደርስበት ከምንችለው ደረጃ እንዳንደርስ የሚያቆመን ኃይል አይኖርም። በራሳችን ማመን ባለመቻላችን ምክንያት በራሳችን ላይ ጠላት የሆነው እኛው ራሳችን ነን። ብዙዎች ራሳቸውን የተቀበሉ በራሳቸው ላይ እምነት ያላቸው ቢመስሉም፤ በሌሎች የሚያምኑትን ያህል በራሳቸው እምነት ያላቸው አይደሉም። ሰዎች እምነት አጥተውባቸው “አይረባም” ብለዋቸው ከተጠበቁት በላይ ሆነው የተገኙት ሰዎች ባያምኑባቸውም በራሳቸው ችሎታ ያመኑ ናቸው።

- በ1905 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) ዩኒቨርሲቲ ኦፍ በርሊኒት የቀረበ ውን የዶክተራል ዲዘርቴሽን የሚመረምረው ኮሚቴ ጽሁፉን ውድቅ

⁷ Dale Oldham. Living Close to God, Warner Press, Anderson, IN. c1957.

ሲያደርግህ “ተጨባጭነት የሌለው የምርምሩ ውጤት ያልተያያዘ” የሚል አስተያየት ጽፎበት ነበር። ጸሐፊው ማን እንደሆነ ታውቃለችሁ? የታወቀው “አልበርት እንስታይን” ነው።

- በ1894 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) አንድ የእንግሊዝኛ አስተማሪ ለአንድ ወጣት ተማሪ የትምህርት ውጤቱን የሚያሳይ ሪፖርት ካርድ ሲሰጠው “ወደ ፊት ስኬት (ውጤት) የሌለው መሆኑ በግልጽ የሚታይበት” የሚል አስተያየት ተጽፎበት ነበር። ያ ወጣት ተማሪ ማን እንደሆነ ታውቃለችሁ? የታወቀው ዊኒስተን ቸርችል ነው።

ሰዎች “አይረባም” ብለው ቢፈርዱብን በራሳችን እምነት ካለን እውነተኛው እኛነታችን ሲገለጽ ከተጠበቅነው በላይ ሆነን እንገኛለን።

- 3ኛ፣ ራሳችንን እምነን ከተቀበልን በመንገዳችን የሚገጥመንን አስቸጋሪ ሁኔታ አቅማችን በሚፈቅደው ዓይነት መቋቋም እንድንችል ጉልበታችንን ማበርታት አለብን።

ማድረግ የምንችለውን ክፍን ሠርተን ወይም ሆነን ማሳየት እንችላለን። ብዙዎች ለሕይወታቸው ከፍተኛ የሆነ ግብ ወይም ዓላማ አያበጁም። በትንሹ ነገር ረከተው ይቀመጣሉ።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ልዩ የተፈጥሮ ችሎታ ሰጥቶን እንዲሁም ሁኔታዎችን አመቻችቶ እያንዳንዳችንን የተለያየን አድርጎ ለክብሩ እንድንኖር ፈጥሮናል። ክርስቶስን ለመከተል ብንመርጥ በሕይወታችን ያልገባንን ነገር ጠይቀን ለመረዳት መብትና ነጻነትን ሰጥቶናል። በቃሉ ውስጥ ለጥያቄያችን መልስ የሚሆንን እናገኛለን። ይሁን እንጂ ለእንዳንዱ ጥያቄያችን መልስ የሚሆን ከመጽሐፍ ቅዱስ የማናገኝበት ጊዜ አለ። “ጌታ ሆይ! ምን እንዳደርግ ትፈልጋለህ?” ለሚለው ጥያቄያችን ከራሱ መልስ ማግኘት እንፈልጋለን። ሙሉ በሙሉ ለእርሱ የተሰጠ ልብ ካለን በሕይወታችን ውስጥ ለመወሰን እንዲያስችለን እንዳንድ ጥያቄዎቻችንን ወደ ጌታ ለማቅረብ ጉልበት ይኖረናል። “ጌታ ሆይ! ምን እንድሆን

ትፈልጋለህ? ለክብርህ እንድንኖር በምን ዓይነት አገልግሎት ውስጥ ገብቼ ላገልግልህ?” ብለን ልንጠይቀው ይገባል። ሁላችንም ከእግዚአብሔር የተሰጠን የራሳችን የሆነ ተፈጥሯዊ ባሕር አለን። እኛ መሆን የምንፈልገውን ሳይሆን እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን ማወቅ ይጠቅመናል።

በጣም የሚጠሉትን ወይም የሚፈሩትን ነገር እንዲያደርጉ እግዚአብሔር በኃይል የሚገፋቸው መስሎ የሚሰማቸው እንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ። ለምሳሌ፣ ከአገራቸው ወጥተው ሌላ አገር መኖርን የሚፈሩ ከሆኑ አፍሪካ ጫካ ውስጥ ገብተው በሚሰዩናዊነት እንዲያገለግሉ የሚጠራቸው መስሎ ይሰማቸዋል። ስለ እግዚአብሔር ትክክለኛ የሆነ ዕውቀት ወይም አስተያየት ከሌለን ያልሆነውን “ግው” ብለን ትክክል ያልሆነ ሰዕል እንዳንሰለው በጣም መጠንቀቅ አለብን። የእግዚአብሔርን ማንነት በትክክል ካላወቅን “ደስታ ገዳይ” ለእኛ መልካም ነገር የማያሰብ አምላክ አድርገን እንመለከተዋለን። በዚህም ከእርሱ ጋር በመቀራረብ ፈንታ ከእርሱ ራሳችንን ገለል እናደርጋለን።

5. ራስን ማወቅ፣ ክርስቲያን ክርስትናን ያድናል

ሰው በትክክል እራሱን ያውቅ ይሆን? ራሱን ካወቀ ማንነቱን ሳይለቅ የሆነውን ሆኖ ለመኖር ቆራጥ የሆነ ውሳኔ መወሰን ይችላል። የሰው መሠረታዊ የሆነ የሕይወቱ ዋና ዓላማ “ራሱን ማወቅ” ነው። “ራስን ማወቅ” ስንል የሚወደውንና የሚጠላውን ነገር ለይቶ ከማወቅ በላይ ነው። “ራስን ማወቅ” ሥር የሰደደ በሂደት ውስጥ የሚገኝ አቋም ነው። ራስን ወደ ማወቅ የሚያደርሰው መንገድ ረጅም ጠመዘማዛና አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ ማንኛውም ሰው የግድ በዚህ መንገድ ማለፍ አለበት። ራሱን ለማወቅ የሚያደርገው ጥረት ውስጥ አልፎ አልፎ ራሱን በመጠራጠር ልምምድ ውስጥ ሊያልፍ ይችላል። ስለዚህ ራስን ከማወቅ ደረጃ ለመድረስ ውስጣዊ የሆነ “በራስ የመታመን” ጉልበት ወይም አቅምን ይጠይቃል። ራስን ማወቅ ድካማችንና አቅማችንን ጥልቅ የሆነውን የፍቅር ስሜታችንና ፍርሃታችንን መረዳትን ያጠቃልላል። የምንወደውና

የምንጠላውን ትዕግሥታችንና የአቅማችን ገደብ ማወቅን ያጠቃልላል። በጠቅላላው ራስን ማወቅ ማለት የሕይወታችንን ዓላማ መረዳት ማለት ነው።

ማናችንም ብንሆን ራሳችንን አውቀን አልተወለድንም። በማድግና በማርጀት ውስጥ በማለፋችን ብቻ ራሳችንን እናውቃለን ማለት አይደለም። የእኛ ጥረት ሳይኖርበት እንዲሁ በመኖር ብቻ ራሳችንን ወደ ማወቅ ደረጃ አንደርሰን። ብዙ ጊዜ ራሳችንን እንደሚገባው አለማወቃችን ብዙ ያበላጃል። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ራሳችንን እንደሚገባው ሳናውቅ ግዴለሽ ሆንን ልንኖር እንችላለን። ስለዚህ ራሳችንን ለማወቅ የግድ የራሳችንን እርምጃ መውሰድ ወይም ጥረት ማድረግ አለብን።

6. ራሳችንን ለማወቅ ምን ማድረግ አለብን?

6-ሀ ራሳችንን ለማወቅ መለያ ባሕሪያችንን (personality) ማወቅ አለብን። ይህንንም ለማወቅ የሚረዳን በሰነድ ልቦና ምሁራን የተዘጋጀውን “የመለያ ባሕሪን መመዘኛ ፈተና” (Personality & Assessment Tests) መውሰድ ይረዳናል። ማን ነን? (ሰማችንን ማለት አይደለም)፤ ተለይተን የምንታወቅበት ባህሪ ለውጪው ዓለም የምናሳየው የእኛነታችን መልክ ደስ ሲለንና ስናዝን የፈታችን ገጽታ ምን ይመስላል? በአካባቢያችን ያለው ሰው የሚያየን እንዴት ነው?

6-ለ ከፍተኛ ዋጋ የምንሰጠው ነገር (Value) ምንድነው? በሕይወታችን ልዩ የሆነ መነቃቃት የሚሰጠን ምንድነው? በሶለት ሥራችን በቤታችን ውስጥ በጠቅላላው በሕይወታችን ፍጹም ንቅንቅ የማንልበት ወይም የማናወላውልበት ምንድነው? ከፍተኛ ዋጋ የምንሰጠው እውነተኛነት ሃቀኝነት ይሆን? ወይስ ለሌሎች የተሰጠ ሕይወት ጥበብ ሰውቀት ተዝናንቶ መኖር ይሆን?

(ሐ) የምንወደውና የምንጠላው ነገር ማወቅ አለብን። ስለማንወደው ነገር መናገር ሳይመቸን ይችላል። የምንወደው ነገር መደበቁም ግን ትክክል አይደለም። ሌሎችን ለማስደሰት ስንል የምንፈልገውን ወይም የምንወደውን ከመናገር ወደ ጎሳ ማለት የለብንም። ስለምንወደውና ስለምንጠላው ነገር እውነተኛ መሆን አለብን።

7. እግዚአብሔርን ለማወቅ በቅድሚያ ራስን ማወቅ ይጠይቃል

ራስን ማወቅ እግዚአብሔርን ከማወቅ ጋር የተያያዘ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ለመፍጠር “አሮጌውን እኛነታችንን” አውልቀን ጥለን፤ “አዲሱን እኛነታችንን” መልበስ አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ

“...አታልሉ ወደ ኃጢአት በሚመራ ምኞት የተበላሸውን አስቀድሞ ትኖሩበት የነበረውን አሮጌውን ሰውነት አስወግዱ። አእምሮአችሁም በመንፈስ ይታደሱ። በእውነተኛ ጽድቅና ቅድስና እግዚአብሔርን ለመምሰል የተፈጠረውን አዲሱን ሰውነት ልበሱ” (ኤፌ. 4:22-24) ሲል፤

“አሮጌውን” አውልቃችሁ “አዲሱን” ሰውነት ልበሱ ማለቱ ነው። የጥንት መንፈሳዊ አባቶች በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ራስን ማወቅ ጠቃሚ እንደሆነ ጽፈዋል።

ቅዱስ አገሰቲን፤ በ400 ዓ.ም. “ከራሳችሁ ሽሽታችሁ ከሄዳችሁ እንዴት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ትችላላችሁ?” ሲል ጻፈ። ይህንን እውነት ስለተረዳ፤ “እግዚአብሔር ሆይ! አንተን ማወቅ እንድችል ራሴን እንዳውቅ እርዳኝ” ብሎ ጸለየ።

ሚይስተር ኤክሃርት የተባለው ዶሚኒካዊ ጸሐፊ በ13ኛው ክፍለ ዘመን የነበረ “ራሱን የማያውቅ ሰው እግዚአብሔርን ማወቅ አይችልም” አለ።

የአቪላዋ ቅድስት ትሬሳ “ማንኛውም መንፈሳዊ ችግር ለራስን ካለማወቅ የሚደርስ ነው” አለች።

ጆን ካልቭን “ጥበብ ሁለት ክፍል አለው። ይኸውም፤ እግዚአብሔርንና ራስን ማወቅ ነው። እነዚህ ሁለት ክፍሎች እርስ በርሳቸው የተያያዙ ስለሆኑ የትኛው መቅደም የትኛው መከተል እንዳለበት ለይቶ ማወቅ ከባድ ነው። ብዙዎቻችን ራሳችንን በደንብ ሳናውቅ ወደ መቃብራችን እንሄዳለን” አለ።

ራስን ማወቅ የምንለው በሕይወታችን ከፍተኛ ዋጋ የምንሰጠው ነው። ይኸውም፤

የእምነት አቋማችንን

ተፈጥሯዊ ባሕሪያችንን

በሕይወታችን ቅድሚያ የምንሰጣቸውን ነገሮች

ልማዳዊ ባሕሪያችንን

ብርታታችንና ድካማችንን

የምንወደውና የምንጠላውን

መታገስ የምንችላቸውና የማንችላቸውን

ባሕሪዎቻችንን ያጠቃልላል።

ራስን ማወቅ በሕይወታችን ውስጥ ያለንን ዋና ዓላማ ማወቅ ነው። ራስን አለማወቅ በተስፋ መቁረጥ ሕይወት ውስጥ መኖር ነው። በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ ለመኖር ምርጫው የራሳችን ነው። ከላይ እንደገለጽነው ራሳችንን አውቀን አልተወለድንም። ራሳችንን ማወቅ የምንችለው በዕድገት ውስጥ ነው። ዕድገት ስንል በዕድሜ መካከለኛ

ማለታችን አይደለም። በዕድሜ ጎልምሰው ራሳቸውን የማያውቁ ሰዎች አሉ። ራስን ማወቅ የራሳችንን ጥረት ይጠይቃል። እግዚአብሔርን እንዳናውቅ እንቅፋት ከሚሆኑብን ነገሮች መካከል አንደኛው ራሳችንን አለማወቃችን ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ከራሳችንና ከሌሎች ሰዎች ለመደበቅ ማስከፈን ወይም የፈታችን መሸፈኛ ሻሽ ማጥለቅ እንጀምራለን። ይህንን በማድረግ የሚለማንን ስሜት ለመደበቅ እንሞክራለን።

8. ራስን ማወቅ ጥቅሙ ምንድነው?

ራሳችንን በትክክል ካወቅን በሕይወታችን ውስጥ ግብ ማበጀት እንዴት መኖር ከሰዎች ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር እንዴት እንችላለን? ራስን አለማወቅ ውሳኔዎቻችን መላ ምት ስለሚሆኑ ጊዜን ማባከን በሕይወታችን ውስጥ መደናገርን ይፈጥራል። ምርጫዎቻችን በማንነታችን ላይ የተወሰኑ ስለሆኑ ትክክለኛ ምርጫ ለመምረጥ እውነተኛውን እኛነታችንን ማወቅ አለብን። ራሳችንን ለማወቅ፤

- ብርታታችንን ድካማችንን የምንወደውና የምንጠላውን ማወቅ አለብን፤
- በሰሜታችን ላይ በአካባቢያችን የሚፈጠሩት ሁኔታዎች ምን ያህል ተጽዕኖ እንደሚያደርጉብን ማየት፤
- እነዚህ ስሜቶችና ሁኔታዎች ምን ያህል አስተሳሰባችን እንደሚነኩት መገንዘብ፤
- ከሌሎች ሰዎች ጋር የሚኖረን ግንኙነት በሕይወታችን ውስጥ ምን ዓይነት ተጽዕኖ እንደሚያሳድርብን መመርመር፤
- የአካባቢው ሁኔታ ምን ዓይነት ተጽዕኖ እንደሚያሳድርብን መመልከት አለብን።

ማንኛውም ሰው ሁለት ዓይነት ገጽታ ወይም መልክ አለው። አንደኛው ለሰው ሁሉ የሚታይ ውጪያዊው መልክ ሲሆን ሁለተኛው

በግልጽ የማይታየው ውስጣዊው መልኩ ነው። ለዓለም የሚያሳየው መልኩ ቀብቶና አሳምሮ የሚያቀርበው እውነተኛነት የሌለውን ውጫዊ መልኩን ነው። እዚህ ላይ በጣም አስፈላጊ ለሆነ ጥያቄ ትክክለኛ መልስ መስጠት ያለብን ነገር ቢኖር፤ ለዓለም የምናሳየው መልኩ ከውስጥ ያለውን እውነተኛውን እኛነታችንን ነው ወይስ ውጫዊውን ቀብብትንና አሳምረን የምናቀርበውን ነው? ማንነታችንን ለዓለም አሳምረን ለማቅረብ ብርቱ ትግል ይጠይቀናል። እውነተኛ ክርስቲያን ለመሆን መጀመሪያ መውሰድ ያለብን እርምጃ ቢኖር፤ በእግዚአብሔር ፊት እውነተኞች ሆነን መገኘት ነው። እግዚአብሔር ትኩረት የሚያደርገው በውስጣዊ ሕይወታችን ላይ እንጂ በውጪያዊ ሕይወታችን ላይ አንዳልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ራስን ማወቅ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ካለን ግንኙነት ጋር የተያያዘ ነው። እውነተኛ በሆነው በአዲስ ሕይወት ውስጥ ለመኖር አሮጌውንና የተበላ ሸውን ሰውነት ማስወገድን ይጠይቃል። ይህንንም ለማድረግ በትልቅ ትግል እንጂ በቀላሉ የሚሆን አይደለም (ኤፌ. 4:22-24)። ለጉስቲን በ400 ዓ.ም. በጻፈው “የእምነት ምስክርነት” ውስጥ፤

■ ብዙዎቻችን እውነተኛውን ማንነታችንን ሳናውቅ ወደ መቃብራችን እንሄዳለን። ሳናውቀው ሌላውን ሰው ሆንን ወይም መስለን ወይም ሌላው ከእኛ የሚጠብቀውን ዓይነት ሕይወት ኖረን፤ ዘመናችንን ጨርሰን እንሞታለን። ይህንንም ስናደርግ፤ መጀመሪያ በሌሎች ላይ፤ ቀጥሎም በራሳችን ላይ ማመጸችን ይሆናል” አለ።

ኅልተን መታየት ከፈለግን ራሳችንን ሆነን መገኘት፤ የሆነውን መሆን አለብን። በተፈጥሯችን ሁላችንም እኩል እንሁን እንጂ ሁላችንም አንድ ዓይነት አይደለንም። ስለዚህ እራሳችንን መሆን እንምረጥ።

ከሚፈለገው ጋር አንፍሰስ።

የሌላው ካርቦን-ኮፒ ወይም ግልባጭ ከመሆን ራሳችንን መሆን ይሻላል።

ካርቦን-ኮፒ ሆነን ከሚሳካልን፤ ራሳችንን ሆነን ባይሳካልን ይሻላል።

ከሁሉ ሰው ጋር መስማማት ወይም አንድ ዓይነት መሆን የዕድገትና የእርካታ ጠላት ነው። ከሌሎች የተለየን ሆነን በራሳችን ለመቆም ድፍረት ይኑረን። ራሳችንን መጠየቅ ያለብን “ሌላውን ለመሆን ከምክርከብ እኔን ማን ይሆናል? ራሴን ካልሆንኩ፤ እንግዲያውስ ማንን ነው እኔ የምሆነው?” በማለት ነው። የግል ዕምቅ ችሎታችንን ባዳበርን መጠን፤ ሌላውን ለመሆን የምናደርገው ጥረት የቀነሰ ይሆናል። ሌላውን ሰው ለመሆን በሞከርን ቁጥር ራሳችንን “ሁለተኛ ደረጃ” ማድረጋችን እንደሆነ ምን ያህል እናውቅ ይሆን? ሌላውን ሰው ለመሆን መሞከር፤ ራስን መጣል ይሆናል።

የሕይወታችን ዋና ዓላማ እራሳችንን ሆነን መኖር ነው። በሌላው ሰው መንገድ እየሄድን ከሆነ፤ ከምንፈልገው ሥፍራ መድረስ አንችልም። ራሳችንን በሆንን ቁጥር፤ ሌላውን መሆናችን እየቀነሰ ይመጣል። ስለዚህ ራሳችንን እንጂ ሌላውን አንሁን። በሌሎች መነቃቃት፤ ምሳሌ ሊሆን ከሚችሉት ሰዎች አንዳንድ ትምህርት መቅሰም መልካም ነው። ይሁን እንጂ እነርሱን መኮረጅ ወይም መምሰል አለብን ማለት አይደለም። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ልዩ ወይም አንዳችን ከሌላው የተለየን እንድንሆን አድርጎ ስለፈጠረን፤ ዘመናችንን ሙሉ ራሳችንን ለውጠን ሌላውን ሰው ለመሆን ስንሞከር፤ የፈጠረንን ጌታ መስደባችን ይሆናል።

አንድ ጊዜ አንዲት እናት ልጇን ከጥዋቱ አንድ ሰዓት ላይ “ተነሰ! ወደ ትምህርት ቤት መሄጃህ ሰዓት ደርሷል” እያለች ተቀሰቅዋለች። ልጇ ግን ምንም መልስ ባይሰጣት እንቅልፉን መለጠጡን ቀጠለ። አንድ ገና በኃይል እየሮከሽች “ተነሰ! ትምህርት ቤት መሄጃህ ሰዓት ደርሷል” አለችው። አሁንም አልተነሳም። በመጨረሻ በጣም ተናዳ መኝታ ቤቱ ድረስ ሄዳ እየነቀነቀችው “ተነሰ! ትምህርት ቤት መሄጃህ ሰዓት ደርሷል” አለችው። በኃይል እየሮከሽች ልጇም፤ “የእኔ እናት ትምህርት ቤት መሄድ አልፈ

ልግም። ትምህርት ቤቱ ውስጥ አንድ ሺ አምስት መቶ ተማሪዎች አሉ። ሁሉም እኔን ይጠሉኛል። ስለዚህ ትምህርት ቤት አልሂድም” አላት።

እርሷ ግን አሁንም “ተነሳ! ወደ ትምህርት ቤት ሂድ” አለችው። እርሱም “የእኔ እናት! ተማሪዎቼ ብቻ ሳይሆኑ አስተማሪዎቼም ይጠሉኛል። ትላንትና ሦስት አስተማሪዎች ወደ እኔ እያዩ ይነጋገሩ ነበር። ሁሉም እንደሚጠሉኝ አውቃለሁ። ስለዚህ ትምህርት ቤት መሄድ አልፈልግም” አላት። እርሷም ተስፋ ሳትቆርጥ “ትምህርት ቤት መሄድ አለብህ” አለችው። ጠበቅ አድርጋ “የእኔ እናት! አይገባኝም። በዚህ ሁሉ ስቃይ ውስጥ እንዳልፍ ለምን እንደምታሰጩኝ አላውቅም” አላት። እናትየውም ተበሳጭታ “ትምህርት ቤት ሂድ ብዬ የምጩቀዎቅህ ሁለት ጥሩ ምክንያቶች ቢኖሩኝ ነው። ይኸውም አንደኛው ፅድቃዊ አርባ ሁለት ዓመት ስለሆነህ ሲሆን ሁለተኛው የትምህርት ቤቱ ድሬክተር በመሆን ነው” አለችው።

አንዳንዶቻችን ከላይ ታሪኩን እንደሰማነው ወደ ሥራው መሄድ እንደማይፈልገው ሰው ነን። ትግል ባለበት ሕይወት ውስጥ ማለፍ አንፈልግም። ከምንፈልገው ሥፍራ ለመድረስ ብንወደውም ባንወደውም የግድ ከአንድ ሥፍራ መጀመር አለብን። ካልሆነ የትም አንደርስም። ከምንፈልገው ደረጃ ለመድረስ “ይሄና ይሄ ቢኖርኝ ኖሮ” ብለን የምንመኘው ሳይሆን ያለንን ይዘን መነሳት አለብን። እኛው ራሳችን ላለመነሳት ካልመረጥን በስተቀር ማንም ወደ ታች ተጭኖ ሊያስቀርን የሚችል የለም። እራሳችንን የምንጥለውም ሆነ የምናነሳው እኛው ራሳችን ነን። ሰነፍ ሰው ሁልጊዜ የሚፈረድበት ማድረግ የሚችለውን ነገር ባለማድረግ ብቻ ነው። ብዙዎች ትኩረት የሚያደርጉት በሚፈልጉት ነገር ላይ እንጂ በስጦታቸውና በችሎታቸው ላይ አይደለም። ውስጣችን ያለው ፍላጎት ማስተማር ከሆነ እናስተምር። የሆነውን ስንሆን ከራሳችን ጋር ሰላም ይኖረናል።

በዓለም ጎልተን ለመታየት አሁን ከሆነው በላይ ልቀን ለመግኘት በቅድሚያ ራሳችንን ወይም ሆነን የተገኘውን እንሁን። ሁላችንም

የተለያየ ብንሆንም በአፈጣጠራችን ግን ሁላችንም እኩል ነን። ሰው የተወሰነለትን ሥፍራውን እስኪያገኝ ድረስ ወይም ትክክለኛ ቦታውን እስኪይዝ ድረስ ደካማ ከመሆኑ የተነሳ የሚጠብቀውን ሰኬት ማግኘት አይችልም። እራሳችንን እንሁን እንጂ ብዙሀኑን አንከተል። ሄርመን መልቭል የተባለው ጸሐፊ

- “በመከራ ለሸናፊ ከመሆን ራሳችንን ሆነን መሸነፍ ይሻላል” አለ።

ሌላውን መከራ የዕድገትና የእርካታ ጠላት ነው። የተለየ እንደንሆን አስቀድሞ የተወሰነ መሆኑን ተረድተን ራሳችንን መሆን አንፍራ። “እኔ ራሴን ካልሆንኩ ማነው “እኔን” የሚሆነው?” ብለን ራሳችንን ጠይቀን እናውቅ ይሆን? ሌላውን ከሆንን አንደኛ በመሆን ፈንታ ሁለተኛ መሆናችን እንደሆነ ልብ ብለን ይሆን? ሌላውን ለመሆን መሞከር በራስ እጅ መሸነፍ ማለት ነው። በሌላው ሰው መንገድ እስኪደን ድረስ እንድንደርስበት አስቀድሞ ከተወሰነልን ሥፍራ መድረስ አንችልም። የሌለውን ጥሩነት (መልክ) ለማሳየት ጥረት የሚያደርግ ሰው የዕድሜውን ግማሽ ያባከናል። ስለዚህ ያልሆነው ለመሆን በመታገል ጊዜያችንን በከንቱ አናባክን።

9. እግዚአብሔር የፈጠረን “እራሳችንን” እንድንሆን ነው

የሰውን ባሕር ስንመለከት አንድ እርስ በእርሱ የሚጋጭ የሚመስል ነገር እናያለን። ይኸውም ሰው በተፈጥሮ ባሕሪው ራሱን በጣም እንደሚወድ የታወቀ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ራሱን በጣም ይውደድ እንጂ ራሱን በመሆን ፈንታ ሌላውን ሰው ለመሆን የሚፈልግ መሆኑ ነው። አንድ ትንሽ ልጅ “ትልቅ ስትሆን ምን መሆን ትፈልጋለህ?” ተብሎ ሲጠየቅ “ትልቁ እኔ መሆን እፈልጋለሁ” አለ። ጥሩ መልስ ነው። “ራሴን እንጂ ሌላ ሰው መሆን አልፈልግም” ማለቱ ይመስላል። ከሚፈለገው ጋር አብረን አንፍሰስ። ሌላውን ኮርጀን ከሚሳካልን ይልቅ ራሳችንን ሆነን መሸነፍ ይሻለናል። አንዳንድ ደካማ ሰዎች ከሌሎች ተለይቶ ከመታየት

ይልቅ መሳሳቱ ይቀላቸዋል። ይሁን እንጂ፣ ከሚፈለገው ጋር መፍሰስ የዕድገትና የእርካታ ጠላት ነው።

እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ልዩ አድርጎ ፈጥሮናል። እንዲሁም ከማንኛውም ሰው የበለጠ ጥሩ አድርገን መሥራት የምንችልበትን ስጦታ ሰጥቶናል። ስለዚህ ራሳችንን ብንሆን፣ አንደኛ እንሆናለን። ሌላውን ለመሆን ስንሞክር ግን፣ አንደኛ መሆናችን ቀርቶ ሁለተኛ መሆናችን ነው። ስለዚህ ሌላውን ሰው ለመሆን መሞከር ራስን በራስ ተሸናፊ ማድረግ ነው። የበለጠ ራሳችንን ከሆንን፣ ሌላውን የምንመስልበት ደረጃ በጣም ትንሽ ይሆናል። ሌላውን መምሰል ካማረን፣ ሰውን ሳይሆን ኢየሱስን ብቻ እንምሰል። ይሄም የሌላውን የተሳሳተ እምነትና አቋም ከመያዝ ያድነናል። ብዙ ሰው የሕይወቱን ግማሽ ዘመን ያልሆነውን እንደሆነ ለመምሰል ያጠፋል። ያልሆነውን ለመሆን መሥራት የሌለብንን ለመሥራት በከንቱ እንታገል።

- ማርቲን ሉተር “ማንኛውም ሰው የራሱ ብቻ የሆነ ሁለት ነገር እንዲኖረው ግድ ነው። ይኸውም የራሱን እምነት ማመንና የራሱን ሞት መዋት ነው” አለ።

እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ሲሠራ በውስጣችን ትልቅ መሆን የሚያስችለንን ዘር አስቀምጧል። “እከሌ ትልቅ ሁን፣ እከሌ ደግሞ ትንሽ ሁን” በማለት ወስኖ አልፈጠረንም። ይሁዳ አስቆሮቱን ሲፈጥረው ጌታውን በሰላሣ ብር እንዲሸጥ አድርጎ አልፈጠረውም። ይህ እውነት ቢሆን ኖሮ ይሁዳ አስቆሮቱ ሆኖ የተፈጠረውን ሆነ እንጂ፣ እንደ ጥፋተኛ አይቆጠርም ነበር። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ለዓላማው የፈጠረን ነን። ከእኛ በስተቀር ሌላ ሰው ሊሠራው የማይችለውን እንድንሠራ፣ ልዩ አድርጎ ፈጥሮናል። አይወቀው እንጂ እያንዳንዱ ሰው የራሱ የሆነ የተፈጥሮ ስጦታ አለው። የተጠራበትን ነገር እንዲፈጽም የሚያስችለውን እምነት ለክቶ ሰጥቶታል። ሰው እንዲያደርግ የተፈጠረበትን ዓላማ እስኪያደርግ ድረስ፣ መሆን የሚገባውን አይሆንም። እግዚአብሔር በኃላ ፊት የሚጠይቀን ባለን ነገር ሳይሆን ወደ ፊት ሊኖረን በሚችለው ነው።

በሆነው ነገር ላይ ሳይሆን ወደ ፊት ልንሆን በምንችለው ነገር ይጠይቀናል። ሁላችንም የተለያየን እንሁን እንጂ፣ ዋጋ የሌለው ሰው የለም። በፍርድ ቀን የሚጠይቀኝ ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት “እከሌን ለምን አልሆንክም?” ብሎ ሳይሆን “መለሰ ወጉን ለምን አልሆንክም?” ብሎ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን እንሁን እንጂ፣ ሌላ ሰው ለመሆን አንሞክር። እራሳችንን ስንሆን፣ ለተጠራበት ነገር “አንደኛ” መሆናችን ነው። ሌላውን ለመሆን ስንሞክር ግን “ሁለተኛ” መሆናችን እንደሆነ አንዘንጋ።

10. እውነተኛ ለመሆን ራሳችንን እናለማምድ

ምን ያህል ለራሳችን እውነተኛች እንሆን ይሆን? በትክክል ማየት አቅቶን በህልም ወይም በቅዠት ዓለም ውስጥ እየኖርን ይሆን? ራሳችንን ማየት አቅቶናል? ወይስ ያየውን ሰላወደድነው ዓይኖቻችንን ጨፍነን “አሳየሁም” እንላለን? ለራሳችን እውነተኛች መሆን፣ ለእግዚአብሔርና ለሰዎች እውነተኛች ከመሆን ጋር የተያያዘ ነው። ይኸውም፣ ለራሳችን እውነተኛች ካልሆንን፣ ለእግዚአብሔርና ለሰዎች እውነተኛች መሆን አንችልም። እያወቅን ራሳችንን አናታልል እንጂ፣ ራስን በማታለል ከተፈጥሮ ባሕሪያችን መካከል አንደኛው ሆኗል። ብዙ ጊዜ ከራሳችን ጋር ክርክር እንገጥማለን። ዓይኖችንን ጨፍነን ራሳችንን እንዋሻለን። ስለራሳችን እውነቱን አምነን መቀበል አይሆንልንም። የፈጠረውን የግል ዓለማችንን እንዳያውክብንና እንዳይረብሽብን እንከላከላለን። የምናደርገውን ነገር ሁሉ ልክ ነው ብለን እናምናለን። ስህተት ስንሠራ፣ ስህተቱን “ልክ ነው” በማላት ራሳችንን ለማታለል ከባድ አይሆንብንም። ምክንያት ሰጥተን ራሳችንን ለማሳመን ስንሞክር፣ ራሳችንን መዋሸታችን እንደሆነ ብዙዎቻችን የተገነዘብነው አይመስለንም።

- “ያደረግሁት ነገር ልክ አይደለም፤ ግን ሌላ ምርጫ የለኝም”
- “መጽሐፍ ቅዱስ ትክክል አይደለም እንደሚል እውቃለሁ፤ ግን ለዚህ ጥቅስ የተለያየ ትርጉም ይኖረዋል ብዬ አምናለሁ”

• “የሆነው ሆኗል፤ አሁን ልለውጠው አልችልም፤ ሁኔታውን ተቀብሎ ከመኖር በስተቀር ሌላ ምርጫ የለኝም”

“ይህን የሚደርገው እኔ ብቻ አይደለሁም፤ ብዙ ክርስቲያኖች ሲያደርጉት አይቻለሁ”

“ዛሬ ለመለወጥ ብጥክር፤ ሰዎች ከዚህ በፊት ያደረገሁት ነገር ሁሉ ልክ አይደለም ይሉኛል።” በዚህ ዓይነት ስህተታችን ስህተት እንዳልሆነ አድርገን ራሳችንን ለማሳመን እንሞክራለን።

ራሳችንንም ሆነ ሌላውን ለማሳመን መጽሐፍ ቅዱስን የምንጠቅስ ከሆነ፤ እኛን በሚሰማን መንገድ ለመተርጎም እንፈተናለን። እንዲሁም የሚሰማንን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ እንጠቅሳለን። ለምሳሌ ሚሰቱን ጫን ለማለት የሚሞክር ባል “ሚሰቶች ሆይ ለባሎቻችሁ ተገዙ” የሚለውን ጥቅስ ይጠቅሳል። እንዲሁም ባሏ የምትፈልገውን ነገር ሁሉ እንዲያደርግላት የምትፈልግ ሴት ከሆነች፤ “ባሎች ሆይ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደወደደና ራሱን ስለ እርሱዋ አሳልፎ እንደሰጠ እናንተም ሚሰቶችሁን ወደዱ” (ኤፌ. 5:25) የሚለውን ጥቅስ ትጠቅሳለች።

11. ሌላውን መምሰል የተፈጠርክበትን ዓላማ ያስተናል

ክርስቲያን ወይም ግልባጭ ከመሆን ለመዳን ዓይኖችን ከሰዎች ላይ አንስተን በእግዚአብሔር ላይ ማሳረፍ አለብን። ሰዎች የተፈጠሩበትን ዓላማ በሕይወታቸው ለመፈጸም ሁሉም በተለያዩ መንገድ ስለሚጓዙ፤ እነርሱን ስንከተል፤ መሄድ በማይገባን መንገድ በመሄድ፤ ማድረግ የሌለብንን በማድረግ የተፈጠርንበትን ዓላማ እንስታለን። የተጠራንበትንም ዓላማ መፈጸም አንችልም። ያልተጠራንበትን ሥራ በመሥራት ፍሬ አልባ መሆናችን ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን በማስደሰት ፈንታ፤ ዓላማውን ባለመፈጸማችን ምክንያት እግዚአብሔርን እናሳዝነዋለን። “እግዚአብሔር አንድንሆን የሚፈልገውን አልሆንም” ስንል፤ ያለበታችንና ያለስጦታችን መሰለፋችን ስለሚሆን፤ እንደሚጠበቅብን ብዙ ፍሬ ማፍራት

አንችልም። ስለዚህ ሌላውን እንድንመስል የሚቀርብልንን ፈተና “እምቢ” ብለን፤ እግዚአብሔር ሲፈጥረን ያቀደልንን ዓላማ ለመፈጸም እራሳችንን ሆነን እንኑር።

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር ሁሉንም አንድ ዓይነት አድርጎ ስላፈጠረ፤ በዓለም ውስጥ ካሉት ሰባት ቢሊዮን ሰዎች መካከል በሁሉም ነገር አንድ ዓይነት የሆኑ ወይም የሚመሳሰሉ ሁለት ሰዎች እንደማይገኙ የታወቀ ነው። ሁላችንም በመልክ፤ በጠባይ፤ በቁመት፤ በአዕምሮ ችሎታ፤ በምንወዳቸውና በምንጠላቸው ነገሮች ሁሉ የተለያየን ነን። ሌላው ቀርቶ ከአንድ ማህጸን የወጡ ሁለት መንትዮች እንኳን ለእኛ አንድ ዓይነት በመምሰል ያሳስቱን እንጂ፤ አንድ ዓይነት አይደለም። ብዙ የሚጠጋጠሙ ነገር አላቸው። እግዚአብሔር አንድ ዓይነት አድርጎ ያልፈጠረን፤ የመፍጠር ችሎታ ስላነሰው አይደለም።

የሰውነታችን የአካል ክፍሎች እንኳን እያንዳንዳቸው በሚሰጡት አገልግሎትና እንዲሁም በመጠናቸው የተለያዩ ናቸው። ሁሉም አንድ ዓይነት ቢሆኑ ኖሮ አሁን ያላቸውን ውበት የማይኖራቸው ከመሆኑም በላይ የተመደቡበትን አገልግሎት እንደሚገባው መፈጸም አይችሉም ነበር። እጅ እግርን፤ እንዲሁም ጆሮ ዓይንን ባለመምሰላቸው ብቻ ጥቅም የላቸውም፤ ወይም የአካል ክፍል መሆን አይችሉም ማለት አይደለም። በሰውነታችን ውስጥ የማያስፈልግ፤ ጥቅም የሌለው የአካል ክፍል አንድም የለም። ለምሳሌ፤ በአንድ ሰው አካል ውስጥ ልዩ ልዩ አገልግሎት ያላቸው 283 አጥንቶች እንዳሉ የታወቀ ነው። ያለበታቸው ዝም ብለው የተቀመጡ አጥንቶች የሉም። ሁሉም የሚሰጡት አገልግሎት አንድ ዓይነት አይደለም። ቢሆን ኖሮ፤ ጠቃሚነታቸው ወይም የሚሰጡት አገልግሎት የተሟላ ሊሆን አይችልም ነበር።

12. ሰው ራሱን ከወደደ ሌላውን ለመምሰል ለምን ይሞክራል?

ሰው ሁልጊዜ መሆን ወይም መምሰል የሚፈልገው ከራሱ ውጪ ሌላውን ሰው እንደሆነ ቀደም ሲል ተገልጿል። የታወቀው ፈረንሳዊው ጸሐፊ ፓል-ፔር ሰው ሁሉ የተለያዩ መሆኑን ለመግለጽ እንዲህ አለ፡

- “ማንኛውም ሰው መደሻ ወይም የመደሻ እጅታ (anvil) ነው” አለ። ሾልቴር ስለ ሰው ይህን አስተያየት ሲሰጥ ለማለት የፈለገው፤
- የሰው ልጅ በሁለት ክፍል እንደሚከፈል-አንዱ ትልቅ፣ ሌላው ትንሽ፣ አንዱ ታሪክ ፈጣሪ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ የታሪክ ውጤት፣ አንዱ ክፍል ተጨባጭ የሆነ እውነት አመንጪ (ፈጣሪ) ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ የአካባቢው ሁኔታ የፈጠረው እንደሆነ ለመግለጽ ነው።

እዚህ ላይ እኔና እናንተም ከሁለቱ ክፍል አንደኛው ነን። ያለንበት ሕብረተሰብ ለእኔና ለእናንተ ምን ዓይነት መልክና ቅርፅ እያወጣልን ይሆን? ያለንበት ሕብረተሰብ እኛ በማንፈልገው ዓይነትና መልክ እየቀረጸን ይሆን? የራሳችን ጥረት ሳይኖርበት ዝም ብለን ይህን ዓለም እየኮረጅን ወይም ኮፒ እያደረግን የምንኖር እንሆን ይሆን? ወይስ እግዚአብሔር የሰጠንን መልካም አዕምሮ እየተጠቀምንበት ይሆን?

አንዳንድ ሰዎች በግል የሚያጋጥማቸውን የተለያዩ ችግሮችና ፈተናዎች ታግለው በማለፍ ፈንታ፣ የራሳቸው የሆነ አቋም ሳይኖራቸው፣ ዝም ብለው ሌሎችን የሚከተሉ አሉ። ሰው ከሚያጋጥሙት ችግሮችና ፈተናዎች መማር የሚችለው፣ በግሉ ታግሎ ሲያልፍ እንጂ፣ ሌሎችን ሰዎች መስሎ በመኖር አይደለም። ብዙዎች ያልተረዱት እውነት ቢኖር የሚኮርጁት ሰው ትክክለኛ ሳይሆን እንደሚችል ነው። ለችግራችንና ለሚያጋጥመን ፈተና እግዚአብሔር መልስ ሊሰጠን እየቻለ ዝም የሚለው፣ እኛው ራሳችን ታግለን እንድንወጣና በዚያም ውስጥ አስፈላጊ ጊዜን ትምህርት እንድናገኝ ስለሚፈልግ ነው። በክርስቲና ሕይወታችን መጎልመስ ወይም መብሰል የምንችለው፣ በችግር ውስጥ ታግለን ስናልፍ እንደሆነ የታወቀ ነው። ሌላውን ኮፒ ማድረግ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ላይ የሚያደርሰው ጉዳት፣ በሥጋዊ ሕይወታችን ላይ ከሚያደርሰው ጉዳት የሚበልጥ እንደሆነ የታወቀ ነው።

ያራሳቸው የሆነ አቋም፣ የራሳቸው የሆነ መመሪያ የሌላቸው፣ ሁልጊዜ በግላቸው አሰበው አንድ ነገር የማይፈጥሩ፣ ነገር ግን ሁልጊዜ ሌላው የሠራውን ኮፒ እያደረጉ የሚሠሩ አንዳንድ ሰዎች አሉ። ለምሳሌ አንዱ እንጀራ የመሸጥ ንግድ ቢጀምር፣ ያ መጀመሪያ የከፈተው ሰው ገበያ አጥቶ ሊዘጋው እያሰበ መሆኑን ቢያውቅም፣ ገበያውን ሳያጣራ ከነጉ ሌላ እንጀራ ቤት የሚከፍት አለ። በአንድ ወቅት ብዙ አብያተ ክርስቲያናት መጽሔት እዘጋጅዎች ሆነው ነበር። ያለውን አንዱን ወይም ሁለቱን በማጠናከርና በማደራጀት ፈንታ፣ ብዙዎች መጽሔት እያዘጋጁ ያወጡ ነበር። የሚያሳዝነው እንደ ጀመሩት እስከ መጨረሻው ያልዘለቁበት መሆናቸው ነው።

በክርስቲያናቸውም አካባቢ ያለው ሁኔታ ከዚህ የተሻለ አይደለም። አንዱ ሚኒስትሪ ሲያቋቁም፣ ሁሉም ሚኒስትሪ ያቋቁማል። በቅርቡ በአገራችን ውስጥ በአጭር ጊዜ ሁለት ሺ ስምንት መቶ ሚኒስትሮች (አገልግሎቶች) እንደተቋቋሙ፣ ሁሉም ለመሥራት የሚፈልጉት ነገር አንድ ዓይነት እንደሆነ ሰማሁ። በቅርቡ ሌላ ያስደነቀኝና ያሳቀኝ ነገር አለ። ብዙዎቻችሁ እንደምታውቁት ረጅም ዘመን የቆየው የአገልግሎታችን መጠሪያ ስም “ኢትዮጵያን አውትሪች ሚኒስትሪ” የሚል ነው። ሌላው ጎበዝ በቅርቡ ሚኒስትሪ ሲያቋቁም ካልጠፋ ስም፣ ከፊት ለፊቱ “ግሬስ” የሚለውን ቃል ጨምሮ “ግሬስ ኢትዮጵያን አውትሪች ሚኒስትሪ” አለው። ምንው ምን ነካን? ለምን ክርስቲያን እንሆናለን?

13. ራሳችንን ለመሆን አንፍራፋ

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጠር የእርሱን ዓላማና ፕሮግራም ሊፈጽም የሚያስችለውን ልዩ ልዩ ስጦታዎች ተሰጥቶታል። ከእርሱ ያገኘናቸውን እነዚያን ስጦታዎች በመጠቀም ፈንታ የሌላውን ሰው ስጦታ ለምን ኮፒ ለማድረግ እንሞክራለን? ራሳችንን ለመሆን፤

13-ሀ በድካማችን ላይ ሳይሆን በብርታታችን ላይ እናተኩርታ

ሁላችንም ሌሎች ከሚሠሩት የበለጠ ጥሩ አድርገን የምንሠራቸው ነገሮች አሉን። በሌላ በኩል ደግሞ ምንም ያህል ጥረት ብናደርግ ጥሩ አድርገን የምንሠራቸው ነገሮችም አሉ። ጥሩ ግጥም አውጥቼ ጣዕም ያለው መዝሙር መዝሙር ባልችልም፤ በሕዝብ ፊት ቆሜ ማስተማር እንድችል እግዚአብሔር የማስተማር ስጦታ እንደሰጠኝ አምናለሁ። ስለዚህ ማድረግ ስለምችለው ነገር በማሰብ ፈንታ ማድረግ ስለማልችለው ነገር መጨነቅ አይገባኝም። የመዝሙር ችሎታዬን ለማሻሻል ጥረት ማድረግ ክፋት የለበትም። ይሁን እንጂ፤ መዝሙር መዝሙር አለመቻሌ ግን ሊያስጨንቀኝና ሊያሳስበኝ አይገባም።

ምንም ያህል ጥረት ባደርግ አንዳንድ የማደንቃቸው ዘማሪዎች ከደረሱበት ደረጃ መድረስ ስለማልችል፤ እነርሱን ለመሆን ወይም ለመምሰል መታገል የለብኝም። አንዳንድ ሰዎች ያልሆኑትን ለመሆን ለምን እንደሚፈልጉ አላውቅም። አንዳንድ ሰዎች ጥሩ ዘማሪ ሲያዩ ዘማሪ፤ ጥሩ ሰዓሊ ሲያዩ ሰዓሊ መሆን ይፈልጋሉ። ሁልጊዜ ያልሆኑትን ለመሆን ይመኛሉ። ብዙዎች ክርዕን-ኮፒ የሚሆኑበት አንደኛው ምክንያት ይሄ ነው። ያልሆንነውን ለመሆን ከመሞከር፤ ወይም መሥራት የማንችለውን ሥራ ለመሥራት ሞክረን ሲያቅተን በራሳችን ከማዘን ይልቅ፤ ጥሩ አድርገን ልንሠራው ስለምንችለው ነገር፤ እግዚአብሔር ስለ ሰጠን የተፈጥሮ ስጦታ ደስ ብሎን በዚያ ለመጠቀም እንሞክር።

13-ለ የተፈጥሮ ስጦታችንን ለይተን እንወቅታ

ከላይ እንደገለጸነው እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የተለያየ የተፈጥሮ ስጦታ ሰጥቶናል። አንዳንድ ሰዎች ወደ ፊት ምን መሆን፤ ወይም ምን መሥራት እንደሚችሉ ገና በህጻንነታቸው ያውቃሉ። የሙዚቃ፤ የጽሁፍ፤ የድራማ ዝንባሌ እንዳላቸው ይታይባቸዋል። ለምሳሌ የእኔ ልጅ ዮሴፍ ገና በህጻንነቱ፤ ትምህርት ቤት ገብቶ ሳይማር የስዕል ስጦታ እንዳለው በግልጽ ይታወቅ ነበር። ብዙዎች አይወቁት እንጂ፤ ምንም ዓይነት ስጦታ የሌለው ሰው በዓለም ላይ አንድም የለም።

እግዚአብሔር በአፈጣጠሩ ላይ ድግግሞሽ የለበትም። ሌላው ቀርቶ የጣት አሸራዎቻችን እንኳን የሁላችንም አንድ ዓይነት አይደለም። ስለዚህ ሌላውን ሰው ለመሆን ወይም ለመኮረጅ ጥረት ማድረግ አያስፈልገንም።

ሌላውን ለመሆን እንዳንሞክር፤ እግዚአብሔር ለእኛ የሰጠን የተፈጥሮ ስጦታ ምን እንደሆነ ለይተን ማወቅ አለብን። “እኔ እግዚአብሔር ምንም ዓይነት ስጦታ አልሰጠኝም” ማለት የሚችል ሰው የለም። ስጦታዎች ሁሉ ጎልተው የሚታዩ አይደሉም። ጎልተው የሚታዩ ትን ስጦታዎች ብቻ ተመልክተን “እኔ ስጦታ የለኝም” ማለት አንችልም። ራሳችንን ስንመረምር፤ መለያ ባሕሪያችንን (temperament)፤ ስንሠራ ደስ የሚለን ነገር ምን እንደሆነ ለይተን ስናውቅ፤ የተፈጥሮ ስጦታችን ምን እንደሆነ እናውቃለን። ከላይ ልጄ ዮሴፍ ግልጽ የሆነ የስዕል ስጦታ እንዳለው ገልጫለሁ። ሌላው ልጄ ቢንያም ደግሞ በመለያ ባሕሪው (temperament)፤ ከወንድሙ ከዮሴፍ በጣም የተለየ ነው። በጣም ዝምተኛ፤ ከሕዝብ ጋር በቀላሉ የማይቀላቀል፤ ግርግር የማይወድ፤ በሕዝብ ፊት ቆመህ ዘምር፤ ተጫወት ቢባል “እሺ!” የማይል ነው። ይሁን እንጂ፤ የራሱ የሆነ ብርቱ ጎን አለው። አንድ ሥፍራ ተቀምጦ ብዙ ሰዓት የመሥራት ትዕግሥት አለው። የሰባተኛ ክፍል ተማሪ ሆኖ አንድ ፕሮጀክት ስት ለመጨረስ በ10 ሰዓት ከትምህርት ቤት ከተመሰ ጀምሮ ሌሊቱን ሙሉ፤ ያለአንዳች ዕንቅልፍ ሠርቶ ከጥዋቱ አንድ ሰዓት ላይ ጨረሰ። ትምህርት ቤት ለማድረስ ልቀስቅሰው መኝታ ክፍሉ ሰገባ፤ ትላንት የለበሰውን ልብስ እንደለበሰ ቁጭ ብሎ ሲሠራ አገኘሁት።

ቢንያም እንደ ዮሴፍ መሳል ባይችል፤ ምንም ዓይነት የተፈጥሮ ስጦታ የለውም ብዬ አልደመደምኩም። ይሄ ከላይ የገለጽኩት አቅሙ፤ ዛሬ የዕለት እንጀራውን ለማግኘት የሚያስችለው ጉልበት ነው። ሳውንድ ኢንጂነሪንግ (Sound Engineering) ተምሮ ስቱዲዮ ውስጥ የሙዚቃ ቤት በማውጣት ብዙ ሰዓት በማሳለፍ ይሠራል። የእነዚህን ሁለት ልጆቼን የተፈጥሮ ችሎታ ለይቼ በማላውቅበት ዘመን፤ ምን መሆን እንዳለባቸው የማውቀው እኔ አባታቸው ነኝ በማለት ሁለቱንም “ሀኪም” ላደርጋቸው ከፍተኛ ጥረት አደረግሁ። እኔ ሀኪም እንዲሆኑ ላዘጋጃቸው እንጂ፤ እግዚ

አብሔር ገና እናታቸው ማህጸን ባሉበት ጊዜ ያሰበላቸውና የሰጣቸው የተፈ ጥፎ ስጦታዎች ከእኔ የተለየ ነበር። የብዙዎቻችን ችግር ልጆቻችን እኛ የምንፈልገውን ዓይነት ካልሆኑ “ውዳቂ!” አድርገን የምንመለከታቸው መሆናችን ነው። ልጆቻችን በስጦታቸው ተሰማርተው ጥሩ ፍሬ እስኪያፈሩ ድረስ ጊዜ ይፈጃል። በስጦታቸው የሚሰማማቸውን እስኪያገኙ ድረስ ብዙ ነገር ሲይዙና ሲለቁ ይታያሉ። በዚህ ሂደት ውስጥ ባሉበት ጊዜ “ልጆቻችን አልረቡም” ብለን ከመደምደም መጠንቀቅ አለብን። ጊዜው ሲደርስ ሁሉ ነገር የሚገጣጠምበት ጊዜ ይመጣልና ቶሎ ተስፋ ቆርጠን፤ ያልሆኑትን እንዲሆኑ ለማድረግ እንሞክር።

በዓለም በስዕል በጣም ታዋቂነትን ያተረፈው ፒካሶ ጥቅምት 25 ቀን 1881 ዓ.ም. እስፔን ውስጥ ተወለደ። ወላጅ አባቱ ሰዓሊና የሥዕል አስተማሪ ነበር። በ20ኛው ክፍለ ዘመን በዓለም ዙሪያ ታዋቂነትን ያተረፈ ታላቅ ሰዓሊ ነው። ስፔን ውስጥ ይወለድ እንጂ ብዙ ዕድሜውን ያሳለፈው ፈረንሳይ አገር ነው። ገና በህጻንነቱ ዝነኛ የመሆን ዝንባሌ ይታይበት ነበር። የቀለም ትምህርት ሲማር ደካማ ተማሪ ሲሆን ገና በሕጻንነቱ ልዩ የሆነ የሰዓሊነት ስጦታ እንዳለው በግልጽ ይታይበት ነበር። በህጻንነቱ መጀመሪያ የተናገረው “ፒካ...” የሚል ቃል ሲሆን በስፓኒሽ “ላፒካ” የሚለውን ቃል ለመናገር ሲሆን ትርጉሙም “እርሳስ” ማለት ነው። ገና በ18 ዓመቱ ከአባቱ የመሳል ችሎታ በላይ ሲሆን ለቀለም ትምህርት ግን ምንም ዓይነት ፍላጎት አልነበረውም። ፒካሶ ስለ እናቱ ሲናገር፤

▪ “እናቱ እንዲህ አለችኝ፤ ‘ወታደር ብትሆን ጄኔራል ትሆናለህ፤ መንኲሴ ብትሆን ጳጳስ ትሆናለህ አለችኝ። እኔ ግን ሰዓሊ መሆንን መርጫ በመጨረሻ ፒካሶን ሆንኩ አለ።’

ሌላውን ኮፒ ከማድረግ ወይም ሌላውን ለመምሰል ከመሞከር ይልቅ የራሳችንን ዝንባሌ ወይም ስጦታ ለይተን ማወቅ ይጠቅመናል። ምን እንደምንወድና ምን እንደምንጠላ፤ ስንሠራ ደስ የሚለን ነገር ምን

እንደሆነ ብናውቅ ስጦታችንን መለየት አያቅተንም። አንድ ደብዳቤ ጽፎ መላክ የማይሆንለት ሰው፤ እንዲሁም አንድ ገጽ ማንበብ የሚሰለቸው ሰው “እንደ እክሌ ጸሐፊ እሆናለሁ” ብሎ ቢነሳ፤ ጊዜውን በከንቱ ያባከናል እንጂ፤ ጸሐፊ ለመሆን ከባድ ይሆንበታል። አንድ መልዕክት ለማዘጋጀት አንድ ወር ሙሉ የሚወስድበት ሰው “የቤተ ክርስቲያን መጋቢት አስተማሪ እሆናለሁ” ቢል፤ ፍሬያማ አይሆንም። “መጋቢትን የእንጀራ መብደም” ካደረገው ግን፤ ሌላው የሰበከውን እየገለበጠ እንደራሱ አድርጎ በማቅረብ ሕዝቡን የሚያሰለች መጋቢ መሆን ይችላል። ስጦታው ሳይኖረን መድከም ጊዜያችንን አለአግባብ ማባከናችን ይሆናል። ጊዜያችንን ማባከኑ ብቻ ሳይሆን፤ በምንሠራው ሥራ ደስተኞች እንሆንም። በስጋትና በአዕምሮ ጭንቀት እንሰቃያለን። ስጦታችን ያልሆነውን ሥራ እየሠራን የምንጠብቀውን ዓይነት ውጤት ማየት ሲያቅተን፤ “የተሰለፍኩበት መስመር ትክክል አይደለም” በማለት ፈንታ ራሳችንን ዝቅ አድርገን እንመለከታለን።

13-ሐ ያለአግባብ ራሳችንን እንንቀፍ፤

ከሌላው ሰው የበለጠ በራሳችን ላይ የምናሰማው ነቀፋ ይበልጣል። ይሄ ደግሞ አዲስ ነገር አይደለም። ራስን መንቀፍ ልብሳችን ላይ ወጥ እንደመድፋት ይቆጠራል። “አንድም ጥሩ አድርጌ የምሠራው ነገር የለም” ብለን ራሳችንን እንንቀፋለን። ሠርተን ሲበላሽብን፤ ለምን እንደተበላሸ ለመሆኑ ራሳችንን ጠይቀን እናውቅ ይሆን? በራሳችን ላይ የምንሰነዝረው ነቀፋ ብዙ ጊዜ ንጂነቱ ላይታወቀን ይችላል። ብዙዎች ስለ ራሳቸው የሚታያቸው ምንም ዓይነት መልካም ነገር የለም። “አልረባም፤ አዋቂ አይደለሁም፤ ፈጽሞ ተስፋ የለኝም” በማለት ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ለማየትና ለማሳየት ይሞክራሉ።

ራሳችንን መስታወት ውስጥ ስናይ ምንም ዓይነት መልካም ነገር አይታየንም ይሆን? በሕይወታችን ደስተኞች ስላልሆንን የምናየው የጨፈ ገንፊት ነው። በሌላ በኩል ደስተኞች ከሆንን ግን በፈገግታ የተሞላ ፊት እናያለን። ስለዚህ ጥሩውን ጎናችንን ለመመልከት የራሳችንን ጥረት

ማድረግ አለብን። ምንም መልካም ነገር ስለራሳችን የማይታየን ከሆነ፤ እንድንሆን ስለምንፈልገው መልካም ነገር እናስብ። በዚህ ዓይነት ስለራሳችን ያለንን አሉታዊ ነገር አስወግደን፤ አምንታዊ አመለካከት እንዲኖረን የራሳችንን ጥረት እናድርግ።

13-መ ሰዎች ስለ እኛ የሚሰጡት አስተያየት ኢያሰጪንቀን፤

ከሁሉም ነገር በላይ ያልሆነውን ሆነን ለመታየት ፈጽሞ ሙከራ እናድርግ። ሁልጊዜ በአካባቢው ካሉት ሰዎች ሁሉ በዕውቀታችን የበለጥን ወይም የምንሻል አድርገን ራሳችንን አንመልከት። ሰባዚዎችና አስተማሪዎች ከሆንን፤ “በማስተማር ችሎታዬ ከሁሉም እበልጣለሁ” ብለን እናስብ። ስለራሳቸው ብዙ የሚያውሩ፤ ራሳቸውን የሚያደንቁ ሰዎች አጋጥሟችሁ አያውቅም? ብዙ ጊዜ እንዲህ ዓይነቶቹ በራሳቸው እምነት የሌላቸው (insecure) ናቸው። ብዙ ስለራሳቸው ትልቅነት ከሚያውሩ ሰዎች ጋር ሕብረት መፍጠር፤ ተቀራርቦ መኖር ምን ያህል ከባድ እንደሆነ እናውቃለን። በእንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ላይ ያየነውን ባሕሪ የምንጠላው ከሆነ፤ ለምን እኛም የእነርሱን ዓይነት ስህተት እንሠራለን? ስለራሳችን ብዙ የምንናገር ከሆነ በሰዎች ዘንድ ተወዳጅነትና ተቀባይነትን እንደማናችን የታወቀ ነው።

መሰለች መካከለኛ ኮሌጅ ገብታ ተምራለች። የተማረችው ግን አንድ ሴሚስቴር ብቻ ነው። ከታወቀ ትምህርት ቤት የማስትሬት ዲግሪ ካለው ባሏ ጋር አንዳንድ ጊዜ ከጓደኞቹ ጋር አብሮ ለመብላትና ለመጠጣት ሲሰበሰቡ ይዟት ይሄዳል። እዚያ መካከል ስትገኝ ሁሉም ዝቅ አድርገው የሚመለከቷት ስለሚመስላት፤ መሰለች ሁልጊዜ የዝቅተኛነት ስሜት ይሰማታል። ስለ እርሷ ጥሩ አመለካከት ወይም ግምት እንዲኖራቸው ብላ በማሰብ ብዙ ትናገራለች። ምንም በማታውቀው አርዕስት ላይ እንግሊዝኛ እየቀላቀለች ትናገራለች። ያልተረዳችው ነገር ግን የምትናገረው እንግሊዝኛ ብዙውን ስህተት ያለበት ነበር። “አዋቂነቴን አሳያለሁ” ብላ የምታደርገው ነገር አላዋቂነቷን ያሳይ ነበር። ባሏ የምታደርገውን ነገር እያየና እየሰማ በጣም ይሸማቀቅ ነበር። ሰዎች ሊወደትና ሊቀበሏት የሚችሉት

በእርሷነቷ እንጂ ባላት ዕውቀት ወይም ትምህርት እንዳልሆነ አልተረዳችም ነበር። ሰዎች ስለ እኛ ስለሚሰጡት አስተያየት የምንጨነቅ ከሆነ፤ ያልሆነውን መስለን ለመታየት ጥረት እናደርጋለን። ያ ደግሞ በብዙዎች ዘንድ ያስገምተናል። ሰዎች እውነተኛውን እኛነታችንን አይተው የማይቀበሉን ከሆነ፤ ችግሩ ያለው እነርሱ ላይ በመሆኑ፤ እንዲህ ዓይነቶቹ ቢወዱንም፤ ባይወዱንም ይህን ያህል ሊያሰጩንቀን አይገባም።

13-ሠ ሰው ሁሉ ይወደናል ብለን አንጠብቅ፤

በሕይወት ዘመናችን ያወቅናቸው ብዙ ሰዎች አሉን። ሁሉም ግን የቅርብ ወዳጆቻችን ወይም ጓደኞቻችን አይደሉም። ብዙ የቅርብ ወዳጆች ወይም ጓደኞች ባይኖሩን ግድ የለም። ስንሳሳት የሚመክሩን፤ ችግር ሲያጋጥመን የሚረዱን ጥቂት ጓደኞች እንዲኖሩን ግን ያስፈልጋል። ሰው ሁሉ እንዲወደን፤ የቅርብ ወዳጅ ወይም ጓደኛ እንዲሆኑን ጥረት የምናደርግ ከሆነ ራሳችንን አለአግባብ እናደክማለን። የሚያውቀን ሁሉ ያደንቀናል፤ የምንሠራውን ሥራ ሁሉም ይወድልናል፤ ያመሰግናል ብለን የምናስብና የምንጠብቅ ከሆነ በሕይወታችን ትልቅ ስህተት እየሠራን ነው። ጥቂት ወዳጆች ግን ሁልጊዜ ያስፈልገናል።

13-ረ ከማንም ጋር እራሳችንን አናውዳድርን፤

እያንዳንዳችን ልዩ ነን። የሌላው ሰው ክርቦን-ኮፒ ወይም ግልባጭ አይደለንም። ልዩ የሚያደርገን የራሳችን የሆነ ደካማና ብርቱ ጎን አለን። ከእኛ የተሻለ ወይም የበለጠ መስሎ የሚታየን ሰው ይኖር ይሆን? ማወቅ ያለብን እውነት ግን ለእኛ የማይታየን ወይም እኛ የማናውቀው የራሱ የሆነ ችግርና ፍርሃት አለው። ግለሰብ የሚቀናበት፤ ፍጹም ደስተኛ ሰው ነው የተባለው ሪቻርድ ኮሪ በጣም ደስታ የሌለው ሰው በመሆኑ የራሱን ሕይወት እንዳጠፋ እናውቅ ይሆን? ልክ እንደ ሪቻርድ ኮሪ የሌሎችን ችግርና ህመም አናውቅም። የምንቀናበትን ሰው አግኝተን ቦታ እንለዋወጥ በማለት ፈንታ “ሌላውን ሳልሆን እራሴን በመሆኔ ደስ

⁸ Kevin Leman. When Your Best Is Not Good Enough, Fleming H. Revell, Grand Rapids, MI, 1988.

ይለግሳል” እንደምንል እርግጠኞች ነን። ራሱን ከሌላው ጋር ማወዳደር ስለራሳችን እውነተኛ የሆነ መረዳትን አይሰጠንም። ምዕራፍ 6 ላይ ራሱን ከሌላው ጋር ስለማወዳደር በሰፊው ያቀረብን ስለሆነ ምዕራፉን በጥንቃቄ ያንብቡት።

5

ያልሆኑትን ለመሆን መሞከር፤ ሕሊናን ያስጨንቃል

እኔና እናንተ “ከምን ዓይነት ሰዎች ጋር ተቀራርባችሁ መኖር ትፈልጋላችሁ?” ተብለን ብንጠየቅ ምን እንል ይሆን? የብዙዎቻችን መልስ፤

“እውነተኛ ከሆኑ ስለ ሕይወታቸውና ስለ አኗኗራቸው ከማያስመስሉት እውነትን ከውሸት ጋር ከማይቀያይሙት ክርስትናቸውን በሚኖሩት ኑሮ ከሚያንጸባርቁት እውነተኛ ክርስቲያን ከሆኑት ሰዎች ጋር መኖር እንፈልጋለን” የሚል እንደሚሆን እናምናለን።

አንዳንዶቻችን ስለ ክርስትና እምነት ጥሩ አድርገን መናገር፤ መስበክ፤ ማስተማርና መጻፍ እንችላለን። በአስተማርነው መሠረት በእግዚአብሔርም ሆነ በሰዎች ፊት እውነተኞች ሆነን ክርስትናችንን መኖር ግን ለብዙዎቻችን ቀላል አይሆንልንም። ዓይነቱና መጠኑ የተለያየ ይሁን እንጂ ሁላችንም የራሳችን የሆነ ደካማ ጎን አለን። ጎልተው ከሚታዩት ድካሞቻችን መካከል አንደኛው፤

ሁለት ዓይነት ሕይወት መኖራችን፤ እውነተኛውን እናነታችንን ሸፍነን ያልሆንነውን እንደሆንን አስመስለን ለመታየት የምናደርገው መከራ ነው። ሌላው ችግራችን ማንነታችንን አለማወቅ

ቃችን ብቻ ሳይሆን ራሳችንን ልክ እንዳለነው አድርገን መቀበል አለመቻላችን ነው።

1. ሁለት ዓይነት ሕይወት መኖር ምስክረነትን ያበላሻል፤

እውነተኛውን ማንነታችንን በደንብ የሚያውቀው ኢየሱስ ሁልጊዜ በሕይወታችን ጣልቃ እየገባ ድካማችንን ያግዛል። በኃጢአት ስንወድቅ፤ ኃጢአታችንን ተናዘን ንስህ ገብተን ወደ እርሱ ከተጠጋን፤ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር እንደሚል ተስፋ ገብቶልናል (1 ዮሐ. 1:9)። ይህንን ተስፋ አምንን የምንቀበል ከሆነ ያልሆነውን መስለን በመኖር ራሳችንን ከእርሱ ለመደበቅ ሙከራ ማድረግ አያስፈልገንም። ሐዋርያው ጳውሎስ፤

• “ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለብን ሆንን በፊቱ እንድንገኝ፤ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን” (ኤፌ. 1:4) ይላል።

በክርስቶስ አማካኝነት የሆነውን ከሆንን በእርሱ አባትነት ደስ ስለሚለን፤ እራሳችንን እንጂ ሌላውን ለመሆን ወይም ራሳችንን ለመለወጥና ያልሆነውን መስለን ለመታየት አንፈልግም። በእግዚአብሔር ከታመንን፤ ለዓላማው የተፈጠርን መሆናችንን መቀበል አዳጋች አይሆንብንም። ሁለት ዓይነት ሕይወት የሚኖሩ፤ ወይም ያልሆኑትን እንደሆኑ አድርገው እያስመሰሉ የሚኖሩ ሰዎች ከምንጊዜውም የበለጠ በእሁኑ ዘመን የበዙበት ጊዜ ነው።

ከጥቂት ዓመት በፊት አሜሪካ ውስጥ አንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ፤ በአባላቱ በጣም የተወደደ፤ በሚኖርበት ሕብረተሰብ ውስጥ የተከበረና በጣም የተደነቀ ሰው ነበር። ይህ ሰው ከውጪ ሲታይ ምንም ዓይነት ድካም የማይታይበት፤ በአለባበዱ በአመራር ችሎታው እንከን የማይወጣለት የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ነበር። እንዲሁም በቤተሰብ አያያዙና አመራሩ የሚመስገን ሰው ነበር። ይሁን እንጂ፤ ይህ ሰው ለሰው የማይታይ ድብቅ

ሕይወት ነበረው። ለምን ያህል ጊዜ በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ እንደኖረ አይታወቅም።

አንድ ወቅት ላይ ይህ መጋቢ በሚኖርበት አካባቢ አንዳንድ ባንኮች ይዘረፉ ነበር። ሌባውን ለመያዝ ፖሊሶች ከፍተኛ ክትትል ቢያደርጉም፤ ለረጅም ጊዜ የባንክ ዘራፊውን መያዝ አልተባካላቸውም ነበር። ከብዙ ክትትልና ጥረት በኋላ የተሰወረ የማይገለጥ የለምና አንድ ቀን ፖሊሶች የባንክ ዘራፊውን ያዙት። ብዙዎቹን ያስደነቀ ነገር ቢኖር ባንኮች መዘረፋቸው ሳይሆን፤ ዘራፊው የቤተ ክርስቲያን መጋቢ መሆኑ ነው። አንድ ቀን ፖሊሶች ቤተክርስቲያኑ ጽሕፈት ቤት ድረስ መጥተው ያንን መጋቢ የፊጥኝ አሰረው ይዘውት ሲሄዱ በአካባቢው ትልቅ መደናገጥ ተፈጥሮ ነበር። “ፖሊሶች ተሳስተው ይሆናል እንጂ፤ እንዴት የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆኖ ባንክ ይዘርፋል?” በማለት ብዙዎች በውስጣቸው ጥያቄ ተፈጥሮባቸው ዜናውን መቀበል አቅቷቸው ነበር።

ያ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ በአካባቢው ያሉትን ባንኮች በተለያዩ ጊዜያት ሰብሮ በመግባት በሚሊዮን የሚቆጠር ብር እንደዘረፈ ከተረጋገጠበት በኋላ የብዙ ዓመት እስራት ተፈርዶበት ወህኒ ቤት ገባ። ይህ ሰው ይህን የመሰለ አሳፋሪ ወንጀል ውስጥ መግባት የቻለው በምን ምክንያት ይሆን? በኑሮው ተቸግሮ ይሆን? “ተቸግሮ ይሆናል” እንዳይባል ከቤተ ክርስቲያኑ በጣም ጥሩ ደግሞ የሚከፈለው ሰው ነበር። ታዲያ በሚሊዮን የሚቆጠር ብር የዘረፈው ምን ሊያደርግበት ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ያ መጋቢ አንድ ትልቅ ችግር ነበረበት። ይኸውም፤ ሊላቀቀው ያልቻለው ኃይለኛ የወሲብ ሱስ ነበረበት። በስልክ ጥሪ ለምትቀርብለት ሴተኛ አዳሪ (call girl) ለአንድ ጊዜ ብቻ አንድ ሺ ዶላር መከፍል ነበረበት። ይህን ኃይለኛ የሆነውን የወሲብ ሱሱን ለማርካት በየቀኑ ይህን ያህል ብር የሚያስፈልገው ከሆነ፤ የሚያገኘው ደግሞ በቂ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። በወቅቱ አማራጭ ሆኖ ያገኘው መንገድ፤ ባንክ መዘረፍ ብቻ ነበር። ይህ

ከላይ ያነበብነው ታሪክ ለሚሪካ ውስጥ በዜና ማሰራጨዎች ሁሉ የተነገረ እውነተኛ ታሪክ እንጂ ተረት አይደለም።

ይህ መጋቢ በየዕሁዱ ዕለት ህሊናውን ሳይቆረቆረው መድረክ ላይ ቆሞ ሲሰብክና ሲያስተምር ፍጹም ሌላ ነበር። ህሊናው “ግብዝ” እያለ ሳያስጨንቀው በዚህ ዓይነት ሕይወት ለምን ያህል ጊዜ እንደኖረ አናውቅም። የተሸፈነ ነገር ሳይገለጥ ስለማይቀርጥ ጊዜው ሲደርስ ኃጢአተኛውና ኃጢአቱ ተገለጠ። እኛስ ሁለት ዓይነት ሕይወት እየኖርን ይሆን? ይህን ዓይነት ድካም የሚታየው በዓለማውያን መካከል ብቻ ሳይሆን በክርስቲያኑ ሕብረተሰብ መካከልም እንደሚኖሩ የማያጠራጥር እውነት ነው። ሁለት ዓይነት ሕይወት የሚኖሩ ምዕመናንና አገልጋዮች ያሉት በአሜሪካውያን መካከል ብቻ ሳይሆን በኢትዮጵያውያን ሕብረተሰብም ውስጥ ይገኛሉ። እንደሰለጠነው አገር የተደበቀ ሕይወታቸውን ገላልጠው የሚያሳዩ ጋዜጠኞች አይኑር እንጂ ሁለት ዓይነት ሕይወት የሚኖሩ ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው የሚጠሩ ምዕመናን ብቻ ሳይሆኑ አገልጋዮችም እንደሚኖሩ የታወቀ ነው። ሕሊናቸው አስጨንቋቸው ወደ ንስህ ባይመጡ ድብቅ ሕይወታቸው ባይገለጥ እንድት ቀን በእግዚአብሔር ፊት ሲቀርቡ የሚያፍሩ መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤

“በፍርድ ቀን ብዙዎች ጌታ ሆይ! በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህን ኢጋንንትን አላወጣንምን? በስምህን ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን?” ይሉኛል። እኔም በዚያ ቀን በጭራሽ አላውቃችሁም! እናንተ በመፀኞች ከእኔ ወዲያ ራቁ! እላችኋለሁ” ይላል (ማቴ. 7:22-23)።

ከምዕመናኑም ሆነ ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች መካከል ሁለት ዓይነት ሕይወት የሚኖሩት እውነተኛውን ማንነታቸውን ሸፍነው “ያልሆኑትን መስለው” ለመኖር የሚሞክሩት ኃጢአታቸውን ሸፍነው የሚኖሩት አንድ ቀን በሰውም ሆነ በእግዚአብሔር ፊት መጋለጣቸው የማይቀር ነው። ከላይ የገለጽነውን ዓይነት ታሪክ ያላቸው ባይሆኑም የራሳቸው የሆነ ድብቅ ሕይወት ይዘው የሚኖሩ አሉ። ይህን መጽሐፍ ለመጻፍ የተነሳሁበትም ሞናውና ትልቁ ምክንያት ተራ ምዕመናን ለማስተማር ብቻ ሳይሆን

በአገልግሎት ላይ የተሰለፍነውንም ሁለት ዓይነት የማስመስል ሕይወት አንዳንድ ለማስጠንቀቅ ነው።

2.. ያልሆነውን መስለን የምንታይበት ጊዜ አለ!

እግዚአብሔር የሠራን ራሳችንን አድርጎ ነው። በምድር የተወሰነ ልንን ዘመን ጨርሰን ስንሄድና በፍርድ ወንበር ፊት ስንቀርብ እግዚአብሔር “ሙሴን! ዳዊትን! አቦቱርን ለምን አልሆናችሁም” ብሎ አይጠይቀንም። ነገር ግን “ለምን ራሳችሁን አልሆናችሁም? መድረስ ከምትችሉበት ደረጃ ለምን አልደረሳችሁም” ብሎ ነው የሚጠይቀን። በራሳችን ደስብሎን እንድንኖር ነው እግዚአብሔር የሠራን። እራሳችንን ሆነን ስናድግ፣ ያልሆነውን ለመምሳል ምንም ዓይነት ሙከራ አናደርግም። አንዳንድ ሰዎች ያልሆኑትን የሆኑ መስለው መታየት ይፈልጋሉ። ትልቅ ሳይሆኑ ትልቅነታቸውን ለማሳየት ልዩ ልዩ መንገድ ይጠቀማሉ። የትልቅነታቸው ምልክት ይሆናል ብለው ስለሚያምኑ አንዳንድ የሚያውቋቸውን ታላላቅ ሰዎች ስም ይጠራሉ። ታላቅነታቸውን በማሳየት ፈንታ የሚሰማቸውን ሰው የሚያስለቹ መሆናቸውን ግን የተገነዘቡት አይመስሉም።

ራሳችንን ከሌሎች ጋር ስናስተያይ ይዞታችን አንሰብን ከሆነ ከሆነው በላይ ራሳችንን አላድገንና አተልቀን ለማሳየት እንሞክር ይሆናል። ጳውሎስ እንዲህ እንዳናደርግ ሲመክረን፤

• “እያንዳንዱ ሰው ራሱን መርምሮ ይፈትን፤ ከዚህ በኋላ ራሱን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ሳይሆን ለራሱ ብቻ የሚመክበትን ነገር ያገኛል። ምክንያቱም እያንዳንዱ የራሱን ሽክም መሽከም አለበት” ይላል (ገላት. 6:4-5)።

በመሠረቱ መጽሐፍ ቅዱስ እንድንመስል የሚመክረን ሌላውን ሰው ሳይሆን ክርስቶስን እንድንመስል ነው። ጳውሎስ “እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን” ሲል፤ ኢየሱስን እንመስላለን ማለቱ ነው። ይቀጥልና “እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምስሉ” ይለናል። በእርግጥ ኢየሱስን እንመስላለን ወይ? የገላትያ አማኞች የክርስቶስ ተከታዮች ሆነው ክርስቶስን አለመምስላቸው በጣም ያሳስበው ጳውሎስ፤

- “ልጆቼ ሆይ! የክርስቶስ ባሕርይ በእናንተ እስኪታይ ድረስ እንደገና ስለ እናንተ በምጥ ጭንቅ ላይ እገኛለሁ” ይላቸዋል (ገላት. 4፡19)።

በሐዋርያት ዘመን እንደነበረው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በእኛም ዘመን ይሠራል ብዬ በሙሉ ልቤ አምናለሁ። እግዚአብሔር እነዚህን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን የሚሰጠው ግለሰቡ እንዲያተርፍበት፤ እንዲጠቀምበትና እንዲታወቅበት ራሱን የሚያሳድግበት ሳይሆን፤ ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽበት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። አማኝ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎቹን የሚያገኘው በቅድስናው ወይም በድካሙ ሳይሆን፤ መንፈስ ቅዱስ ደስ እንዳለውና እንደ ፍላጎቱ ለእያንዳንዱ አማኝ የሚሰጠው ስጦታ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በጻፈው በመጀመሪያው መልዕክቱ ስለእነዚህ ስጦታዎች በሰፊው ጽፏል፡

- “መንፈስ ቅዱስ ለአንዱ ሰው በጥበብ የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላውም የመፈወስ ስጦታን ይሰጠዋል፤ እንዲሁም ለአንዱ ተአምራትን የማድረግ ኃይልን ይሰጠዋል፤ ለሌላው የትንቢትን ቃል የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ መሆናቸውን ወይም ከርኩሳን መናፍስ መጠየቃቸውን ለይቶ የማወቅ ችሎታን ይሰጠዋል፤ እንዲሁም ለአንዱ በአዲስ ቋንቋዎች የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ ባልተለመዱ ቋንቋዎች የተነገረውን የመተርጎም ችሎታን ይሰጠዋል፤ ይሁን እንጂ ይህን ሁሉ የሚያደርገው ያው አንዱ መንፈስ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ እንደ ፍላጎቱ ለእያንዳንዱ ሰው የተለየ ስጦታ ይሰጠዋል” (1 ቆሮ. 12፡8-11) ይላል።

እነዚህ ስጦታዎች የተወሰኑት ብቻ ሳይሆኑ ሁሉም ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት አስፈላጊዎች ናቸው። እነዚህን ስጦታዎች መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች እንደፈለገው የሚያከፋፍለው፤ ስጦታው ያላቸው ሰዎች እንዲከበሩበትና እንዲታወቁበት ሳይሆን ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽበት

መሆኑን ያልተረዱ አንዳንድ አማኞች ስጦታው ሳይኖራቸው ስጦታው ካላቸው ሰዎች ኮፒ በማድረግ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን እንለማመዳለን የሚሉ እንዳሉ እናውቃለን።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለቤተ ክርስቲያን እንደሚያስፈልጉት ሁሉ፤ ከዚያው ባላነሰ ሁኔታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎችም በአማኞች ሕይወት ውስጥ መታየት አለባቸው። እነዚህን ዘጠኙን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ጳውሎስ በገላትያ መልዕክቱ ዘርዘሯቸዋል፡

- “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ደግነት፤ በገነት፤ ታማኝነት፤ ገርነት፤ ራስን መግዛት ነው” ይላል (ገላት. 5፡22-23)።

ጳውሎስ እነዚህ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችንና እንዲሁም ፍሬዎችን ከዘረዘረ በኋላ የትኛው የበለጠ እንደሆነ ግልጽ በሆነ መንገድ ያሳየናል።

- “በሰዎች ወይም በመላእክት ቋንቋ የመናገር ችሎታ ቢኖረኝ እንኳ ፍቅር ከሌለኝ እንደሚጮኸ ናሰና እንደሚንጀሺ ጸናጽል መሆኔ ነው። ትንቢት የመናገር ስጦታ ቢኖረኝና ምስጢርንም ሁሉ ብረዳ ዕውቀትም ሁሉ ቢኖረኝ፤ ተራራን ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ የሚያዛውር እምነትም ሁሉ ቢኖረኝ፤ ፍቅር ከሌለኝ ከንቱ ነኝ። ያለኝን ሁሉ ለድዝች ባካፍል፤ ሥጋዬም እንኳ ሳይቀር በእሳት እንዲቃጠል አላልፈኩ ብሰጥ ፍቅር ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም” ይላል (1 ቆሮ. 13፡1-3)።

ከላይ የዘረዘርናቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ኖረውን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን በሕይወታችን የማይታይ ከሆነ ዋጋ የለንም። አማኞች ስጦታው ሳይኖራቸው እንዳለው ሰው በማስመስል፤ ወይም ኮፒ በማድረግ ስጦታውን ለመለማመድ ጥረት የሚያደርጉትን ያህል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው እንዲታይ ጥረት የማያደርጉት ወይም የማይፈልጉት ለምን ይሆን? የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለማግኘት የሚመኙትን ያህል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው እንዲታይ የማይጓጉት ለምን ይሆን?

3. ራሳችንን ስናታልል ሕሊናችን ምን ይላል?

ሕሊና በአስተሳሰባችን ላይ ተጽዕኖ ለማድረግ ጉልበቱ ይለያይ እንጂ፤ በሰው ሕይወት ውስጥ ሁልጊዜ ይሠራል። በኃይል የሚጮኸበትና ቀስ ብሎ የሚናገርበት ጊዜ አለ። ሀሳባችንን በተግባር ላይ ከማዋላችን በፊት ልናደርገው ያስብነው ነገር ልክ መሆኑና አለመሆኑን መልዕክቱን ያስተላልፍልናል። አንዳንድ ደግሞ በአዕምሯችን ውስጥ ትልቅ ጦርነትን ያንቀሳቅሳል። ሕሊና ግራ ከሚያጋባና ዓላማው ካልታወቀ ሃሳብ ጋር ትግል ይገጥማል። ሕሊና የሚናገርበት የድምጽ ኃይል ወሳኝነት ያለው በአዕምሯችን ውስጥ ያለው መረጃና አስተሳሰባችን ነው። ንጹህ ልብና ግብረ ገብ ያልጎደለው ሕይወት ይዞ ለመቆየት፤ በቅድስናና በእውነት ለመኖር ከፍተኛ ትግልን ይጠይቃል።

ሕሊና በማይመች ሁኔታ ላይ ይናገራል። በሀሳብ ላይ ዘሎ ጣልቃ ይገባል። ዕንቅልፍ ያሳጣል። ከሞቀ እንቅልፍ ይቀስቅሳል። ድርጊቱ ከተፈጸመ ብዙ ዘመን ያለፈው ቢሆንም ከሰው አዕምሮ እንዳይጠፋ ህሊና ያደረገውንና የተናገርነው በቅርቡ እንደተፈጸመ አድርጎ ያሳየናል። ሕሊናችን ስላደረግነው፤ ወይም ስለተናገርነው ነገር ሳይወቅስን አንድም ጊዜ አያልፍም። ይሁን እንጂ፤ ብዙዎች ከህሊና ወቀሳ ነጻ ለመሆን ከፍተኛ መብራ ያደርጋሉ። ህሊና ለክርስቲያኖች በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ የእግዚአብሔርን ምሪት ለማወቅ ከመጽሐፍ ቅዱስ ቀጥሎ ያላቸው መመሪያ ነው። እግዚአብሔር ምሪትን ሲሰጠን ህሊናችንን ይጠቀማል።

አንድ ጊዜ አንድ የወጣቶች መንፈሳዊ ድርጅት፤ ከብዙ ተወዳዳሪዎች መካከል ተመርጦ ከፍተኛ ሽልማት ከተሰጠው አንድ ወጣት የተጻፈ ደብዳቤ ደረሰው። ደብዳቤው የሚለው እንዲህ ነው፦

“የተወደዳችሁ ውንድሞቼ! ከብዙ ዓመት በፊት የተሰጠኝን ትልቅ ሽልማት ከዚህ ደብዳቤ ጋር አባሪ አድርጌ ልኬለሁ። ሽልማቱን ለምን መመለስ እንደፈለግሁ ምክንያቱን ልግለጽላችሁ። ሽልማቱን ያገኘሁት ለእኔ የሚገባ ሆኖ ሳይሆን ዋሽጅና አጭበርብሬ ነው። በዚያን ወቅት ከአንዱ ከተማ ወደ

ሌላው ከተማ ስዘዋወር የሚጠበቅብኝን ኃላፊነት ለመፈጸም፤ የተሰጠኝን ፕሮጀክት ለማጠናቀቅ ጊዜ በማጣት በብዙ ነገር ወደ ኋላ ቀርቼ ስለ ነበር፤ የሚፈለገውን ሥራ ሠርቼ መጨረሱን የሚያረጋግጥ ምስክር ወረቀት ላይ የፕሮግራሙን መሪ ፊርማ አስመስዬ በመፈረም ከፍተኛውን ሽልማት ማግኘት ችልኩ። በዚህ ዓይነት ለብዙ ዓመታት በውሸት ውስጥ ኖርኩ። በቅርቡ እግዚአብሔር በሚጎሰደንቅና በአዲስ ሁኔታ ነካኝ። ኃጢአትን ገላልጦ በማሳየት ወደ ንስህ ስለሚያመጣው መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። ውሸት ውስጥ እየኖርኩ ለሰባት ወር ያህል የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆኜ አገለገልኩ። ይሄ ሁሉ ያሳፍረኛል። ምክንያቱም ያልተናዘዝኩበትን ኃጢአት በልቤ ውስጥ ይገፍ ለማገልገል ብሞክርም እግዚአብሔር ሊጠቀምብኝ አልቻለም።”

“አሁንም የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆኜ አገልግሎቴን መቀጠል እፈልጋለሁ። ነገር ግን እግዚአብሔር በሙላት እንዲጠቀምብኝ ሕይወቴ ከኃጢአት የጸዳ እንዲሆን እፈልጋለሁ። የም ሰብከውን ሳልኖርበት ሌሎችን ስለ ክርስቶስ ማስተማር መብት የለኝም። አልኖርኩበትም እንጂ ይህን እውነት ሁልጊዜ አውቅ ነበር። ከዚህ በፊት የፈጸምኩትን ኃጢአቴን ይቅር እንደምትሉኝ ተስፋ አደርጋለሁ። እግዚአብሔር ይቅር እንዳለኝና በአገልግሎቴም እንደሚባርከኝ አምናለሁ። በዚህ ልምምዴ ውስጥ ብዙ ጥሩ ትምህርት አግኝቼበታለሁ። እኔ የሠራሁትን ዓይነት ስህተት ሌሎች ወጣቶች እንዳይሠሩ ትልቅ ትምህርት ይሆናቸዋል ብዬ አምናለሁ። አንድ እኔ ዓይነት ውሸታም የቤተ ክርስቲያን መሪ እንዴት መሆን ይችላል? ብላችሁ ለማሰብ ከባድ ይሆንባችሁ ይሆናል። እግዚአብሔር ይቅር የሚል ልብ እንዲሰጣችሁ ጸሎቴ ነው።” ይላል።

⁹ Jerry White. Honesty & Morality Conscience, Navpress, Colorado Spring, Co. 1979.

ይህ ወጣት ለብዙ ዓመት ውስጡን ያስጨንቀው ከነበረው ከህሊና ክስ ፍጹም ነጻ ወጣ። ነጻነቱን ለማግኘት የወሰደው የመጀመሪያ እርምጃ፤ ለራሱ ፍጹም እውነተኛ መሆን ነው። ይህ ወጣት ለጊዜው በተቀበለው ሽልማት መከበርን ያገኘ ይምሰላው እንጂ፤ አስፈላጊውን እርምጃ እስኪ ወስድ ድረስ ህሊናው ከመናገር አላቆመም።

ህሊና ምንድነው? የሚሠራው እንዴት ነው? እኛስ ለህሊናችን መልስ የምንሰጠው እንዴት ነው? ሁላችንም ህሊናችንን መቼ መከተል እንዳለብንና እንደሌለብን ለማወቅ እንችላለን። ድርጊቱን በመፈጸም ላይና ከተፈጸመ በኋላ ሕሊና ያለው ድምጽ ይለያያል። አብዛኛውን ጊዜ ድርጊቱን በመፈጸም ላይ ሳለን ህሊናችንን የምንሰማው ደካማ በሆነ ድምጽ ነው። አዕምሯችን የተያዘው የምንፈጽመው ተግባር ላይ ስለሆነ፤ ሕሊናችን ሲጮህ ጎልቶ አይሰማንም። ሕሊናችንን እንሰማለን፤ ይሁን እንጂ ያሰብነውን ተግባር ለመፈጸም የራሳችንን እርምጃ እንወስዳለን። ደካማ ምክንያት ሰጥተን ራሳችንን በማሳመን ለመፈጸም ያሰብነውን ትክክል ያልሆነውን ነገር እንፈጽማለን። አንዴ ትክክል ያልሆነ ነገር መፈ ጸም ከጀመርን፤ ያንን ማስቆም ትልቅ ጉልበትን ይጠይቃል። ሕሊናችን ኃይል እንዲኖረው፤ ፈቃዳችን ፍላጎታችንን የግድ ማሸነፍ አለበት።

ተግባሩን ከፈጸምን በኋላ ሕሊናችን በኃይል ሲጮህ ይሰማናል። ላደረግነው ወይም ለፈጸምነው በደል ካሣ መክፈል ወይም ይቅርታ መጠየቅ እንዳለብን ይነግረናል። ለዚህ ጥያቄ የተለያየ መልስ ልንሰጥ እን ችላለን። ዳዊት የእስራኤልን ሠራዊት ከቆጠረ በኋላ ሕሊናው ሲያስጨ ንቀው፤ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ተናዘዘ፤ ንስህ ገባ።

• “ናገር ግን ዳዊት ሕዝቡን ከቆጠረ በኋላ የሕሊና ወቀሳ ሰላስ ጨነቀው እግዚአብሔርን እኔ ይህን በማድረጌ ታላቅ በደል ፈጽሜአለሁ፤ የሞኝነት ሥራ ስለሠራሁም እባክህ ይቅር በለኝ ሲል ለመን” (2 ሳሙ. 24:10)።

አዳምና ሔዋን ግን እግዚአብሔር አታድርጉ ያላቸውን ነገር ካደረጉ በኋላ ይቅርታ በመጠየቅ ፈንታ ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ሞከሩ

(ዘፍ. 3:7-8)። ኃጢአት ሠርተን ኃጢአታችንን ለመደበቅ ስንሞክር፤ ሕሊናችን ያስጨንቀናል። ለህሊናችን ትክክለኛውን መልስ እስካልሰጠን ድረስ የእግዚአብሔር መገኘት ካለበት ስፍራ እንሸሻለን። ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነትን ለመፍጠር ንጹህ ሕሊና እንዲኖረን ያስፈ ልጋል።

ስለ ሕሊና ብዙ ጥያቄዎች አሉን። ዋና ዋናዎቹ ከዚህ ቀጥሎ የጠ ቀስናቸውን ይመሰላሉ፦

☉ ህሊናችን እየተናገረን መሆኑን በምን እናውቃለን? ያን ዓይነት ስሜት እንዲሰማን የሆነው አስተዳደራችን ቀርጾ ንስቢሆን?

☉ ህሊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው ወይ?

☉ ሰይጣን ሊጠቀምበት ይችላል ወይ?

☉ የክርስቲያን ህሊና ከዓለማዊያን ህሊና ይለያያል ወይ?

☉ ህሊናችንና መጽሐፍ ቅዱስን የሚቃረን ቢሆንስ?

☉ ህሊናችንን ሊደነዝዝ ይችላል?

የያንዳንዱ ሰው ህሊና የሚሠራበት ኃይል፤ አስተዳደሩ፤ የመንፈሳዊ ሕይ ወት ብስለቱ፤ በአዕምሮው ውስጥ የያዘው የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀቱ፤ ከዚህ በፊት ህሊናው ሲናገረው የወሰደው እርምጃ፤ እንዲሁም መጽሐፍ ቅዱስን አጠቃቀሙ ወሳኝነት አለው።

4. ሕሊናችን ለምን ዝም ይላል?

ወልደ አምላክ (እውነተኛ ስሙ አይደለም) አንድ ቀን ስልክ ደውሎ የልቡን ከነገረኝ በኋላ እንደመክረው ጠየቀኝ። ወልደ አምላክ ጌታን እንደ ግል መድኃኒቱ አድርጎ ከተቀበለ በኋላ፤ የአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አባል ሆኖ ጌታን ያመልካል። መዘምራን ጓድ ውስጥ

ገብቶ በቅንነት ያገለግላል። ይሁን እንጂ የመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገቱ ስላሳበው አንድ ቀን ደወለልኝ። ጌታን በጣም እንደሚወድ እያለቀሰ ከነገረኝ በኋላ “ትልቁ ችግሩ በክርስቲና ሕይወት ማደግ አለመቻሉ ነው። ምክንያቱም እንደሆነ መረዳት አልቻልኩም። ከቤተ ክርስቲያን ቀርቼ አላውቅም። አሥራቴን በታማኝነት እሰጣለሁ። መጽሐፍ ቅዱሴን አነባ ለሁሉ እጸልያለሁ። ይህን ሁሉ እያደረግሁ በክርስቲና ሕይወቷ ውስጥ ዕድገት አላይም። ምንድነው ምክንያቱ?” ብሎ ጠየቀኝ።

ልዩ ልዩ ጥያቄ ከጠየቅሁት በኋላ የወንድ አማልክን ችግር ለመረዳት ጊዜ አልፈጀብኝም። ለጥያቄዬ በሰጠኝ መልስ፤ ከአንዲት ክርስቲያን እህት ጋር የሩካቤ ሥጋ አልፎ አልፎ እንደሚፈጽሙ ተረዳሁ። ከጋብቻ ክልል ውጪ የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ኃጢአት እንደሆነና በመንፈሳዊ ሕይወቱ ለማደግ እንቅፋት የሆነበት፤ ሕይወቱን በቅድስና መምራት ያልቻለ መሆኑና እንዴት በቅድስና መኖር እንዳለበት መከርከት። ምክራን በደስታ ተቀበለ እንጂ ሃሳቤን አልተቃወመም። ከሰድስት ወር በኋላ መልሶ ደወለልኝ። በድምጹ እንደተረዳሁት የጠበቀውን ዓይነት መንፈሳዊ ድል በሕይወቱ አሳገኘም።

በቅድስና መኖር እንዲችል ከሰጠሁት ምክሮች መካከል አንደኛው፤ ፈተና ከሆነችበት ሴት ጋር ፍጹም መራቅ እንዳለበት፤ ከእርሷ ጋር የሚያገናኘውን ድልድይ ማቃጠል እንዳለበት ነገርኩት። ይህን ስለው፤ “ከእርሷ መለየት አልቻልም” አለኝ። “ምክንያትህ ምንድነው?” ብዬ ስጠይቀው። “ሁለታችንም መዘምራን ውስጥ እናገለግለን” አለኝ። ነገሩ አስደነቀኝ። በዚህ ዓይነት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እያገለግሉ በኃጢአት ውስጥ የሚኖሩ ስንቶች ይሆናሉ? በዚህ ውስጥ ሕሊናቸው አይወቅሳቸውም ወይ? ብዬ መጠየቅ ጀመርኩ። እንዲህ ዓይነቱ ጥያቄ የእኔ ብቻ ሳይሆን የብዙዎቻችሁ እንደሚሆን አልጠራጠርም። የወንድ አምላክ ሁኔታ የተለያየ ዓይነት ሕሊና እንዳለ ያሳየናል፤

4-ሀ መልካም ኅሊና

ሐዋርያው ጳውሎስ በሚከሉት ሰዎች መካከል ቆሞ፤

- “ሽንገውን ትኩር ብሎ ተመለከተና ‘ወንድሞቼ ሆይ! እስከ ዛሬ ድረስ ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ፊት የኖርሁት በመልካም ኅሊና ነው’ አለ” (ዮሐዋ. 23:1)።

ጳውሎስ ይህን ሲል “ፍጹም ኃጢአት ሠርቼ አላውቅም” ወይም “ህሊናን አልተጋፋሁም” ማለቱ ሳይሆን፤ ኅሊናው ሲናገረው ትክክለኛውን መልስ የሰጠ መሆኑን መግለጹ ነው። “መልካም ኅሊና በእግዚአብሔር ፊት” እንዳለው ይገልጻል። ይህም ማለት ለመልካም ኅሊናው መሠረቱ እግዚአብሔር እንደሆነ መግለጹ ነው።

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው፤

- “እምነትና መልካም ኅሊና ይኑርህ አንዳንድ ሰዎች ኅሊናቸውን በመጣላቸው እምነታቸውን አጥፍተዋል” ይለዋል (1 ጢሞ. 1:19)።

መልካም ኅሊናን መተው በእምነታችን ላይ ከፍተኛ ጉዳት ያደርስብናል። ዲያቆናት ምን ዓይነት ባሕሪ ያላቸው መሆን እንደሚገባቸው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲገልጽለት፤

- “...የእምነትን ምስጢር በንጹህ ኅሊና የሚጠብቁ መሆን ይገባቸዋል” ይለዋል (1 ጢሞ. 3:9)።

ከላይ ታሪኩን የገለጽኩት ወንድ አማላክና እርሱን የመሳሰሉ ክርስቲያኖች በኃጢአት ውስጥ የሚኖሩት ኅሊና ስለሌላቸው ሳይሆን፤ ኅሊናቸው መልካም ስላልሆነ ነው።

4-ለ ክፉ ኅሊና

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ክፉ ኅሊናም ይናገራል። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ጸሐፊ፤

- “ስለዚህ ከክፉ ኅሊና እንድንገለጽ ልባችንን ተረጭተን፤ ሰውነታችንንም በንጹሕ ውሃ ታጥባን ቅን ልብና እውነተኛ እምነት የዘንወደ እግዚአብሔር እንቅረብ” ይላል (ዕብ. 10:22)።

“ክፉ ገሊና” ምን እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ አይገልጽም። ነገር ግን ከዚህ ጥቅስ ውስጥ ስለ ክፉ ገሊና አንዳንድ እውነትን መረዳት እንችላለን። ጸሀፊው ቀደም ሲል፤

• “...ራሱን ነውር የሌለበት መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው የክርስቶስ ደምማ ሕያው እግዚአብሔርን እንድናገለግል ኅላናችንን ከሞተ ሥራ እንዴት የበልጥ ያነጻ” ይላል (ዕብ. 9:14)።

በዚህ ቃል መሠረት ክፉ ገሊና ከሞተ ሥራዎች መካከል አንዱ እንደሆነ እንረዳለን። ክፉ ገሊና ያልነጻ ገሊና ነው። ክፉ ገሊና ማለት ክፉ ሥራ እንድንሠራ የሚገፋፋን አይደለም። ያልተናዘዝንበትና ንስሃ ያልገባንበት ኃጢአት፣ በኃጢአት ውስጥ ስንኖር፣ እንዲሁም ኃጢአት ስንሠራ እንዳይቆረቁረን ያደርጋል።

4-ሐ ደካማ ገሊና

ገሊና ደካማ የሚሆንበት ምክንያት አለው። ይኸውም ካለመብ ስልና ጥቃቅነ ነገር የሚቆረቁረን ስንሆን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮን ቶስ አማኞች ስለ ደካማ ገሊና ሲጽፍላቸው፤

• “...በዚህ ሁኔታ ክርስቲያን ወንድሞቻችሁን በመበደልና ደካማ ገሊናቸውንም በማቆሰል ክርስቶስን ትበድላላችሁ። ስለዚህ ምግብ ክርስቲያን ወንድሜን የሚያሰናክለው ከሆነ፣ ወንድሜን ሳለማሰናከል ስል ከቶ ሥጋ አልበላም” አላቸው (1 ቆሮ. 8:12-13)።

እዚህ ላይ ነጥቡ ደካማ ገሊና ያላቸው ክርስቲያኖች ቃሉን አለአግባብ በመተርጎምና የሌላውን ክርስቲያን ተግባር አይቶ ኃጢአት ውስጥ የሚገቡ መሆናቸውን ይገልጻል። በተለይ አዲስ ክርስቲያን ቀድሞ ከነበረበት ባህልና ልምምድ ውስጥ መንፈሳዊ ያልሆነ ነገር ይዞ የመምጣት ዝንባሌ አለው። ይህን ይዞት የመጣውን እምነት ከክርስትና እምነት ጋር

ሲቀላቅለው ብዙ መደናገር ይፈጥራል። ስለዚህ ቃሉን እንደሚገባው በማጥናት ገሊናውን ማዳበር ይገባዋል።

ብዙ “ስለ የሆነ ገሊና” (sensitive conscience) ያላቸው ክርስቲያኖች፣ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ከፍተኛ ፍላጎትና ጥማት ስላላቸው፣ ለሚፈርድባቸው ድምጽ በቀላሉ እጃቸውን የሚሰጡ በመሆናቸው፣ ደስታና ሰላም የሸሻቸው ይሆናሉ። “ስለ የሆነ ገሊና” የሚፈጠረው “ወግ-አጥባቂ” በመሆን ምክንያት ነው። አንዳንድ የሙሴን ሕግ ያልፈጸሙ ከመሰላቸው፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው ግንኙነት የሚበላሽ ባቸው ስለሚመስላቸው ያለአግባብ በፍርሃት መጨነቅ ይጀምራሉ። የከፋ እንደሆነ ሁኔታቸው ወደ አዕምሮ ጭንቀት ውስጥ ይከታቸዋል። “ስለ የሆነ ገሊና” (sensitive conscience) ያላቸው አማኞች ሁኔታቸውን ለመለወጥ፤

- 1) ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው ግንኙነት በበጎ ሥራቸው ሳይሆን፣ በጸጋ እንደሆነ ከእግዚአብሔር ቃል መማር አለባቸው (ኤፌ. 2:8-9፣ ሮሜ 5:1)
- 2) እኛንና ሌላውን በሚመለከት ነጥብ ላይ የእግዚአብሔርን ልዑላዊነት (Sovereignty) ከመጽሐፍ ቅዱስ መማር አለብን።
- 3) የእርሱን ደረጃ የጠበቅ ገሊና እንዲኖረን እግዚአብሔርን እንጠይቀው።
- 4) ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ የሆነ “ስለ የሆነ ገሊና” (sensitive conscience) እንዳይኖረን ራሳችንን እንጠብቅ።

ይሁን እንጂ፣ “ስለ የሆነ ገሊና” (sensitive conscience) እንዳይኖረው ራሳቸውን የተከላከሉ፣ ብዙዎች ለሀሊናቸው ታኅሻ ያልሆኑ ብዙዎች አሉ። ይሄ ደግሞ የበለጠ አደገኛ ነው።

4-መ የረከሰ ገሊና፤

የእግዚአብሔር ቃልና ገሊናችን ሲናገረን ችላ እያልን የምንሄድ ከሆነ ገሊናችን የረከሰ ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቲቶ በጻፈው መልዕክቱ፤

- “ለንጹሐች ሁሉ ነገር ንጹሕ ነው፤ ለርኩሶችና ለማያምኑ ሰዎች ግን ንጹሁሕ የሆነ ምንም ነገር የለም፤ እንዲያውም አእምሯቸውም ሆነ ገሊናቸው የረከሰ ነው” ይላል (ቲቶ 1:15)።

እዚህ ላይ ገሊና የረከሰ በመሆኑ ክፉውንና ደጉን መለየት አይችልም። “ንጹህ የሆነውና ንጹህ ያልሆነው” ሲል፤ የተደባለቀ ማለት ነው። ትክክል የሆነውና ያልሆነው ስለተደባለቀ ገሊና የሚገባውን አገልግሎት አይሰጥም። ጳውሎስ “ገሊናቸው ደካማ በመሆኑ ይረከሳሉ” ያለው (1 ቆሮ. 1: 7) እንደነዚህ ዓይነቶቹን ነው።

4-ሠ የደነዘዘ ገሊና፤

ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በጻፈው የመጀመርያው መልዕ ክት ላይ፤

- “...በግብዝነት ሐሰትን ሲናገሩ ቢጋለ ብረት እንደተተኮሰ ያህል ሆኖ የደነዘዘ ገሊናቸው ከማይወቅሳቸው ሰዎች ነው” ይላል (1 ጢሞ. 4:1-2)።

በሌላው መልዕክቱ ደግሞ፤

- “እነርሱ ባለማወቃቸው ጠንቅ በልባቸውም ደንዳንነት ጠንቅ ልቡናቸው ጨለመ፤ ከእግዚአብሔርም ሕይወት ራቁ፤ ደንዘዘ ውም በመመኘት ርኩሶትን ሁሉ ለማድረግ ራሳቸውን ወደ ሴሰኝ ነት አሳልፈው ሰጡ” ይላል (ኤፌ. 4:18-19)።

እነዚህ ጥቅሶች የሚናገሩት ገሊናቸው ስለ ደነዘዘባቸው ሰዎች ነው። የጋለ ብረት ሲጠብሰን መጀመሪያ በጣም ያመናል፤ ቆይቶ ቁሰሉ ሲድን፤ ያ ጠባሳ የሆነው ክፍል ስሜት የሌለው ይሆናል። የደነዘዘም ገሊና ልክ

እንደዚያው ነው። አማኝ በተደጋጋሚ ኃጢአት ሲሠራ፤ የደነዘዘ ገሊናው መጨረሻ ላይ ፍጹም ጸጥ ይላል። የደነዘዘ ገሊና ተመልሶ ንቁ መሆን ይችላል? የደነዘዘ ገሊና በእግዚአብሔር ቃል እንደገና ሊሰለጥን ይችላል።

- ገሊናችን መቼ መከተል እንዳለብን ለማወቅ የሚያጋጥሙን ልዩ ልዩ ችግሮች እንዳሉ ተመልከተናል።

• ገሊናችን የደነዘዘ ከሆነ መመሪያ ሊሰጥ አይችልም፤

• ገሊናችን ደካማ ሊሆን ስለሚችል መመሪያ ለመስጠት አስተማማኝ አይደለም።

• በትምህርትና በሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ሙሉ ሥልጣን ሊኖረው አይችልም።

• ገሊናን ብቻውን ለመጠቀም ብቃት ስለሌለው ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተደገፈ መሆን አለበት።

5. ገሊናን ማዳመጥ

እስተማሪው ክፍሉ ውስጥ ይረብሽ የነበረውን አንድ ተማሪ “ገሊናህን አዳምጠህ አታውቅም?” ብሎ ጠየቀው። ተማሪውም ሲመልስ፤ “አዳምጪ አላውቅም፤ የትኛው ቻናል ላይ ነው?” ብሎ ጠየቀው። ግልጽ የሆነ መልዕክት ማሠራጫ ከእግዚአብሔር ጋር የሚያገናኘው ቻናል ብቻ ነው። እግዚአብሔርን ስናዳምጠው፤ በዓለሙ ውስጥ እንድናገለግለው ሲጠይቀን እንሰማለን። በገሊናችን ውስጥ እግዚአብሔር ሲናገረን እንሰማው። በገሊናቸው ውስጥ ሲናገር የሰሙት፤ በውስጣቸው የበደለኛነት ስሜት፤ ጸጋና ምስጋና ይገለጣል። ገሊናችንን ስናዳምጥ፤ የበደለኛነት ስሜት ይሰማናል። ገሊናችንን አዳምጠን ሕይወታችንን ስንመረምር፤ በምናየው ነገር ይህን ያህል እንደሰትም።

6. ሰው ራሱን የሚያታልለው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው?

ራሳችንን በምናታልልበት ወቅት የምናደርገው ነገር ሙሉ በሙሉ ትክክል ወይም እውነት መስሎን ነው። ዕውቀታችን ከድርጊታችን ጋር ሲጋጭ ለማየት ብዙ ጊዜ አይፈጅብንም። ስህተት ስንሠራ፣ ተግባራችን ትክክል መሆኑን ራሳችንን ለማሳመን፣ ራስን የማታለል ብልሃትን እንጠቀማለን። ድርጊታችን ትክክል መሆኑን ራሳችንን ለማሳመን መጽሐፍ ቅዱስ የምንጠቀም ከሆነ፣ ቃሉን ለእኛ እንዲመቸን በማድረግ ልንተረጉመው እንሞክራለን። ራስን ስለማታለል መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ ባለ መንገድ ይናገራል።

- “ቃሉን በሥራ ላይ የምታውሉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን እያታለላችሁ ለሚዎች ብቻ አትሁኑ” ይላል (ያዕ. 1:22)።

ቃሉን ብቻ የሚሰማ፣ ተግባር ላይ የማያውለው ግን ራሱን ያታልላል።

ቃሉን ሰምተን ቃሉ ከሚለው ጋር ልንስማማ እንችላለን። ቃሉን ሳንታዘዘው መስማማታችን ብቻ ራሳችንን በማታለል ሂደት ውስጥ መሆናችን ነው። ያዕቆብም፤

- “ቃሉን ሰምቶ በሥራ ላይ የማያውለው ሰው የተፈጥሮ ፊቱን በመስተዋት እንደሚያይ ሰው ነው፤ ምክንያቱም ይህ ሰው ፊቱን በመስተዋት ካየ በኋላ ይሄዳል፤ እንዴት እንደሆነም ወዲያውኑ ይረሳዋል” ይላል (ያዕ. 1:23-24)።

ራስን ማታለል የሚጀምረው፣ እውነትን ባለመቀበል ነው። መስታወት የሰውን መልክ በትክክል ያሳያል። ነገር ግን አንዳንድ ሰው ያየውን ለማስታወስ አይፈልግም። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ምዕመናን ሲጽፍ፤

- “ማንም ራሱን አያታልል፤ በዚህ ዓለም የጥበብ ደረጃ ጥበበኛ መስሎ የሚታይ ቢኖር፣ የእግዚአብሔርን እውነተኛ ጥበብ እንዲያገኝ ራሱን እንደ ሞኝ ይቆጠር” አለ (1 ቆሮ. 3:18)።

የእግዚአብሔርን ቃል ሳይረዳ ጥበብ ያለው ቢመስል ራሱን ያታልላል ማለቱ ነው።

ራስን ማታለል፣ ኃጢአትን ተገቢነት ያለው አድርጎ ለማሳየት ይሞክራል፤ ወይም እግዚአብሔር ሊጠቀምበት ይችላል ብሎ ራሱን ያሳምናል። ይህ የሚሆነው በዘዴ ወይም በጥበብ ስለሆነ፣ ራስን ማታለል እንደሆነ አይታወቅም። ይህን ዓይነቱን አስተሳሰብ ለመከላከል ትልቅ ጥረትና እምነትን ይጠይቃል። ራስን ከማታለል ለመዳን የሚረዳንን ጄሪ ኋይት “ሆነሰቲ፣ ሞራሊቲ ኤንድ ኮንሸንሰ” በሚለው መጽሐፉ ላይ ጠቅሷል፤

- 1ኛ፣ ፍርጥ አድርገን እውነቱን ለራሳችን እንንገር። ስለ አከራካሪው ጉዳይ አዕምሯችን ትግል ላይ ሲሆን፣ ሁኔታዎችን በተጨማሪም ሁኔታ ለማየት እውነቱን በጽሁፍ እናስፍረው።

- 2ኛ፣ የመጽሐፍ ቅዱስን ጥሬ ቃል እንዳለ እንቀበል። የምንፈልገውን እንዲልልን እንሞክር። ቃሉን በትክክል ምን እንደሚል እንወቅ።

- 3ኛ፣ ለገሊናችን ትክክለኛውን መልስ እንሰጥ። ለምንፈልገው ጥያቄ መልስ የሚሆነን ጥቅስ ብናጣ፣ አጠቃላይ የሆነ ሃሳብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ለማግኘት እንሞክር።

- 4ኛ፣ ኃጢአት ሠርተን እንደሆነ፣ ኃጢአታችንን አምነን እንቀበል። ለኃጢአታችን ምክንያት አንሰጥ። ከእግዚአብሔር ጋር እውነተኛ እንሁን። የምናውቀው ኃጢአት ካለ እንናዘዝ።

- 5ኛ፣ በእውነት ላይ ትኩረት እናድርግ። እውነትን ወደ ጎን ለመግፋት ሙከራ አናድርግ። ለጊዜው ባይስማማንም፣ መጨረሻ ላይ ፈውስን እናገኝበታለን። እውነትን የምንፈራበት ምንም ምክንያት የለንም።

ከእውነት መሸሽ የለብንም። ስህተት ሠርቶ መሳሳቱን አምኖ የማይቀበል፣ ከእውነት የበለጠ ራሱን የሚወድ ሰው ነው። ራስን ማታለ

ልን ልናሸንፈው የምንችለው እውነተኛ በመሆን ነው። እውነትን አጥብቀን መያዝ አለብን። እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን ዓላማ አለው። ለእኛ ያለውንም ዕቅድ እንድንከተል ይፈልጋል። ይሁን እንጂ የራሳችንን ዓላማ ወይም ግብ ለመፈጸም በኃይል ስለምንጥር እውነተኛ መልስ ለእግዚአብሔር አንሰጥም። እውነተኞች ሆነን ለእግዚአብሔር መልስ ካልሰጠን የወጣ አጥባቂነትና በራሳችን እምነት የማጣት ችግር ሊያጋጥመን ይችላል።

ስለራሳችን ምስጢር አድርገን የደበቅነው ነገር ካለን “መልካም ሰው አይደለሁም። ልክ ያልሆነ ነገር በሕይወቴ ውስጥ አለ” ማለታችን ነው። የተደበቀ ነገር በውስጣችን ካለን በሁሉም አቅጣጫ ሕይወታችንን ይነካል። ከኑሮ ጓደኛችን ጋር ያለንን ግንኙነት ይነካል። ኑሯችንን በእውነትና በሙላት እንዳንኖር ወደ ኋላ ይስበናል፤ እውነተኛውን ስሜታችንን እንዳንገልጽ ያደርገናል። ከሌላው ፍቅርን እግዚአብሔር ሊሰጠን የሚፈልገውን ይቅርታንና ጸጋውን መቀበል ያቅተናል። ችግር ያለብን እኛ ብቻ የሆንን መስሎ ይሰማናል። እኛ እንደሚሰማን የሚሰማቸው ሌሎች ሰዎች ያሉ መስሎ አይሰማንም። ሌሎችም ልክ እንደ እኛው ራሳቸውን ስለሚደብቁ እንድናይ የሚፈልጉትን ብቻ ስለሚያሳዩን ችግር የሌለባቸው መሰለው ይታዩናል። በዚህ ምክንያት የእኛን ውስጣዊ ሕይወት ከእነርሱ ውጫዊ ሕይወት ጋር እናወዳድራለን።

7. ለጌታ እውነተኞች ስንሆን ራሳችንን አናታልልም፤

ብዙ ክርስቲያኖች ደኅንነትን በራሳቸው ጥረት ማግኘት እንደ ማይችሉ ስለማይረዱ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሰንካላ ሆነው ይኖራሉ። ጳውሎስ የኤፌሶን እማኞችን

- “...እናንተ የዳናችሁት በእምነት አማካይነት በጸጋው ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ በእናንተ ሥራ የተገኘ አይደለም። ማንም ሰው እንዳይመካም ይህ የመዳን ጸጋ የተገኘ

ኘው ከሥራ አይደለም” ይላቸዋል (ኤፌ. 2:8-9)። እግዚአብሔር የጸጋ አምላክ ነው። ደኅንነትም ነጻ ስጦታ ነው። እኛ ለፍተን የምናገኘው አይደለም።

ለራሳችን እውነተኞች ለመሆን መውሰድ ያለብን የመጀመሪያው እርምጃ፤ እግዚአብሔር እንደሚያየን አድርገን ራሳችንን ማየት ነው። ውስጣዊ ሀሳባችንንና ልባችንን፤ እንዲሁም ያለፈውን ሕይወታችንን ስለ ምናውቅ እግዚአብሔር እንደሚያየን አድርገን ለማየት ሁኔታው በፍርሃት ያንቀጠቅጠናል። ማስታወስ ያለብን ግን እግዚአብሔር እኛን የሚያየን በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በኩል በፍቅር ዓይን እንደሆነ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር እኛን የሚያየን ይቅርታ እንደተሰጠን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስብ እንደ ግል አዳኞችን አድርገን ከተቀበልን እግዚአብሔር የሚያየንና የሚያስተናግደን እንደ ጠላቶቹ ሳይሆን እንደ ተወዳጅ ልጆቹ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ፤

- “እግዚአብሔር ጸጋ ሙላት የተነሳ በልጁ ደም ተዋጅተን የኃጢአታችንን ይቅርታ አገኘን። ጸጋውንም በጥበብና በዕውቀት አብዝቶ አፈሰሰልን” ይላል (ኤፌ. 1:7-8)።

ችግራችንንና የሚያስፈልገንን ሁሉ ያያል፤ እንደ ልጁም ያሳድገናል፤ ያሰለ ጥንናል።

እግዚአብሔር እኛ ልጆቹን እንደ ዓይኑ ብሌን አድርጎ ያየናል። በጅምላ ሳይሆን እያንዳንዳችንን በነፍስ ወከፍ ይጠነቀቅልናል። በወቅቱ እንደሆነው አድርጎ የፈጠረን እርሱ ስለሆነ፤ ልክ እንዳለነው ራሳችንን መቀበል አለብን። ሰዎች ውጫዊውን መልካችንን አይተው በሚሰጡን የቅጽል ስም ምክንያት ራሳችንን ዝቅ አድርገን የምንመለከትበት ጊዜ ይኖራል። በክርስቶስ ውስጥ እያደግንና እየበሰልን ስንመጣ ግን፤ ውጫዊውን መልካችንን አይቶ እንደማይለካን እንረዳና ባለን ነገር እግዚአብሔርን ማክበርና ማመስገን እንጀምራለን። እግዚአብሔር ልክ እንዳለነው ይጠቀምብናል። በቁመናችን ረጅምም ሆነ አጭር፤ ወፍራምም ሆነ ቀጭን፤ መልክ መልካምም ሆነን ፋንጋ ብንሆን ለእግዚአብሔር ያ ምኑም

አይደለም። ልክ እንዳለነው ለክብሩ ይጠቀምብናል። እግዚአብሔር ከተቀበለን፤ እኛ ራሳችንን ልክ እንዳለነው መቀበል ይገባናል። ራሳችንን ልክ እንዳለነው ሰንቀበል፤ ለራሳችን እውነተኞች መሆናችን ነው። ጳውሎስ፤

- “...እያንዳንዳችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን በትሕትና አስቡ እንጂ ከሚገባ አችሁ በላይ ስለ ራሳችሁ በትሕትና አታሰቡ ብዬ እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ እመክራችኋለሁ” ይላል (ሮሜ 12:3)።

ብዙዎቻችን በዋጋቢነት ስሜትና፤ ራስን አተልቆ በማየት መካከል እንዋችሁ ቃለን። ራሳችንን ልክ ሆነን እንደተፈጠርነው ማየት አይሆንልንም። አንዳንዶቻችን ችግራችን ራሳችንን ከፍ አድርገን ማየታችን ነው። ጳውሎስ እንዲህ ዓይነቶቹን፤

- “ማንም ሰው ከሌሎች የሚሻልበት ነገር ሳይኖረው እኔ ከሌሎች እበልጣለሁ” ብሎ ቢያስብ ራሱን ያታልላል” ይላል (ገላ. 6:3)።

ጳውሎስ በችሎታው የሚኮራውን ሲመክር፤ “በትሕትና ተሞልታችሁ ሌሎች ሰዎች ከእናንተ እንደሚሻሉ አድርጋችሁ ቁጠሩ እንጂ ወገን በመለየትና በራስ ወዳድነት ወይም ‘ያለ እኔ ማን አለ’ በሚል ትምክሕት ምንም ነገር አታድርጉ” ይላል (ፊልጵ. 2:3)።

አንዳንዶች ራሳቸውን ፍጹም ዋጋ ቢስ አድርገው የሚመለከቱ አሉ። እኔ ሱስም እነርሱን፤

- “አምስት ድንቢጦች በዐሥር ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱ አንድዋ እንኳ በእግዚአብሔር ፊት የተረሳች አይደለችም። የእናንተም የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ የተቆጠረ ነው፤ ስለዚህ አትፍሩ፤ እናንተ እኮ ከብዙ ድንቢጦች ትበልጣላችሁ” ይላል (ቡቃ. 12:6-7)።

እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን፤

- “...የእስራኤል ሕዝብ ሆይ! እነሆ እናንተን ሁልጊዜ እወዳችኋለሁ፤ ዘላለማዊ ፍቅሬን ለእናንተ ከማሳየት አልገታም” ይላል (ኤር. 31:3)።

በእግዚአብሔር ዓይን ሁላችንም ዋጋ አለን። እግዚአብሔር በጣም የሚወደን መሆናችን ብቻ ሳይሆን፤ በሕይወታችንም ይጠቀምበታል። ምንም ያህል በሰው ዓይን ጥልቀን ባንታይም፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን እንደሚጠቀም እምነት ይኖረን ይሆን? እንደ እውነቱ ከሆነ ሁላችንም ብርታት ብቻ ሳይሆን ድካምም እንዳለብን እናውቃለን። ልምምዳችንን በማመዛዘን ድካማችንና ብርታታችንን ማወቅ አለብን። ራስን መመዘን ከባድና የማይጨበጥ ነው። ይሁን እንጂ ብርታታችንን፤ ድካማችንንና ስጦታችንን ለማወቅ እውነተኞች እንድንሆን ይረዳናል።

8. ያልሆንነውን እንደሆንን ማስመሰል፤

እግዚአብሔር የሠራን “እኛን” አድርጎ ነው። በፍርድ ቀን ከፊቱ ስንቀርብ “ለምን መብን፤ ዳዊትን፤ አስቴርን፤ ቢሊግራሃምን አልሆን ከምን?” ብሎ ሳይሆን፤ “ለምን ራስህን አልሆንክም?” ብሎ ስለሆነ፤ ያልሆንነውን እንደሆንን ማስመሰል ይኅዳናል እንጂ አይጠቅመንም። እግዚአብሔር እንደሠራን መሆናችን ሊያስደስተን ይገባል። ራሳችንን ሆነን ስናድግ፤ ከማስመሰል ሕይወት ነጻ እንወጣለን። ያልሆንነውን “ን” ብለን ለማሳመን ጥረት አናደርግም።

አንዳንድ ሰዎች ትልቅነታቸውን ለማሳየት ታዋቂ የሆኑትን ሰዎች ይጠራሉ። “ከእክሌ ጋር ራት በላገ... እክሌ አገቱ ነው... እነፊታውራሪ ቤት ራት ተጋበዘኩ...” ስብከትህ ፍጹም ሌላ ነው፤ እንደ አንተ ዓይነት ሰባኪ አይተን አናውቅም አሉኝ” ይላሉ። “ነው” ያለው እውነት ሊሆንም፤ ሳይሆንም ይችላል። የሰውየው ጥረቱ “ራት መብላቱ፤ ጥሩ ስብከት መሰበኩ” ሳይሆን፤ የራሱን ማንነት ለመግለጽ ነው። ከእንደነዚህ

ዓይነት ሰዎች ጋር ጊዜ ማሳለፍ በጣም አድካሚና አስልቺ ነው። ድፍረት ቢኖረን ኖሮ “ሰለ አንተ ያልነገርክኝ፤ የቀረ ነገር ካለ በቴፕ ወይም በቢዲዮ ቀድተህ ላክልኝ” ለማለት በቃጣን ነበር። ዓይነቱና መጠኑ ይለያያል እንጂ፤ ብዙዎቻችን ይህን ዓይነት ድካም አለብን።

ያልሆነውን እንደሆንን ማስመሰል በእኛነታችን ላይ ነቁጥ የሚያክል ነገር ባይጨምርልንም፤ ብዙ ጥረት ስናደርግ እንታያለን።

አንዲት ሴት ወዳጆቿን ፅራት ቢጋበዝችበት ቀን ሴት የዋነች ከላይኛው ወለል ላይ ያለውን መኝታ ቤቷን ጥሩ አድርጋ አዘጋጅታ ነበር። የተጋበዙት እንግዶች ሲመጡ፤ ካፖርታቸውን ወደ ላይ ወጥተው እንዲያስቀምጡ ነገረቻቸው። ምክንያቱ ያልገባው ባለ “ካፖርታቸውን ለማስቀመጥ ለምን ወደላይ መሄድ አስፈለጋቸው? ሳሉን ካለው መስቀያ ላይ ለምን አያስቀምጡም?” ብሎ ሲጠይቃት “መኝታ ቤታችንን እንዲያይት ብዬ ነው” አለችው። አንዳንድ ሰዎች ያልሆኑትን መሰለው ለመታየት ምን ያህል እንደሚጨነቁና ስመሥመራቸው እንደሚወጡ በየጊዜው እናያለን። መኝታ ቤቷ ይመርጥ አይመር ለመሆኑ ማን የሚጨነቅ አለ?

በቅርቡ የምክትል መቶ አለቅነትን ማዕረግ ያገኘ አንድ ወታደር፤ ቢሮው ድረስ የመጣውን ተራ ወታደር ትልቅነቱን ለማሳየት ይሞክር ነበር።

ተራ ወታደሩ ወደ ምክትል መቶ አለቃው ቢሮ ሲገባ፤ ቴሌፎኑን ብድግ አድርጎ መነጋገር ጀመረ። ያ ተራ ወታደር እየሰማው፤ “እሺ ጄኔራል፤ በእኔ ይሆንበት... ይሄ ይደረጋል...” እያለ ካወራ በኋላ ቴሌፎኑን ቁጭ ካደረገው በኋላ ተራ ወታደሩን “ምን ትፈልጋልህ? ምን ልርዳህ? ብሎ ጠየቀው። ተራ ወታደሩም “የተበላሸውን የቢሮውን ሰልክ ለመሥራት ነው የመጣሁት ጌታዬ” አለው። ያልሆነውን ለመሆን መከራ ማድረግ በጣም ከባድ ሥራ መሆኑ ብቻ ሳይሆን ሀፍረት ውስጥም ይጨምራል። ይህ ምክትል

መቶ አለቃ ጄኔራል የሚያነጋግር የመሰለው በማይሠራ ሰልክ መሆኑን ያወቀው ተራ ወታደር ይታዘበኛል ብሎ ሳያስብ እንዳልቀረ እንገምታለን።

9. እውነተኛ ለመሆን ራሳችንን እናለማምድ

የተሰበረውን ልባችንን ለመደበቅ ስሜታችንን ለመሸፈን መከራ የምናደርግ ሰንቆቻችን እንሆን ይሆን? ይህንን ዓይነት እርምጃ የምናደርገው ሰዎች ከውጪ የምናሳያቸውን እኛነታችንን ብቻ እንዲያዩ ለማድረግ ነው። ራሳችንን በመሸፈን ሌሎችን ማሞኘት የምንችል ስለሚመስለን ነው። እግዚአብሔር ግን ከእኛ የሚጠብቀው ለራሳችን ለሌችና ለእርሱ እውነተኛችን እንድንሆን ነው። በራሳችን እምነት ያጣን፤ በቅናት የተሞላን፤ ብቸኞች፤ በፍርሃት የተሞላን ብንሆንም ለቅዱሱ አባታችን ዋጋ ያለን፤ ሁልጊዜ እርሱ ከእኛ ጋር እንደሆነ እንዲሰማን ይፈልጋል። ውስጣችን የደበቅነውን ስሜታችንን እንድንገልጠው ይፈልጋል።

ውስጣችንና ውጪያችን አንድ ሳይሆን ሲቀር፤ እውነተኛ ሰላም በውስጣችን ሊኖር አይችልም። አንድ የተዛባ ነገር በሕይወታችን እንዳለ እንረዳለን። ሞዛርትና ቤትሆቭን የታወቁ የሙዚቃ ምሁራን ቢሆኑም፤ የሁለቱንም ሙዚቃ ቀላቅሎ ማቅረብ ሙዚቃውን ያበላሸዋል እንጂ፤ የምንችለውን ጉልበት ወይም ኃይል መጥጦ ይጨርሳቸዋል። እውነተኛችን ካልሆንን ሃቀኝነት ያለው ሕይወት መኖር አንችልም። እውነቱን በውስጣችን መደበቅ፤ እውነትነት የሌለው ሕይወት መኖር ነው። በውስጣችን መደበቅ መልካም የሆነልን ይምሰለን እንጂ፤ ከእግዚአብሔር መደበቅ እንደማንችል፤ እንዲሁም ራሳችንን ማታለላችንን ማወቅ አለብን። በኤርምያስ አማኝነት እግዚአብሔር፤

- “ከእኔ ፊት ተሰውሮ ግምስጥ የሚችል ማንም የለም፤ እኔ በሰማይም በምድርም በሁሉ ሰፍራ እንደምገኝ አታውቁምን?” ይላል (ኤር. 23:24)።

ከእግዚአብሔር መደበቅ አለመቻላችን እያወቅን ራሳችንን ከእርሱ ለመደበቅ የምናደርገው ሙከራ ሞኞች ያሰኘናል። እግዚአብሔር እንደሚያየን ብናውቅም ከእርሱ መደበቅ ክፉ አይደለም ብለው የሚያስቡ ሰዎች አሉ።

ከጨለማ ወደ ብርሃን እንድንወጣ መጽሐፍ ቅዱስ እየደጋገመ ይጠራናል። ኃጢአትን መደበቅ ሞት የሚያስከትል እንደሆነ እያሱስ ያስጠነቅቀናል። አያሱስ፤

“እንግዲህ ሰዎችን አትፍሩ፤ ምክንያቱም የተሸፈነ መገለጡ አይቀርም፤ የተሰወረም መታወቁ አይቀርም” ይላል (ማቴ. 10:26)።

በውስጣችን የተደበቀ ሃገር ሲኖር፤ “እኔ መልካም አይደለሁም፤ ስለ እኔ የምታዩት ነገር ሁሉ ልክ አይደለም” ማለታችን እንደሆነ የተረዳነው አንመስልም። ራሳችንን ስንደብቅ ከሰው ጋር እውነተኛ የሆነ የተቀራረብ ግንኙነት መፍጠር አንቻልም።

6

ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር፤ አይጠቅምም

- “እያንዳንዱ ሰው የራሱን ሥራ መርምሮ ይፈትን፤ ከዚህ በኋላ ራሱን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ባይሆን ለራሱ ብቻ የሚመክበትን ነገር ያገኛል” (ገላት. 6:4)።

የማንኛውም ሰው ስኬት የሚለካው አገልጋዩ በግል ሊደርስበት ከሚችለው ደረጃ ወይም አቋም ላይ ሲደርስ ነው። የአንዱን ዕድገት ከሌላው ሰው ዕድገት ጋር በማነጻጸር አይደለም። ራሳችንን ከሌሎች ሰዎች ጋር ስናወዳደር፤ ሁልጊዜ የሥራችንን ውጤት በጣም ዝቅተኛ ያደርግ ብናል። ከሌላው የተሻልን መስሎ ሲሰማን፤ ለአጭር ጊዜ ያህል በራሳችን ደስ ይለናል። ከሌሎች በልጠን መገኘት ስለራሳችን ያለንን ስሜት ከፍ ያደርግልናል ብለን ስናስብ፤ የተነሳንበትን እውነተኛ ዓላም እንድንስት ያደርገናል። የምንወዳደረውን ሰው ለመብለጥ ያለአግባብ ብዙ ጊዜና ጉልበት እናጠፋለን። የባይኮ አናሊስስ ምሁር የሆነው ፍሬዳ ፍሮም ሪችማን (Freda Fromm Reichman)

- “ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር የበታችነትና የበላይነት ስሜት ውስጥ ይከታል—ጤናማ የሆነ ስሜትን አያመጣም። የበታችነት ስሜት የሚያጠቃውን ሰው አሳዩኝ፤ ግልጽ ባልሆነ መንገድ በሌ